

શ્રી જૈન શ્વેતામ્બર કોન્ફરન્સ હેરૉલ્ડ.

પુસ્તક ૧૨. અંક ૭. વીરાત ૨૪૪૨ અશાઠ સં. ૧૯૭૨. જુલાઈ ૧૯૧૬.

અમો તો તું અમે નહિ તો નહિ તું બાણજે નિશ્ચે,
નહિ એ બીજા ક્યાંથી વૃક્ષ ફળ કોના ઉપર ફળશે ?
અમારી હસ્તીમાં હસ્તિ રહી તારી અજળ રીતે,
અમો પર ઘાવ કરતાં ઘાવ આવી તમ ઉપર પડશે.

વિષયાનુક્રમ.

અમૃત વૃષ્ટિ—કાવ્ય (રા. કેવલ્ય)	...	...	...	...	૨૧૦
રત્નેહાળ પ્રિયા—કાવ્ય (રા. કેવલ્ય)	...	...	...	...	૨૧૧
તંત્રીની તોષ—૧ જૈન ઇતિહાસ સામગ્રી, ૨ અંગ્રેજી બાપામાં જૈન ધર્મ સંબંધી પુસ્તક, ૩ જસલમીર તથા બીજા જૈન બંડારો, ૪ પાટણની પ્રભુતા અને જૈનો, ૫ જૈન પવિત્ર આગમોનું મુદ્રીકરણ, ૬ સંપત્તિ સુખ, ૭ રાજબકિતની અવધિ.	...	...	...	...	૨૧૧
સ્ત્રીકાર અને સમાલોચના (તંત્રી)	...	...	...	...	૨૧૭
પ્રાચીન પત્ર (મુનિશ્રી વિદ્યાવિજય)	...	...	...	...	૨૨૧
જૈન ધર્મનો અન્ય ધર્મોમાં ઉલ્લેખ (રા. ગોકુળદાસ ના. ગાંધી)	...	...	...	...	૨૨૫
લાલા લજપતરાય શુ કહે છે ? અહિંસા પરમો ધર્મ—સત્ય કે ધૈર્ય ?	...	...	...	...	૨૩૭
કોન્ફરન્સ મિશન ૧ સુરત બંડાર ૧૯૩, ૨ ધાર્મિક હિસાબ તપાસણી ખાતું, ૩ શેઠ ક. પ્રે. સ્કોલરશીપો.	...	...	...	...	૨૪૧

ઝાનરરી તંત્રી.

મોહનલાલ દલીયંદ દેશાઈ.

બી. એ. એલ. એલ. બી.

વકીલ હાઇકોર્ટ—પ્રિન્સેસ સ્ટ્રીટ, મુંબઈ.

કાં ! ખાંસી અને દમથી હેરાન થાઓછો કે ?

હા. જો તમારે ભૂતથી બચવું હોય તો—

લોકપ્રિય ડૉ. સર ભાલચંદ્ર નર્મદ સાહેબની ભલામણપર ધ્યાન આપો.

એ. સી. એમ અત્તરવાળાનું કફશીરપ મેં વાપર્યું છે, અને તે કફને શરદીમાં ઘણું ઉપયોગી માલુમ પડ્યું છે. આ કફશીરપ ઘણું સ્વાદિષ્ટ છે.

જરૂર વાપરો.

જરૂર વાપરો.

માત્ર એક વખત એ. સી. એમ. અત્તરવાળાનું

કફશીરપ.

જેની ઇંગ્લાંડ તથા હિંદમાં ઘણી પ્વાટલીઓ ખપતી થઈ છે. દમ, ખાંસી, ક્ષય, હાંશુ વિગેરે દરેક મટાડવા માટેનાં અતિ ખેંચાણુકારક સર્ટીફિકેટ મળેલાં છે. કીંમત પ્વાટલી ૧ રૂ. ૦—૧૨—૦ વી. પી. ખર્ચ જૂડું. જયાખંધ લેનારને સારું કમીશન આપવામાં આવશે. માટે નીચેના ઠેકાણાથી મંગાવી લ્યો.

એ. સી. એમ અત્તરવાળા
અખદુલ રહેમાન સ્ટ્રીટ,
મુંબઈ નં. ૩.

કે. એમ. અત્તરવાળા.
ત્રણદરવાળ,
અમદાવાદ.

શ્રી જૈન શ્વેતાંબર એજ્યુકેશન બોર્ડ.

આ બોર્ડ તરફથી “ શ્રી જૈન શ્વેતાંબર કોન્ફરન્સ ધાર્મિક હરીશાખની પરીક્ષા ” તથા “ બાઈ રતનબાઈ-શા ઉત્તમચંદ કેશરીચંદના પતિ-શ્રી જૈન ધાર્મિક હરીશાખની પરીક્ષા ” તા. ૩૧-૧૨-૧૯૧૬ સુધીના ૧ થી ૪ વાગ્યા સુધીના ટાઈમે મુકરર કરેલા એન્ટ્રાની દેખરેખ નીચે લેવામાં આવશે.

ચાલુ વર્ષમાં માણસાનું સેન્ટર વધારવામાં આવેલ છે અને ત્યાંના એન્ટ્રા તરીકે શા મક્તલાલ જોયું તથા શા હાથીભાઈ મુલચંદને નીમવામાં આવ્યા છે.

દરેક પાઠશાળાના સેક્રેટરીને વિનંતિ કરવામાં આવે છે કે પોતાની શાળાના વિદ્યાર્થીઓ જેઓ પરીક્ષામાં ખેસવા ઇચ્છા રાખતા હોય તેઓનાં નામનું લીસ્ટ તા. ૩૦-૧૧-૧૬ સુધીમાં મોકલી આપવા મહેરબાની કરશો.

પ્રાયધુની, મુંબઈ નં. ૩.

મોતીચંદ ગીરધરભાલ કાપડીઆ.
મોહનલાલ દલીચંદ દેશાઈ.
ઓનરરી સેક્રેટરીઓ.

બે બહર ચેલેન્જ

અમો અમારા પ્રખ્યાત
સેન્ટના રાજા મોહીની જેના
માત્ર ચાર જ દીપાં રૂમાલપર
નાંખવાથી ચ બેલીના પુલોની
ચાર દિવસ સુધી ખુશબો
નથી આપતું તેણું સાબીત
કરનારને રૂ. ૧૦૦)નું ઇનામ
તેમજ વળી અમારા પ્રખ્યાત-

પુખ્પાકર હેઅર ઓઇલ
(રજીસ્ટર્ડ)

જે તેલ માથામાં નાંખ-
વાથી ખીલતા કુલોની તાજી ખુશબો આપે છે તેમજ મા-
થાના દરેક દરદો માટે ઘણુંજ ફાયદાકારક છે. વળી બના-
રમાં વેચાતાં સુગંધીદાર તેલો જેમ ઘાસ્લેટ [ચાઈટ
ઓઇલ] નાંખવામાં આવે છે તે જે કોઈ સાબીત કરી
આપે કે અમારાં પુખ્પાકર તેલ ઘાસ્લેટ તેલથી બનાવવામાં
આવે છે તેને અમો રૂ. ૫૦૦) ઇનામ આપવાને બંધા-
ઈએ છીએ. તો શા માટે બંને ઇનામો મેળવતા નથી.

એકલા માલેક.

ધી ઓરીએન્ટલ ડ્રગ એન્ડ કેમીકલ કું.

આડત્યા:—

મોહીની એજન્સી.

નુમા મસજીદ—મુંબઈ.

ખાસ ખબર.

આ કોન્ફરન્સ હેરૅલ્ડ માસિકના નવા યનારા ગ્રાહકોને જણાવવામાં આવે છે કે સંવત ૧૯૭૦ ના પર્યુષણ પર્વ સમયે આ માસિકના ખાસ અંક તરીકે શ્રીમન્ મહાવીર સચિત્ર અંક ૨૪૦ પૃષ્ઠનો આઠ આના કિંમતનો બહાર પાડવામાં આવેલ હતો. તેમજ તે વર્ષના દિવાળીના શુભ પ્રસંગે શ્રી મહાવીર સચિત્રનો ઉત્તરાર્ધ ભાગ ૧૫૦ પૃષ્ઠનો અંક પ્રગટ કરવામાં આવેલ છે. ગયા બંને અંકો સાથે મંગાવનાર પાસેથી ફક્ત બાર આના કિંમત લેવામાં આવશે. ગયા વર્ષના પર્યુષણ પર્વ પ્રસંગે જૈન ઇતિહાસ-સાહિત્ય સચિત્ર અંક એટલે ૩૬૦ પૃષ્ઠનો ખાસ અંક બહાર પાડેલ છે. તેની કિંમત છુટક ૧ અંકની બાર આના રાખવામાં આવેલી છે, પણ નવા ગ્રાહકોને તે અંક ખાસ મફત આપવામાં આવશે. માત્ર દોઝોનું નામ ગ્રાહકના લીસ્ટમાં તા. ૧ જુલાઈ સને ૧૯૧૫ થી દાખલ કરનારમાં આવશે. અને તે પછીના બધા અંકો પુરા પાડવામાં આવશે. આવો ઉત્તમ લાભ લેવા દરેક જણાસુ બંધુ આ માસિકના ઉત્તેજન અર્થે, આ પત્રના આધાર શ્રી કોન્ફરન્સ દેવીના સહાય આપવા અર્થે અને પોતાના આત્માના લાભાર્થે ગ્રાહક તરીકે નામ લખી મોકલાવવા અને ખીન્નજોને ગ્રાહક થવા તત્પર થશેજ. એવી અમો આશા રાખીએ છીએ. નવા યનાર ગ્રાહકોનું લવાજમ પ્રથમ લેવામાં આવશે.

માસિક સંબંધી તમામ લખાણ નીચેના શીરનામે અને લેખ સંબંધીનું તમામ કાર્ય તંત્રી મોહનલાલ દલોચંદ દેશાઈ વકીલ લાલજી માનસિંહ બીહડીંગ પ્રીન્સેસ સ્ટ્રીટ મુંબઈના શીરનામે લખવા રિવાજ રાખશે.

પાયધુની, મુંબઈ નં. ૩.

આસિસ્ટન્ટ સેક્રેટરી

શ્રી જૈન શ્વેતાંબર કોન્ફરન્સ.

કાશ્મીરનો પવિત્ર કેશર.

આ કેસરજી પૂજને યોગ્ય છે. આ એક કુદરતી પૈદાવાર છે, અને શ્રી મહારાજ સાહિબ કાશ્મીરની આજ્ઞાથી પ્રતિ વર્ષે ખેડવામાં આવે છે. અમો પ્રસિદ્ધ વ્યાપાર્યો, દેરાસરો અને તીર્થ સ્થાનોમાં મોકલીએ છીએ. પ્રથમ શ્રેણીના એક તોલાની કિંમત રૂ. ૧૧. જ્વાલિસ કસ્તૂરી રૂ. ૨૫ તો. અરસલ મમીરા રૂ. ૩ તો. શુદ્ધ શિલાજીત બા તો. અમૂરીહિંગ)- તો. સુગંધિત જીરા રૂ. ૨, સ્વાદિષ્ટ મુરબા બાદામ રૂ. ૧૧, સ્વચ્છ મધુ રૂ. ૧ શેર, સર્વ પ્રકારની શાલો ઇત્યાદિ વસ્તુ કિંમતે મોકલીશું.

કાશ્મીર સ્ટોર્સ શ્રીનગર નં ૧૯

સર્વ દાનાત્ પરં દાનં અન્નદાનં વિશિષ્યતે ।

હિમારાજ લાલના

એક અમૂલ્ય સૂચના.

શાસ્ત્રાજ્ઞાનું પાલન એ

હિન્દુ માત્રનો પરમ ધર્મ છે.

भवन्ति नरकाः पापात् पापं दारिद्र्यसंभवम् ॥

दारिद्र्यप्रदानेन तस्मात् दानपरो भवेत् ॥

-દાન નહિ આપવાથી દારિદ્ર્ય આવે છે; દારિદ્ર્યથી પાપ થાય છે અને પાપને પરિણામે નર્ક મળે છે. માટે

ખસો રૂપિઆમાં અન્નદાન સાથે અમર નામ !

૩. ૨૦૦ આપી અન્નદાન ખાતે એક દિવસ રોઝી આરસની તાપ્તીમાં નામ કોતરાવી યાદગિરી અમર કરો ! !

ગરીબ હિંદુ અનાથોની દયા લાવવી અને મહેમને સારે માટે પ્રસંગે બ્રાહ્મણોની મોક્ષ યાદ કરી દાન આપવું એ દરેક હિંદુનું કર્તવ્ય છે. કારણ કે, આવા નિરાધાર અનાથોને દાન કરવાથીજ પરલોકની વાટ ખરચી પ્રાપ્ત થાય છે. હાલમાં સોના આશરે અનાથો હિંદુ વર્ણવ્યવસ્થાનુસાર આશ્રમમાં મળે છે.

માટે તમારા દાનના મની-ઓર્ડરો તુરત નીચે સરનામે મોકલાવી આપો.

૩. ૨૫) દાન આપવાથી એક “ ગાદાન ” ગણાય છે. તેના બ્યાજમાંથી અનાથોને દુધ અપાય છે અને દાતાના નામનું સ્મારક મોડી ઉપર રખાય છે.

એક રૂપિઆ સુધીનાં દાન વાર્ષિક રીપોર્ટમાં છપાય છે. તે રીપોર્ટ મરત મળે છે, તે મંગાવવા દાન મોકલી લેજો.

મંત્રી-હિન્દુ અનાથાશ્રમ, નડીઆદ.

જનસમાજને ફાયદાકારક ચેતવણી.

હજારો ગ્રાહકોની ખાત્રીવાળી ૮૦ વરસથી સંપુર્ણ માન પામેલી અને
ભરોસાદાર ચોખ્ખા ચાંદીના દાગીના વેચવાની જુનામાં જુની પેઢી.
ગ્રાહકોને ખાસ અગત્યની સૂચના.

અમદાવાદના બજારમાં આજકાલ

ચાંદીનાં દાગીના વેચનાર અનેક વેપા-
રીઓ છે. છતાં અમારી દુકાનમાં દરેક
જાતના દાગીના ખાસ જરૂરીથી અગેલી
તથા ધુધરીઓ બાંધવાનો વાજો તે પણ
ચોખ્ખી ચાંદીનો પાકી ગેરંટીથીજ આ-
પવામાં આવે છે. ભાવમાં ડગાવાની
બીલકુલ ધારતી રહેતી નથી માટે એક-
વાર પધારવા વિનંતિ છે.

ચોખ્ખી ચાંદીના દાગીના-
બનાવનાર તથા વેચનાર.

પંચાલ ભૂલાભાઈ હીરાચંદ

૬. માંડવીની પોળમાં લાલાભાઈની પોળમાં ઘર નં. ૨૨૧૪.

અમદાવાદ.

શ્રી જૈન શ્વેતામ્બર કોન્ફરન્સ હેરૉલ્ડ.

Jaina Shvetambara Conference Herald.

પુ. ૧૨ અંક ૭. વીરાત ૨૪૪૨. અસાડ, સં. ૧૯૭૨. જુલાઈ, ૧૯૧૬.

અમૃત વૃષ્ટિ.

અમૃત આકાશમાંથી ઉતર્યો રે લોલ
સ્વર્ગીય થતું અહીં સાકાર જો—અમૃત.
મંદમંદ સમીર શીતળ વાય છે રે લોલ
વોજ કરે અતિ ચમકારજો—અમૃત.
ચારે દિશેથી અંહીં ભેગા મળી રે લોલ
અભ રચે ગોળીં એકાકારજો—અમૃત.
આંખાનાં કુંજમાં કોચલ કુદે રે લોલ
આનંદે કરતો 'કુ હુ' કારજો—અમૃત.
હૃષ્માં નિમગ્ન મયૂર નાચતારે લોલ.
કળા કરી કરે 'મેહુ'કારજો—અમૃત.
વિરમી ચકોરી સુખ શાંતિમારે લોલ.
મટયો આજ ખ્યાસીનો પોકારજો—અમૃત.
પપૈયોય પીને 'પીહુ' બોલીનેરે લોલ,
વિરહી હૃદય ભરે વિકારજો—અમૃત.
ગરજે ગડગડે અતિ શોરથીરે લોલ
એમ ઘરા થતા એકાકારજો—અમૃત.
અમૃતની રેલછેલ વિશ્વમાં રે લોલ
વિશ્વ થતું અમૃતાકારજો—અમૃત.

સ્નેહાળ પ્રિયા.

‘પ્રિયતમ પ્રિયતમ’ વહી પ્રભાતને પ્રગટાવે
 સહુઆનિહક-લોજનની સગવડ સચવાવે
 ‘પ્રિય બહેલા આવજો’ એમ કહેતી વળાવે
 પ્રમદા પ્રીતિ પદ્મ પરાગ પૂર્ણ પ્રસરાવે
 સુષી આવતો હસતી સ્વાગતવા આવે
 સુખ શાંતિદાયક ઉપાય સર્વ વસાવે
 મધુ મધુરી ગોષ્ટ કરી થાક ફીકર વીસરાવે
 પ્રમદા પ્રીતિ પદ્મ પરાગ પૂર્ણ પ્રસરાવે
 ગૃહકાર્ય કુશળ વ્યવહારે ન ખામી બતાવે
 પતિનાં સુખ શાંતિ કાજ દેહ કષ્ટાવે
 સદા સરળ હૃદયથી આજ્ઞાતુર્ ઉઠાવે
 પ્રમદા પ્રીતિ પદ્મ પરાગ પૂર્ણ પ્રસરાવે
 મન મલીન મદન મદમાં મચીને મરડાવે
 તન તપે તત્ક્ષણ તીવ્ર તાપથી ત્યારે
 સ્વયં-સૂક્ષ્મ સ્નેહને સ્પષ્ટપણે સમજાવે
 પ્રમદા પ્રીતિ પદ્મ પરાગ પૂર્ણ પ્રસરાવે

—કેવલ્ય,

તંત્રીની નોંધ.

૧ જૈન ઇતિહાસ સામગ્રી—જૈન ઇતિહાસની કેટલી જરૂર છે તે હવે સમાજને મસજીવા લાગ્યું છે, તે માટે વિધવિધ પ્રયત્નો થાય છે, તેની નોંધ લેતાં અમને આનંદ થાય છે. શિલાલેખો પણ ઇતિહાસ સામગ્રી છે તેના સંબંધે કોન્ડરન્સ તરફથી સંગ્રહ પ્રસિદ્ધ કરવાનો હતો તે હજી વિચાર અમલમાં આવ્યો નથી ત્યાં તો—

૧. કલકત્તાના બાબુ પુરણચંદ્ર નહાર એમ. એ. બી. એલ. તરફથી શિલાલેખો ‘જૈન લેખ સંગ્રહ’ છપાય છે કે જેનાં ૫૪ પૃષ્ઠ હાલ છપાયાં છે, અને તે સિવાયનાં પ્લેટા લિથોમાં છપાઈ છે. આમાં કેટલાક ઉપયોગી છે અને કેટલાક તદ્દન નવા છે. છપાઈના ટાઇપ ને પદ્ધતિ રમણીય નથી પણ પ્રયાસ સ્તુત્ય છે.

૨. પ્રસિદ્ધ જૈન સાહિત્ય શ્રીમન્ મુનિ મહારાજશ્રી જિનવિજયજી તરફથી ‘પ્રાચીન જૈન લેખ સંગ્રહ’ સંશોધિત યદ્ય છપાય છે. તેમાં આઠપેજ ચાર ફોર્મ એટલે ૬૪ પૃષ્ઠ

છપાયેલાં જોયાં પછી કહેવામાં કોઇ જાતનો વધો નથી કે કાર્ય ધણું સુંદર, રમણીય અને પ્રાચીન તત્ત્વથી પૂર્ણ છે. આ છપાવવા માટે વડોદરાના એક સારા પ્રેસમાં ગોઠવણ થઇ છે અને મહિનામાં ૧૦ થી ૧૫ ફોર્મ તૈયાર થશે. તેમાં પ્રથમ તો બધા લેખો મૂળમૂળ રૂપે છપાશે. આ લેખો અત્યાર સુધીમાં અંગ્રેજી પુસ્તકો જેવા કે એપિગ્રાફીક ઇડિક્સ, આર્કીઓલોજીકલ ખાતાના જૂના અને નવા રીપોર્ટો, સોસાયટીનાં જર્નલો આદિમાં છપાયેલા છે તે અને ખીજા ઉક્ત મુનિશ્રીએ સંગ્રહેલા છે, તે છે—અને પછી તે બધા લેખોનો સાર અને ઉપયોગી ટાંચણ હિન્દી યા ગુજરાતી ભાષામાં આપવામાં આવશે એવો પ્રયત્ન હમણાં રાખવામાં આવ્યો છે. આ ક્રમ ધણો અનુકૂળ છે અને લેખોનો જે સાર મુનિશ્રી આપવા ઇચ્છે છે તે આશા છે કે ધણો ઉપયોગી અને સુંદર થશે. આ સિવાય ખાસ આનંદદાયક ખિતા એ છે કે ‘આર્કીઓલોજીકલ સર્વેના દક્ષિણ વિભાગના સુપ્રિન્ટેન્ડન્ટ શ્રીયુક્ત ડી. આર્. ભાંડારકરે પણ આ કામમાં સાહાય્ય આપવા ઇચ્છા દર્શાવી છે અને પોતાની ઑફીસમાં જૈન શિલાલેખો કે, જે પ્રકટ નહીં થયા હોય તેવા ‘મુનિશ્રીને મોકલી આપ્યા છે. એમના લેખોમાંથી કેટલાક તો બહુ ઉપયોગી અને મહત્ત્વના છે. પ્રારંભમાં તો બધા શિલાલેખો પાષાણની પ્રતિમાઓના લેખો જ વિભાગ રાખવામાં આવશે. પછીથી ધાતુની પ્રતિમાઓના લેખો આપવાનો વિચાર રાખવામાં આવ્યો છે. કે જે ધાતુપ્રતિમાના લેખોનો સંગ્રહ મુનિશ્રીએ કરેલો તેની સંખ્યા પાંચસે લગભગ છે. આ સિવાય અમોએ રા. રમણિકલાલ મગનલાલ મોદીએ આપ્યુંના લેખો લખેલા તે તથા રા. કેશવલાલ પ્રેમચંદ મોદી ખી. એ. એલ એલ. ખી. વકીલ અમદાવાદ તરફથી મળેલા છ ફોટા આપુપરના મોકલી આપ્યા છે. આ રીતે મુનિમહારાજે તથા શ્રાવકો જેની પાસે શિલાલેખોની નકલો હોય યા જે કરાવી શકે તે તેમના પર મોકલાવી આપશે.

(૩) જૈન પ્રશસ્તિ સંગ્રહ—ઉક્ત મુનિશ્રીએ પ્રાકૃત સંસ્કૃત પ્રશસ્તિઓ છપાવવા માટે એકત્ર કરી છે અને થોડા સમયમાં પ્રેસમાં અપાશે. આ પ્રશસ્તિઓ પીટર્સનના રીપોર્ટો અને કિલ્લોનીના તેમજ ભાંડારકરના રીપોર્ટોવાળી અને ખીજા મુનિશ્રીએ સંગ્રહી છે તે બધી એકજ પુસ્તકમાં આવવા વિચાર છે કે જેથી જોનારાઓને બધે ઠેકાણે ફાંફાં મારવા મટી જાય.

(૪) જૈન ઐતિહાસિક રાસ સંગ્રહ—આ સંગ્રહમાં ઉક્ત મુનિશ્રી ઐતિહાસિક રાસાઓ અને સ્તનાદિ પ્રગટ કરવાના છે અને તે છપાય છે.

(૫) વિજ્ઞાપ્તિ ત્રિવેણી—આ પુસ્તક ઐતિહાસિક છે અને તે ઉક્ત મુનિશ્રીએ સંશોધિત કરી પ્રેસમાં છપાવી તૈયાર રાખ્યું છે. આ ગ્રંથ નવીન જ છે અને પ્રસ્તાવના પણ લંબાણથી લખવામાં આવશે આ સિવાય ઉક્ત મુનિશ્રી કૃપારસકોષ વગેરે બે ત્રણ ગ્રંથો છપાવે છે. આ સર્વ પ્રયત્નો માટે અમે આ મુનિશ્રીના અખંડ અને અવિશ્રાંત પરિશ્રમ અને ઉત્સાહ હૃદયપૂર્વક અભિનંદીએ છીએ,

હવે આ સંબંધે અમે કાંઇ સૂચના કરીશું તે એટલી જ કે:—

૧. શિલાલેખો સંબંધી શ્વેતાંબરી અને દિગંબરી બંને જોટલાં મળે તેટલાં સર્વ સાથે સાથે છપાવવાં, તેમ ન બની શકે તો શ્વેતાંબરી સર્વ એકત્રિત કરી છપાવવાં અને સાથે સાથે દિગંબરી એકત્રિત થતાં હોય તે સર્વકરી તે કોઇ દિગંબરી સજ્જન ને છપાવવા

આપી દેવાં. સર્વ ન અને તો ઉપયોગી અને પ્રાચીન હોય તેને પ્રથમ પદ આપવું. આમ બનશે તો તીર્થો સંબંધીના ઝઘડા ઘણી સારી રીતે પતી શકશે, અને જૈન ઇતિહાસનાં અણુભાગો અને અંધકારમાં પડેલાં અણુભાગો દાર ઉઘડશે.

૨. દરેક પુસ્તક કે સંગ્રહમાં અનુક્રમણિકા વિસ્તારપૂર્વક અને વિષયવાર આપવાનું ખાસ લક્ષ્યમાં રાખવું.

૩. દરેક ગ્રંથ તૈયાર કરવામાં તે સંબંધી જોડલાં બને શકે તેટલાં પુસ્તકો, સાધનો તો ઉપયોગ કરવો ઉદાહરણ તરીકે ફ્રેંચ ડાક્ટર ગેરિનોએ છપાવેલ જૈન બિબ્લિઓગ્રાફી અને શિક્ષાલેખોની રેપર્ટરી, કીર્તિકૌમુદી (મુખ્ય ગવર્નમેંટ સંસ્કૃત સીરીઝ) માં આપેલા આયુર્ગિરિ પરના શિક્ષાલેખો, ડમોઇનાં પુરાતન કામો, ભાવનગર રાજ્ય તરફથી છપાવેલ બહુલરતો સંગ્રહ કે જે આત્માનંદ સભાની લાયબ્રેરીમાં છે તે વગેરે સર્વ કામો લગાડવાં ખપે છે.

છેવટે આવા આવા પ્રયત્નો અખંડ ચાલુ રહે એવું ઇચ્છીએ છીએ અને તેવા પ્રયત્નો સદા ગતિમાન રહે તે માટે જૈન ઇતિહાસને જ લગતું એક માસિક નીકળે તેવો સમય આવી લાગ્યો છે એમ અમે જણાવીએ છીએ.

૨ અંગ્રેજી ભાષામાં જૈન ધર્મ સંબંધી પુસ્તક—જૈન ધર્મ સંબંધી અંગ્રેજીમાં ઘણાં થોડાં પુસ્તકો છે તેથી હાલના જૈન યુવકો અંગ્રેજી બણવા સાથે પ્રાકૃતનું જ્ઞાન ન હોવાથી તેમજ સંસ્કૃતનું જ્ઞાન ઓછું હોવાથી વળી વિશેષે ગૃહના ધર્મ સંસ્કાર યથાયોગ્ય ન પડવાથી અંગ્રેજીમાં લખેલાં પુસ્તકોના અભાવે જડવાદી બનતા જાય છે. આ સ્થિતિ અટકાવવા માટે જૈન ધર્મરસિક શ્રીમંતોએ અંગ્રેજીમાં વિદ્વાનો પાસે પુસ્તકો લખાવી જૈન તત્ત્વજ્ઞાનનો પ્રસાર જૈન શિક્ષિત યુવકોમાં તેમજ જૈનેતર પ્રજામાં કરવો ઘટે છે. જૈન ધર્મનું રેખાદર્શન (*Outlines of Jainism*) એ નામનું પુસ્તક તૈયાર થાય છે એવી ખબર અમે આપી ગયા છીએ પણ તેના સંબંધમાં ૧૨ મી જુલાઈના ન્યુ ઇડિયા પત્રમાંથી વિશેષ ખબર મળી છે તે નીચે આપીએ છીએ:—

The Cambridge University Press will shortly publish for the Jain Literature Society, a volume of *Outlines of Jainism*, by Mr. Jagmenderlal Jiani, president of the All India Jain Association, edited by Dr. F. W. Thomas, Librarian to the India office and president of the Jain Literature Society. The work is being issued in advance of a series designed to consist principally, but not exclusively of translations from authoritative texts, and presents in a modern compass a thorough exposition of the system and its terminology.

૩. જેસલમીર તથા બીજા જૈન ભંડારો—બહુ આનંદની વાત છે કે શ્રીમંત વડોદરા સરકાર પોતાની હમેશની વિદ્યાપ્રિયતા એક યા બીજી રીતે પ્રગટ કરી સાહિત્યનો સમુદ્ધાર કરવા પ્રત્યે તીવ્ર લાગણી ધરાવે છે. તેના પરિણામે પાટણના જૈન ભંડારોની ફેરિસ્ત કરવા આપણા જૈન સાક્ષર રા. ચિમનલાલ ડાહ્યાભાઈ દલાલ એમ. એ. ને મોકલ્યા

હતા અને તેમણે પ્રવર્તક શ્રીમાન્ ક્રાન્તિવિજયજીની સહાયથી સર્વ બંડારો તપાસી યોગ્ય હકીકત અને પ્રશસ્તિનો સંગ્રહ કરી એક રિપોર્ટ તૈયાર કરવાની સર્વ સામગ્રી મેળવી છે. આ રિપોર્ટ બહાર પડ્યે બહુ ઉમદા અને ઉપયોગી બાબતો જૈન ઇતિહાસને અંગે મળી આવશે તેમજ જૈન સાહિત્યની પ્રમાણતા ખ્યાલ આવી શકશે. આને અંગે કેટલાંક મહત્વનાં પુસ્તકો પણ શ્રીમંત સરકાર તરફથી બહાર પડવાનાં છે અને તેમાંના એક ધનપાલપંડિત કૃત ‘પંચમી કહા’ નામનો પ્રાકૃત ગ્રંથ છે. આ ગ્રંથની એકજ પ્રત મળી છે અને તે યોગ્ય રીતે શુદ્ધ નહિ હોવાથી સંશોધિત કરવી મુશ્કેલ છે તો કોઈ પાસે તે હોય તો રા. દલાલપર મોકલવામાં આવશે તો તેનો ઉદ્ધાર થશે. રા. દલાલનું સરનામું ‘સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરી, વડોદરા’ છે.

બીજી નોંધ લેવા લાયક બીના એ છે કે આ માસમાં કે તુરતમાં જેસલમીર અને મારવાર મેવાર અને માલવાના ઉપયોગી સ્થલો કે જ્યાં જૈન બંડારો આવેલા છે તેમાંના પુસ્તકોની શોધખોળ કરવા માટે રા. દલાલને શ્રીમંત સરકાર મોકલાવવાના છે તો આશા છે કે તે તે સ્થલના બંડારો જેવા તપાસવાની સર્વ અનુકૂળતા ત્યાંના સંઘો તથા તે તે સ્થળે લાગવગ ધરાવતા આપણા પૂજ્ય મુનિવરો મેળવી આપશે. કૉન્ફરન્સ આદિસમાં રહેલી પંડિત હિરાલાલ હંસરાજે જેસલમેર બંડારની કરેલી ટીપો બધી રા. દલાલપર મોકલી આપવામાં આવી છે. જૈન સાહિત્યનો વિજય હો !

૪. ‘પાટણની પ્રભુતા’ અને જૈનો—આ સંબંધે અમે ગયા અંકમાં જે કંઈ જણાવ્યું છે તેપર લક્ષ ખેંચીએ છીએ. આ પુસ્તકના સંબંધમાં શું કરવું તે માટે જૂદા જૂદા મુનિરાજ અને શ્રાવક તરફથી અભિપ્રાય મળ્યા છે તે અમે ટાંકીએ છીએ:—

અ. ‘અમારા તરફથી તો એ પુસ્તક જ્યારથી જેવામાં આવેલ છે ત્યારથીજ કાંઈ ઉપાય યોજવાની જરૂર છે (એમ) વિચારવામાં આવેલ છે તેમજ કેટલાક શ્રાવકોની સાથે વાત નીકળતાં પણ કહેવામાં આવેલ છે પરંતુ ઉપાય યોજવાવાળાના તરફથી કાંઈ પગલાં ભરવામાં ન આવે તો પછી બીજા બોલીને કે લખીને શું કરે?...આપણને થતો ગેર-ઈતિસાદ હઠાવવાની કોશિસ કરવી આપણી ફરજ છે.....”

જુનાગઢ ૨૮-૬-૧૬

વક્તા મુનિમહારાજશ્રી વલ્લભવિજયજી.

બ. ‘પાટણની પ્રભુતા નામનું ચાર માસ પૂર્વે વાંચ્યું છે. તે સંબંધી તમારા અભિપ્રાય ને તત્સંબંધી પ્રવૃત્તિને અનુકૂલ છું. તમને યોગ્ય લાગે તેમ પ્રવર્તશો. આવી અનેક બાબતો છે. પરંતુ એક મંડલ આ દિશામાં કામ કરે એવું સ્થાપવું જોઈએ. સાધુઓ અને શ્રાવકો ભેગા રહી પરસ્પર સલાહથી આ વિષય માટે કામ કરે તેવું થવું જોઈએ. ચારે તરફથી મજબુત અવાજ ઉઠે પ્રવૃત્તિ થાય અને પૂર્ણપણે શાંતી શકાય તો જાહેરમાં આવવું ઠીક છે. સમાજના સાંકડા વિચારો વધવામાં એક તરફથી આડકતરી રીતે નિમિત્તતા વધે નહીં તે ધ્યાનમાં રાખીને કામ કરશો.”

વિજયપુર ૫-૭-૧૬

—મુનિમહારાજશ્રી બુદ્ધિસાગરજી

ક. “પાટણની પ્રભુતા” નામનું પુસ્તક ગુજરાતીના આહક તરીકે માંસ તરફ ભેટમાં આવેલું છે તથા તે પુસ્તક મેં પુરેપુરું વાંચેલું છે અને તે ઉપસ્થી મને જે વિચાર થયા છે તે નીચે પ્રમાણે છે:

૧ કોષપણુ રાજ્યમાં કોષપણુ વ્યક્તિ અથવા કોષપણુ ધર્મવાળાની પ્રબળતા થાય ત્યારે તેના સામે ધર્પાથી કે સ્વાર્થથી અનેક વ્યક્તિઓ અથવા વિરુદ્ધ ધર્મીઓ ખટપટ ઉઠાવી પ્રબળપક્ષને તોડવા પ્રયત્ન કરે એ સંભવિત છે. તેજ પ્રમાણે ગુજરાતી ગાદી ઉપર મહારાજ સિધરાજની સગીર વયમાં મીણલદેવી સત્તા ભોગવતાં હતાં ત્યારે જૈન ધર્મીઓની પ્રબલ સત્તા જમાવવા માટે તે વર્ગ તરફથી કોશીસો થઇ હતી અને તેના સામે વિરુદ્ધ પક્ષે એ સત્તા તોડી પાડવા માટે ઘણી ખટપટો અને કાવાદાવા કરી લોકો તથા ક્ષત્રીઓને ઉરકેરી જૈન ધર્મીઓની સત્તા તોડી પાડી હતી. —

૨ આ રાજ્ય ખટપટમાં એક જૈન યતિએ મુખ્ય કરી ભાગ લીધો હતો અને એક સંસારી ગૃહસ્થ આવી રાજ્ય ખટપટમાં ઉતરી સ્વાર્થાધિ બની અનેક અનર્થો કરે તેવાં અનર્થો સદરહુ જતીના હાથથી કરાવવામાં આવેલાં છે—આ અનર્થો તથા જતીને જે સ્વરૂપમાં ચીતરવામાં આવેલ છે તે ખરેખર જૈન ધર્મ તથા તેના આચાર્યની પદવી ભોગવતા આવા યતિને અપમાન કે તિરસ્કાર યુક્તજ ગણાય અને લોકોમાં તેની મહત્તા તથા આખર અને ગૃહસંસાર ત્યાગી લીધેલી જૈન દિક્ષાને ઉતારી પાડનાર ગણાય એવી મારી માન્યતા છે. આ યતિના હાથથી આગ સળગાવવાના તથા ખુન કરવા વિગેરે અનેક અઘટિત બનાવોની ઘટના આ પુસ્તકમાં ગોઠવેલી છે.

૩ આ યતિ ઇતિહાસિક બનાવનો—ખરેખરો પાત્ર હતો કે નહિ તે તો ઇતિહાસ તપાસી ખાત્રી કરશો. જે તેનું નામ ઇતિહાસમાં હોય તો તેમાં તેણે આ વખતના રાજ્ય કારભારમાં કેટલે દરજ્જે ભાગ લીધો હતો તે તપાસવું જોઈએ અને તેના પ્રમાણમાં એક ઇતિહાસિક નોવેલ બનાવનારે આવા ધર્માચાર્યને તેના દરજ્જા તથા ધાર્મિક અધારણને નહીં છાજતી રીતે ચીતરવામાં કેટલી બધી સંભાળ અને કાળજી રાખવી જોઈએ તે તો આપ સારી રીતે જાણો છો માટે.....

જેતલસર ૨૯-૬-૧૬

:—વકીલ અબેયંદ કાળીદાસ.

૪. ‘પાટણની પ્રભુતા’ પર આપે લાગણી ભરી ટુંકી નોંધ લીધી તે માટે ધન્યવાદ આપવો ઘટે છે.....“પાટણની પ્રભુતા” ત્રણ માસપર મળી વાંચી, કંપારી વધુટી. તેની ભાષા રચનાપરથી લાગે છે કે ‘ધનશ્યામ’ તે ‘ગુજરાતી’ માં કટકે કટકે પ્રસિદ્ધ થઇ ગયેલ સુન્દર નવલકથા ‘વેરની વસુલાત’ના કર્તા હશે. તેમ જ હોય તો ખરેખર એક સાક્ષરનાહાયે રાક્ષસી કૃત્ય થયું છે. જૈન આચારવિચાર, જૈનસિદ્ધાન્ત-ધર્મભાવના-લક્ષ્યચિંત્ર અને જૈનોના સુપ્રસિદ્ધ ઇતિહાસિક કૃત્યો—એ સર્વપર-આક્ષેપો કરી જૈનસમાજની પામરતા બતાવી છે! જે ધર્મે દયા-અબેદ પ્રેમ-નીતિનું સામ્રાજ્ય સ્થાપ્યું તે જૈન ધર્મને જૈનેતરોના હાથે આવો બદલો ? ! ! !

‘મુદ્રારાક્ષસ નાટક’ (સંસ્કૃત)માં જે આકારે ખટપટી પ્રપંચી કૌટિલ્ય નીતિકુશળ ચાણુક્ય આજેખાયલ છે તેનું માત્ર અણુછાજતું રૂપાન્તર ‘જતી કે જમદગ્ત,’ —ભયંકર-કાળું-ધનશ્યામ ચિત્ર તે ‘આનંદ સૂરિનું’ છે ! ! ! ‘ઉદો મારવાડી’ જેને કર્તા કુમારપાળના મહામંત્રી તરીકે ઓળખાવે છે તે ચિત્ર જાણે અત્યારના ધાસલેટના ફેરીઆ

પાંજરાપોળમાં સુનારા-વ્યાજવટાની કપટજળથી પૈસો પેદા કરનાર 'મારવાડના બનિયા' જેવું છે. મુંબળ-મીનળ દેવીનાં ચિત્રો વ્યભિચારદર્શક છે.

એકદર આખી કથામાં બધાં જૈનપાત્રો ભાવહીન-કાળાં-મલીન ચિત્રેલાં છે. તે બધું જો ઇતિહાસથી સપ્રમાણ લખાયું હોત તો આવો ભયંકર-વિવાદગ્રસ્ત વિષય ચર્ચતાં કર્તાએ સ્પષ્ટીકરણ કરવું જોઈતું હતું. અમો નથી ધારતા કે કર્તા તેમાં વિજયી નિવડે. આતો ઇત્યાસીક નવલ કથાના નામે જૈનોની દશમાં અને અગ્ર્યારમા શતકની સુપ્રસિદ્ધ-સપ્રમાણ જહોજલાલી પર લેખકે કાદવ ઉડાડ્યું છે ! તે બધું નિર્દોષ ભાવે લખાયું હોય એમ તે કેમ માની શકાય ? એથીજ એ કૃતી...ને પાત્ર છે. તેને જન્મ પમાડતાં પ્રો. ખુશાલ ત શાહે કેવી મદદ કરી હશે ? જે કલ્પવૃક્ષની છાયા નિચે પ્રોફેસર બિરાજે છે તેનાં મૂળીઆં ખોદનારાને તે મદદ આપે ? સાહિત્ય અને રાજદારી વિષયમાં આગેવાન ગુજરાતી'ના સખ એડિટર અંબાલાલ ખુ. જાની ભેટના નામે જૈનોને કંપારી આપનાર કૃતી સાથે કેમ સંમત થયા હશે ? આ સખધે મુદાવાર ખુલાસા મેળવવા જૈન વિદ્વાનોએ પ્રયાસ કરવો ઘટે છે.

જૈનો પોતાના ધર્મ-સ્થાનો-શાસ્ત્રો-સાહિત્ય અને જહોજલાલીની જાળવણી નહિ કરશે તો જૈનેતરોના હાથે તેમને સત્ત્વહીન-મલીન અને આખરે ભયંકર આકારમાં રાવણ જેવા આજેખવામાં આવશે.

મુંબઈ ૧૬-૭-૧૬

—પદમશી નથુ શાહ.

[આ પ્રમાણે અમારી પાસે જે અભિપ્રાયો આવ્યા તે એમને એમ જણાવ્યા છે અને તે પરથી જૈમ સમાજના પર તે પુસ્તકની શું અસર થઈ છે તેનો કંઈ ખ્યાલ આવી શકે તેમ છે. આ પત્ર સમગ્ર સમાજના વિચારોને માન આપનારું છે તેથી આ પુસ્તકના વિદ્વાન લેખક અમો જણાવી ગયા તે પ્રમાણે પોતાનો ખુલાસો સ્પષ્ટ ભાષામાં કરશે એમ અમે હૃદયપૂર્વક ખાત્રી રાખીએ છીએ. અમે કર્તાની સાથે પત્રવ્યવહાર કરી જે પરિણામ આવશે તે આવતા અંકમાં મુકવા પહેલી તક હાય ધરીશું]

૫. જૈન પવિત્ર આગમોત્તુ મુદ્રીકરણ--અમને અતિશય આનંદ થાય છે કે શ્રીમાન પત્યાસ આનંદસાગર ગણિના સ્તુત્ય પ્રયાસથી 'આગમ વાચના' શરૂ થઈ, 'આગમોદય સમિતિ' નામની સંસ્થા ઉભી કરવામાં આવી અને તેના પરિણામે શેઠ દેવચંદ લાલભાઈ જૈન-પુસ્તકોદ્ધાર ફંડદારા અનુયોગદ્વાર પ્રથમ ભાગ અને ઉત્તરોદ્યયન સૂત્રોના પ્રથમ ભાગ એમ બે નિર્ણયસાગર પ્રેસમાં મુદ્રિત થયાં. કાગળો ઘણા જાડા, ટકાઉ અને પ્લુ રંગના સુંદર વાપરવામાં આવેલા હોવાથી પુસ્તકોત્તુ આયુષ્ય દીર્ઘ લખાશે એમાં શક નથી. ટાઇપ પણ મોટા અને સુંદર વાપરવામાં આવ્યા છે, તેથી વાચકને પણ સરલતા થઈ છે. બંને ગ્રંથોના પ્રથમ ભાગ પ્રસિદ્ધ થયા છે પણ થોડા વખતમાં બીજા વિભાગો છપાઈ સંપૂર્ણ થશે તો તે દરમ્યાન નમ્ર સૂચના એ કે પ્રસ્તાવના મૂલ, ટીકા, ચૂર્ણિ વગેરેના રચનારાઓના સમય કાલ અને ઇતિહાસ, સૂત્રના ઇતિહાસ--નામ પ્રમાણે અર્થ શું છે ? તેને માટે સ્થાનાંગ ને નંદી સૂત્રમાં શું ઉલ્લેખ છે ? મૂળ જણાવાતાં પદો હમણાં છે કે નહિ તેનાં કારણ, ભાષાવિવેક વિગેરે હકીકતોથી પરીપૂર્ણ આપવામાં આવશે તો કાર્યની મહત્તામાં ઝોર વધારો થશે. અનુયોગ દ્વારમાં મલધારગચ્છીય આચાર્યશ્રી હેમચંદ્ર વિરચિત વૃત્તિ આપવામાં આવી છે

આ આચાર્ય મહા વિદ્વાન અને સમર્થ ગ્રંથકાર થયા છે. તેમણે વિશેષાવશ્યકપર ટીકા લખેલી તે છપાઇ ગઈ છે તે સંવત ૧૧૬૪ માં વિદ્યમાન હતા. ઉત્તરાધ્યયનસૂત્રમાં મૂળ, તેપર શ્રીમદ્ ભદ્રબાહુ કૃત નિર્ણય અને શાંતિસૂરિની શિષ્યહિતા નામની વૃત્તિ આપેલાં છે. શાંતિસૂરિ તે પ્રસિદ્ધ ‘વાદિવેતાલ’ શાંતિસૂરિ છે કે જે સં. ૧૦૯૬ માં દેવલોકે પધાર્યા હતા. આ વૃત્તિ પરથી દેવેન્દ્ર ગણિએ સમૃદ્ધત કરી સં ૧૧૨૯ માં વૃત્તિ લખી છે, તેમાં કારણ તેમણે જણાવ્યું છે કે—

શ્રી શાંત્યાચાર્ય ભૃંગઃ પ્રવર મધુસમા મુત્તરાધ્યયનવૃત્તિં

વિદ્વદ્લોકસ્ય દત્તપ્રમુદ મુદગિરદાં ગભીરાર્થ સારાં ૩

તર્યાઃ સમુદ્ધૃતા ચૈષા સૂત્રમાત્રસ્ય વૃત્તિકા

એક પાઠગતા મંદબુદ્ધીનાં હિતકામ્યયા ૪

અમે આ સર્વ પ્રયત્નોને અભિનંદી ઇચ્છીએ છીએ કે પીરતાલીસ આગમેનો સત્વર આ રીતે ઉદ્ધાર યાય,

૬. સંપ ત્યાં મુખ—બોરસદમાં વીસા શ્રીમાળી જૈન ગ્રાંથિમાં ટુંક વખતથી એ તડ પડેલાં હતાં તે ત્યાંની મુક્તિ-વિજયજી જૈન કન્યાશાળા કે જે ત્યાંના વીશા આશવાળ પંચ તરફથી શરૂ થઈ હતી તેના ઇનામી મેળાવડાની અસરથી તેમજ ત્યાંના સીડી ઇન્કવાયરી ઓફિસર અમદાવાદવાસી જૈનખંડુ રા. રા. અમુલખરાય હગનલાલના સદુપદેશથી સમાધાન થઈ ન્યાત એકત્ર જમી છે. આવાં તડાંતું સમાધાન કરનારા કાર્યવાહકોને ધન્યવાદ આપી ઇચ્છી શું કે આતું કાર્ય અખંડ અને ઉગ્ર વિહાર કરવાના આચારવાળા આપણા પૂજ્ય મુનિરાજે હમેશાં હૃદયપૂર્વક ઉપાડી લેશે તો સમાજની પ્રગતિ સહેલાઈથી અને બહેલી થશે.

૭. રાજલક્ષ્મિની અવધિ !—એક પ્રતિષ્ઠિત ગણાતા ભાવનગરના શેઠ જનરલ સેક્રેટરીને જણાવે છે કે “મારા વિચાર પ્રમાણે અર્જુનલાલ શેઠીની હકીકત આપણે હૈરહડ માં લેવી ઠીક નથી. આ બાબત આપ વિચાર કરી જોશો.” કેવું જૈન હૃદય ! જીવંત પાળક જૈનો પાંજરાપોળતું રક્ષણ કરશે, પારેવાંને જર નાંખશે અને વાયુકાય જલકાય જેવા સૂક્ષ્મ જંતુઓની રક્ષા કરશે, પણ મનુષ્ય પ્રાણી અને તે વળી સ્વધર્મ વગર વાંકે તપાસ વગર જલમાં સડતો રહે તેને માટે કંઈ કરવામાં ન આવે—અરે ! જીભ કે કલમ પણ લાગણી બતાવવા માટે વપરાય નહિ પણ ઉલટું કોઈ વાપરે તો તેનો પ્રતિબંધ ઇચ્છે તે જૈનો અહિંસા પરમે ધર્મને કેવી અધો રીતે પાળે છે ? કાલા લજપતરાય કે જે હિંદનો શ્રેષ્ઠ પુત્રોમાંનો એક, નિડર અને સત્યાગ્રહી વીર છે એ જેણે આપનો જૈનધર્મ મૂકી દીધો છે તે જીલાઈના મોડર્ન રિવ્યુમાં Ahinsa Parmo Dharma—A Truth or Fad ? એટલે અહિંસા પરમેધર્મ એ સત્ય છે કે ઘેલછા છે ? એ મયાળા નીચે એક લેખ લખ્યો છે કે જેનું ભાષાંતર જૈન અને જૈનશાસનમાં આવી ગયું છે અને આમાં અમે આપ્યું છે તે વાંચી જવા અમે ભલામણ કરીએ છીએ. તેમાંની કેટલીક ટીકા એ છે કે:—

“ ભારતવર્ષ અત્યારે અને છેલ્લાં પંદર શતકમાં તદન કચડાઈ ગયેલો અને પુરુષત્વના એકેએક અંશ ગુમાવી ખેંટલું છે અને એ સ્થિતિ કેટલાક લોકો કહેશે કે અહિંસાવાદથી ઉભી થયેલી નથી, પણ તે ખીળ સદ્ગુણોને તિલાંજલિ આપવાથી થઈ છે, છતાં હું તો આગ્રહપૂર્વક માનું છું કે ગૌરવ, મનુષ્યત્વ અને સદ્ગુણના માર્ગને ત્રિસારે પાડી અધ્યયન

તન આણુનાર જે જે કારણો છે, તેમાંથી એક અહિંસાવાદના ઉચ્ચ સત્યની વિકૃતિ છે. અત્યંત ખેદ તો એથીજ થાય છે કે જે લોકો આ સિદ્ધાંતને સંપૂર્ણ શ્રદ્ધાથી વળગી રહે છે (જેનો) તેઓ પોતાનાજ વર્તનથી ખતાવી આપે છે કે આ સત્યનો વિપરીત વ્યવહાર મનુષ્યોને દાંભિક, નિર્માલ્ય અને કૂર જીવનને માર્ગે દોરી જાય છે.”

એ મથાળાનાં નીચે જે લખ્યું છે તેનો અનુવાદ જૈન અને જૈનશાસનમાં છે તે વાંચવાની તેમને અમે ભલામણ કરીએ છીએ. આવું લખવામાં કોઇપણ સહાયભૂત હોય તો આવા આપણા જિનાનુયાયીઓ અને તેના વિચાર-આચાર છે એમ અમને પ્રીતીત થાય સત્ય કહેતાં કોઇ વખત કડવી ગોળી આપવી પડે છે, પણ આમાં તો જરા સાકર ચોપડીને આપી છે તો મીઠું ન લગાડતાં આમાં રહેલા અમૃત અને માધુર્યને ગ્રહણ કરવામાં પોતાની સુજનતા જોશે.

—તંત્રી

સ્વીકાર અને સમાલોચના,

આનંદ કાવ્ય મહોદધિ—મૌકિક ૪ થું (સંશોધક શ્રી બુદ્ધિસાગર સૂરિ સંગ્રાહક રા. જીવજીયંદ સાકરચંદ ઝવેરી પ્ર૦ શેઠ દેવચંદ લાલભાઈ જૈન પુસ્તકોદ્ધાર ફંડ. સુરત જૈન પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ પ્ર. ૬૬+૬૮૦ મૂલ્ય બાર આના) આની અંદર ખરતર ગચ્છીય જિનહર્ષ ગણિનો શ્રી શત્રુંજય તીર્થરાસ આખો મૂકવામાં આવ્યો છે. પ્રસ્તાવનામાં શત્રુંજય મહાત્મ્ય લખનાર ધનેશ્વરસૂરિનો સમય અને તેકાલનો ઇતિહાસ રસ પડે તેવો આપ્યો છે. આજ મહાત્મ્ય પરથી ગૂંજરાતિ કૃતિ અનુવાદિત થઈ છે. જિનહર્ષનો સમય જણાવી તેની કૃતિઓ વિસ્તારથી મૂકી છે. અમારે કહેવું જોઈએ કે યશોવિજયના પરિચયમાં જિનહર્ષ આવ્યા હોય અને તેથી રાસ લખવાની ઇચ્છા થઈ હોય એવો સંભવ ઉપરિચિત કરવામાં આવ્યો છે પણ તેને કંઈ પણ કલ્પના સિવાય આધાર હોય એમ પ્રતીત થતું નથી; કૃતિઓ તરફ નજર નાંખતાં કર્તા સં. ૧૭૪૦ થી સં. ૧૭૬૦ સુધી અવસ્ય વિદ્યમાન હતા એમ સ્પષ્ટ જણાય છે.

શ્રી બુદ્ધિસાગર સૂરિએ મહેનત ધણી સારી લીધી છે અને આવી રીતે ખીજી ગૂંજર કૃતિઓ સંશોધિત કરી મુકશે તો જૈનસાહિત્યપર ઉપકાર થશે.

વિશેષમાં સૂચના રૂપે જણાવવાનું કે

(૧) કોઇપણ કૃતિનું સંશોધન એકજ પ્રતિ પરથી શુદ્ધ અને નિર્ણય પૂર્વક થતું નથી, તેથી જ્યાં સુધી ખેચાર પ્રતો શુદ્ધ અને જૂની પ્રાપ્ત થાય નહિ ત્યાં સુધી સંશોધન કરવાની તાર્કીક લેવી વ્યાજબી નથી. આ સૂચના કરવાનું પ્રયોજન, અશુદ્ધિ એક બે અશુદ્ધ પ્રત પર આધાર રાખવાથી આના પૂર્વાર્કમાં રહેલી છે તે છે. તે માટે પ્રસ્તાવનામાં જણાવેલું છે કે “શત્રુંજય રાસની છાપવા યોગ્ય નકલ જેના ઉપરથી કરવામાં આવી તે પ્રતિની અશુદ્ધતાથી નકલ કરનારે કરેલી અશુદ્ધતાથી, છાપવાની અશુદ્ધતાથી તથા સુધારવામાં ખીજી શુદ્ધ પ્રતિ ન મળવાથી ધણા ખાડોમાં શબ્દોની તથા પાડોની અશુદ્ધતા રહી

મઘ છે, એમ, પાટણવાળી પ્રતિ મળ્યા બાદ અને તે પૂર્વે અમને જણાયું છે..... કર્તાની સ્વલિખિત પ્રત ધણા ખડો છપાઇ ગયા બાદ આવી તેથી શબ્દ અને પાઠોની અશુદ્ધિયો રહેવા પામી છે, અને અમને તેથી બરાબર સુધારવા માટે સન્તોષ થયો નથી. શુદ્ધ પ્રતિયોની પ્રાપ્તિ વિના અશુદ્ધિ દોષો રહેવા પામે એ સ્વાભાવિક છે.”

(૨) આ ગ્રંથમાલામાં અગાઉ પ્રકટ થયેલાં મૌકિકો સંબંધે અમારી કરેલી સૂચનાઓ આમાં પણ અમલમાં મુકવામાં નથી આવી જાણી દિલગીર છીએ.

અનુક્રમણિકા, શબ્દાર્થ કોષ, ઢાળ અને દેશીની અનુક્રમણિકા, વિગેરે આખ્યાં હત તો ગ્રંથનું મહત્ત્વ યથાયોગ્ય જળવાત.

(૩) વિષયો વાર મથાળાં પાડવામાં આવ્યાં હત અને તે દરેક ખંડમાં મુકવામાં આવ્યાં હત તો વાચકને લાભ થાત.

કર્તા શ્રી જિનહર્ષના હસ્તાક્ષરનો ફોટો મુકવામાં આવ્યો છે તેથી તેના પ્રકાશકને સુખ-રક્ષાદી આપીએ છીએ.

પ્રસ્તાવનામાં જે કર્તાની કૃતિઓ જણાવી છે તેમાં વિદ્યાવિદ્યાસ રાજનો રાસ સં. ૧૭૬૦ આસપાસ રચાયેલો જણાવી) ઉમેરેલો છે પણ જણાવવાનું કે તે રાસ પંદરમો સૈકામાં થયેલ બરતર ગચ્છીય જિનહર્ષે સં. ૧૫૧૧ માં રચેલ છે. તેની પ્રશસ્તિમાં જણાવ્યું છે કે:—

વાચક ગુણવર્ધન સુખદ્વાયા, શ્રી સોમગણી સુપસાયા એમ જિનહર્ષ ગુણગાયા, આટલું જણાવી ગ્રંથમાલાનો વિજય ધરૂંછીએ છીએ.

સંસ્કૃત પ્રવેશિની—(પ્રથમ ભાગ-સનાતન જૈન ગ્રંથમાલા અંક ૧૨. સંપાદક કાવ્યતીર્થ બ્યાકરણ શાસ્ત્રીશ્રી શ્રીલાલ જૈન. મૂલ્ય રૂ. ૧ પૃ. ૨૦૮ કલકત્તા વિશ્વકોષ પ્રેસ) પ્રસ્તાવનામાં જણાવ્યા પ્રમાણે આ પુસ્તક રચવામાં બે પ્રધાન કારણ છે:—૧ તો આજકાલ અંગ્રેજ સ્કૂલોમાં જે સંસ્કૃત શિખવનારાં પુસ્તકો ચલાવવામાં આવે છે તેનાથી વધારે પરિશ્રમ લેવાથી પણ તેનું ફલ ઓછું થાય છે, વિદ્યાર્થી રાત્રિદિવસ રૂપ ગોખી ગોખી થાકી જાય છે પણ રૂપોતું જ્ઞાન થતું નથી, ૨ પુરાણી પદ્ધતિથી બ્યાકરણાદિ શીખનારા રૂપ બરાબર જાણે છે પણ તેને બાષાંતર કરતાં આવડતું નથી આથી આ બંનેમાં પડતી મુશ્કેલીઓ દૂર કરવા આ પુસ્તકની રચના કરેલી છે. આ હીંદીમાં કરેલ છે તો આપણી જૈન પાઠશાલાઓ કે જ્યાં હીંદીનો પ્રચાર છે ત્યાં આ પુસ્તક ચલાવવામાં આવે તો ઘણું સાફ એમ અમે કહી શકીએ છીએ કારણ કે લેખક દિગંબર હોવાથી આ પુસ્તકમાં દિગંબરી વિશિષ્ટ માન્યતાઓ આવી નથી તેમ આવવાનો સંભવ પણ નથી, પરંતુ ઉલટું જૈન ધર્મ સંબંધી વાક્યો તથા હકીકતો જણાવે છે. જેમકે જિનવાક તત્ત્વ ભાષતે=જિનવાણી તત્ત્વોત્તું વર્ણન કરે છે. આવાં જિનવા પૂજ્ય:—આવાં જૈનેન્દ્ર પઠાવ: અમે બે જીનોને પૂજીએ છીએ, અમે બે જૈનેન્દ્ર (બ્યાકરણ) શીખીએ છીએ. જૈન: અહં જીવાન્ ન શસામિ—હું જૈન જીવોને મારતો નથી. વગેરે વગેરે એકંદરે પુસ્તક ઘણું યોગ્ય થયું છે અને શ્રીમતી કૉન્ફરન્સે એક ઠરાવ ખાસ કરી કર્યો છે કે:—

“દરેક જૈનશાળામાં તથા વિદ્યાલયમાં બંને ત્યાં સુધી સંસ્કૃત અને પ્રાકૃત ભાષાનું જ્ઞાન આપવાનું અને ધાર્મિક પુસ્તકાલય રાખવાનું આવશ્યક છે એપર તેના કાર્યવાહકોનું લક્ષ્ય ખેંચવામાં આવે છે.”

આ ઠરાવને માન આપવા આવાં પુસ્તકો શાળામાં ચલાવવાં અને પુસ્તકાલયમાં રાખવાં યોગ્ય છે.

ન્યાયદિપિકા—આચાર્યવર્ય શ્રી ધર્મબૂષણ વિરચિત પ્ર. ભારતીય જૈન સિદ્ધાંત પ્રકાશિની સંસ્થા—કાશી. મૂલ્ય આના ૪) આ ન્યાય વિષેનો સુંદર ગ્રંથ છે કે જે કલકત્તાની સરકાર તરફથી લેવાતી સંસ્કૃત પરીક્ષામાં સંસ્કૃત ન્યાયની પ્રથમ પરીક્ષામાં નિર્ણિત કર્યો છે. મૂલ શુદ્ધ રીતે આપવામાં આવ્યું છે. અનુક્રમ આપવાથી ઉપયોગિતા વધી છે. પ્રસ્તાવના આપી તેમાં કર્તાનો સમય, ગ્રંથપરની ટીકાઓ વગેરેનું વૃત્તાંત આપ્યું હોત તો વિશેષ મહત્વનું થાત. જૈન ન્યાય સમજવા માટે સંસ્કૃતજ્ઞોને ખાસ ઉપયોગી ગ્રંથ છે. આનું હિંદી ભાષાંતર જુદું છપાયું છે.

પરીક્ષામુક્ત—(આચાર્યવર્ય શ્રી માણિક્યનંદિ વિરચિત ને હિંદીભાષાનુવાદક—ન્યાય તીર્થ શ્રી ગજધરલાલ જૈન બંગાલુવાદક—બ્રહ્મચારિ સાંખ્યતીર્થ: શ્રી સુરેન્દ્રકુમાર પ્ર. ગાંધી હરિભાઈ છોકરણ એન્ડ સન્સ દ્વારા ભારતીય જૈન સિદ્ધાંત પ્રકાશિની સંસ્થા) આ સનાતન જૈન ગ્રંથમાલાનો ૧૧ મો અંક છે આમાં પ્રમાણ અને પ્રમાણભાસનાં લક્ષણ, છ ઉદ્દેશમાં વિભાગ પાડી આપ્યાં છે. અન્ય સાહિત્યનાં અંગો સાથે ન્યાય પણ જૈનોએ પલ્લવિત કર્યું છે અને પોતાની વિશિષ્ટતા સિદ્ધ કરી છે. આપણે જૈન પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ કહીએ છીએ તેમાં અને ન્યાય દર્શનાદિ જોને પ્રત્યક્ષપ્રમાણ કહે છે તેમાં ઘણો અંતર છે. આ ગ્રંથમાં સંસ્કૃત મુલ અને તેનું હિંદી અને બંગાલી ભાષામાં માત્ર ભાષાંતર આપેલ છે. આવા ગ્રંથોનું અંગ્રેજીમાં વિવેચન, પ્રસ્તાવના વગેરે સહિત લખાવી બહાર પાડવામાં આવે તો વિશેષ યોગ્ય થઈ પડે તેમ છે. સનાતન જૈન ગ્રંથમાલાનો વિનય ધર્યો છે.

સેવાધર્મ—આ નામની એક નાની સોળપેજ આકારમાં ૬૫ પાનાની ચોપડી કુમારેન્દ્રપ્રસાદ જૈન, આરાહ તરફથી બહાર પડી છે. તે શ્રી. જી. એસ. એરડેલના The was of Service એ નામના પેમ્ફલેટનું હિંદીમાં ભાષાંતર છે. તેમાં સેવાના પ્રકાર અને ગુણ ટુંકમાં પણ સ્પષ્ટ ભાષામાં જણાવ્યા છે. મૂલ્ય ચાર આના છે.

સ્વામી દયાનન્દ ઔર જૈન ધર્મ—રચનાર ‘હંસરાજ શાસ્ત્રી પૂ. ૧૪૭ આઠ પેજ જૈન પ્રીટીંગ પ્રેસ મુલ્ય આઠ આના) આર્યસમાજના સ્થાપક સ્વામી દયાનન્દે વેદના સ્વમતિ અનુસાર અર્થ કરી તેના નામનો ઝુંડો લઈ દરેક ધર્મનું ખંડન ચલાવતા પોતાના ‘સત્યાર્થપ્રકાશ’ નામના ગ્રંથમાં કર્યું છે કે જેમાં જૈન ધર્મના સંબંધે ઘણો વિભ્રમ ગેરસમજથી ઉત્પન્ન કર્યો છે. આ વિભ્રમ કેવી રીતે ઉડી જાય છે એ જૈન મતના ખરા મંતવ્ય બતાવી મધ્યસ્થ રીતિ એ પંડિતજીએ આ પુસ્તકમાં દર્શાવ્યું છે તે માટે પંડિતજીને ધન્યવાદ આપીએ છીએ. અમોને ખંડન મંડન ઉપર ગાળગલીય વાપરવી, તેમજ તદ્દન ઝનૂની બનવું તે બિલકુલ પસંદ નથી તેથી એવો કોઈ પણ પ્રસંગ હાથ ધરવામાં અચકાઈએ છીએ, પરંતુ આ ગ્રંથમાં મધ્યસ્થ રીતિએ જે પક્ષમંડન કરવામાં આવ્યું છે તેથી અમને ઘણું નવું જાણવાનું મળ્યું છે. ઘણી વખત એવું બને છે કે ‘જેવા થાય એવા થઈએ તો સુખે રહીએ’ તેવીજ રીતે આર્યસમાજ militant spirit થી કાર્ય લેતી આવી છે અને જ્યાં લાગે ફાવે ત્યાં કુહાડાના પ્રહાર

કરવા મંડી જાય છે. આના પરિણામે ધણુઓની કફળી તેણે બેહોરી લીધી છે. પંખખમાં એક આર્યસમાજીએ આપણા શાસ્ત્રનો વિપરીત અને ખીભત્સ અર્થ બનાવરી રીતે કરી જૈનોની નિંદા કરી હતી અને તે માટે કોર્ટમાં કેસ થતાં તેને શિક્ષા પણ થઇ હતી એ અમોને યાદ છે. પંડિતજી હંસરાજે તેની પદ્ધતિ પ્રતિકાર રૂપે ન વાપરવામાં કંઇ ગુજરાતના આબોહવા તથા તેની પરિસ્થિતિએ અસર કરી હોય તો તે પણ યોગ્યજ થયું છે, કારણ કે પોતાના પક્ષતું મંડન કેવી શાંતિપૂર્વક કરી શકાય છે તે આ પુસ્તકથી તેમણે બતાવી આપ્યું છે.

જ્ઞોરોપિ ગુણા વાચ્યા દોષા વાચ્યા ગુરોરપિ।

જૈન ધર્મપર અનેક હુમલાઓ અયોગ્ય રીતે થયા છે અને તેમ થવાનું કારણ ધર્માન્ધતા ઉપરાંત મહર્ષિ યાસ્કના વાક્ય નામે ‘નાયં સ્યાણો રપરાધઃ યદેન મન્થો ન પદ્યતિ’ પ્રમાણે અજ્ઞાન-બેખખર છે. કેટલાક હુમલાઓ કરનાર સામે તો મૌનજ રહેવું ઇષ્ટ છે કારણ કે તેને એક કહેતાં સૌ સાંભળીએ તેમ છીએઃ કથું છે કે:-

મદ્રં કૃતં કૃતં મૌન કોકિલૈર્દર્દુરાગમે ।

દર્દુરા યત્ર વક્તાર સ્તત્ર મૌનં હિ શોભતે ॥

આ પુસ્તકમાં સ્યાદ્વાદ સંબંધે પૃ. ૨૨ થી ૨૮, ઇશ્વરતું અકર્તૃત્વ પૃ. ૨૯-૩૧ જગત્ અનાદિ અનંત છે તેના સંબંધે પૃ. ૩૩-૩૬, કાલ સંબંધી ૩૬-૩૭, જીવના ભેદ સંબંધી પૃ. ૩૮ થી ૪૧ તેમજ કર્મસંયોગ ૬૩-૬૫ વગેરે ખાસ વાંચી મનન કરવા યોગ્ય છે. આવીજ શૈલીએ જૈન સંબંધી જ્યાં જ્યાં વિપરીત ઉલ્લેખો છે તેનું નિરાકરણ કરવામાં શાસ્ત્રીજી તેમજ ખીજ પોતાના સમય, શક્તિ અને બુદ્ધિ વાપરશે તો જૈનધર્મ સંબંધે રહેલું ભ્રમિત જ્ઞાન દૂર થશે. આવા પ્રયત્નોનો વિજય ઇચ્છીએ છીએ.

અમિનંદન ઔર સુમતિનાથ પ્રમુકાચરિત્ર—(મુંનિ માળકમુનિજી પૃ. ૪૮ મૂલ્ય દો આના) હિંદી ભાષાથી અલ્પજ્ઞ હોવાથી આમાં ભાષા કેવી વપરાઇ છે તે સંબંધી કંઇ કહી શકીએ તેમ નથી, છતાં હિંદીમાં જૈન સાહિત્યનો પ્રચાર કરવો એ આશય અને તે નિમિત્તે પરિશ્રમ સ્તુત્ય છે.

સદ્બોધક પ્રાચિન સ્તવન સંગ્રહ—પ્ર૦ રાધનપુર યુવકોદય મંડળના પ્રમુખ લક્ષ્મીચંદ પ્રેમચંદ શાહ. ડિ. છ આના. પૃ. ૧૬૭) સ્તવનાદિ પ્રકટ કરવાના પ્રયત્નો અનેક થયા છે અને આ તેવોજ પ્રયત્ન છે. કોઇ નબિન સ્તવનાદિ એકત્રિત કરી હવે પછી છાપાવવાનો પ્રયત્ન થશે તો વધુ યોગ્ય થશે. છાપવાની પદ્ધતિ અર્વાચીન રાખી છે તે યોગ્ય છે. કઠિન શબ્દોનો કોશ, આખો હત તો ઉપયોગિતામાં વધારો થાત.

જૈન આત્માનંદ સભા ભાવનગર—રિપોર્ટ સં. ૧૯૬૯ થી ૧૯૭૧ સુધીનો ત્રણ વર્ષનો ભાવનગરમાં જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા પછી લગભગ તેના જેવી ખીજ સભા આ છે અને શ્રીમદ્ આત્મારામજીના સ્મરણાર્થ સ્થાપાયલી આ સંસ્થા આત્માનંદ પ્રકાશ નામનું માસિક તેમજ સંસ્કૃત પ્રાકૃતાદિ મૂલ પુસ્તકો અને કેટલાંક ભાષાંતરો પ્રસિદ્ધ કરી જૈન સમાજની સારી સેવા કરે છે. આત્મારામજી સૂરિનો શિષ્ય પરિવાર વિપુલ છે અને તેમાં યોગ્ય

અધારણ હોવાથી સુસંપ અને રનેહ વૃદ્ધિંગત થતા હોવાથી અને સમયનું નળપણું તેમાં વિશેષ હોવાથી ઘણું ઉપયોગી કાર્ય આ સંસ્થાદ્વારા કરવામાં નિમિત્ત ભૂત અને છે તે વિશેષ હર્ષ લેવા જેવું છે. માસિકમાં હમણાં હમણાં કવચિત્ કવચિત્ ઐતિહાસિક લેખો તેમજ તત્ત્વજ્ઞાનના સ્વતંત્ર લેખો આવતા હોવાથી તે વિશેષ મહત્વનું પૂર્વ કરતાં નિવડયું છે તેમાં મૂળ કરતાં કદ પણું મોટું કરવામાં આવ્યું છે. આશા છે કે તે વિશેષ ઉપયોગી લેખો મેળવી વિશેષ પ્રકાશ પાડશે વળી હમણાં કેળવણી ઈંડની સ્થાપના કરી જ્ઞાનને ઉત્તેજન આપવામાં રસ લેતી આ સભા થઇ છે તે માટે તેને અભિનંદન આપીએ છીએ. મુદ્રિત કરેલાં પુસ્તકોની ચુટણી સુંદર છે. આ સભાનો વિજય ઇચ્છીએ છીએ.

મહુવા ગૌરક્ષક સભાની પાંજરાપોળ રિપોર્ટ વર્ષ સાતનો સં. ૧૯૬૪ થી ૧૯૭૦ પુ. ૨૪૮ જીવદયાનું કાર્ય જૈનો પોતાનું માને છે છતાં ખાસ કરી જૈનેતર ગૃહસ્થ મહેતા ઓધવજી રામજી મહુવામાં જે રીતે ગાયોનું રક્ષણ કરવા તરફ લક્ષ રાખી કાર્ય કરતા રહ્યા છે તે ખાસ નોંધવા જેવું છે. આ દેશની અનેક જાતની દોહતમાં ગાય પણ એક દોહત છે કારણ કે તેની પ્રજા બળદ ખેતિનું મુખ્ય સાધન છે તેમજ તેનું દૂધ સાત્ત્વિક છે આ કારણે ‘ ગાયને ગૌમાતા’ આપણે કહીએ છીએ.

હોય જીવતી જો ગાયો વા, બળદોની છત યાય,

ગોપુત્રોને હજમાં, ખેડી ખંતે ખેતી કરાય-

—હિન્દનું દ્રવ્ય બળદ ને ગાય,

પ્રયાસ સ્તુત્ય છે. જેઓ ખાસ આ માટે જે દ્રવ્ય આપે છે તેનો પ્રમાણિક પણે સન્નિષ્ઠાથી અને ખરી લાગણીથી બુદ્ધિપૂર્વક ઉપયોગ કરે છે તેઓ ધન્યવાદને પાત્ર છે.

—તંત્રી

—૦—

પ્રાચીન પત્ર.

સં. ૧૭૫૬માં, મહોપાધ્યાય શ્રી મેઘવિજયજીએ પોતાના શિષ્ય સુનિ સુંદરવિજયજી ઉપર લખેલો પત્ર*.

॥ શ્રીસર્વજ્ઞાય નમઃ ॥

॥ ૧૦ ॥ સ્વસ્તિ શ્રી મત્પરમાર્નદનદ્રુમવિદ્રુમપ્રભાવેલ્લત્પલ્લવનહેતુષિપલ્લવલ વનનવમલ્લતામલ્લનમતલ્લિકાકેતુષ્ણસંદર્ભદર્મીકુરનિકરદુઃકરાવતાર નિઃપારસંસારસાગરતિતીષ્ઠુ હર્ષપ્રકર્ષલબ્ધસ્તબ્ધાવષ્ટબ્ધાયતસેતુકરણિં શતશઃ પ્રશસ્યય શસ્યતયાન મિકર્મીકૃત્ય ×ગોપગિરેમેઘવિજયઃ પ્રણયેનાશ્લિષ્ય શિષ્યાનુશિષ્યમનુશિષ્ય પ્રણયાદ્વાર્ત્તયતિવાર્ત્ત યદત્ર ભવત્ શ્રીજિણ્ણપ્રભવિણ્ણતેજસાંજસા સાર્વત્રિક સુખ સુષ-માસમાશ્રયતિતરાં નિતરામિતરચ્ચ અત્ર શર્મ કર્મ છઈં, તત્રનો તાહરો લેખ શ્રાવણ સુદિ

१२ नो लिख्यो लेख आव्यउ, समाचार जाण्यो तथा क्षेत्र आश्री लिख्युं ते तो काल एहवोज छें, सर्वत्र क्षेत्र दुभिन्न रूप थया छें, पन्नग व्याप्त छइं, तेणें जिम तिम निर्वाह करवो...

.... सुखानंदनी सदा प्रवृत्ति तिमज छईं. क्रियार-
त्नसमुच्चय मुक्तावली ए बईं परठि अवश्य लेयो. बीजुं भाण, नैषध ? मंजरी २
हैमप्रक्रिया ३ भणइं छईं. पं० श्रीमाणिक्यविजय रघु मणें छईं, प्रक्रिया प्रथमवृत्ति
भणी पछें मुंकी छईं. रत्नसी भणि नैषध ? मंजरी २ हैमप्रक्रिया ३ भणता हुता,
हवणां पजूसण ऊपरिं गुरु बोलाव्या तत्र पुहता छैं ते जाणवुं। कागल ताहरो शुद्ध
करी बलतो मोकल्यो छईं सीषवाभणी, थिरविजयनो पग भलो थयो सांभली घणी
साता उपनी, हवै बहिरवा जवाईं छईं किंवा कांइ कसर छैं ते जणाववुं, कसर हुईं
तो तत्र कारीगर लगावी साता करवी, नगरस्थान छईं तत्र पणि कारीगर हस्यैज,
ते जाणवुं. बीजा सर्वसमाचार यथास्थित छईं. समस्या २ तुह्ये लिखयो, प्रमाणसुंदर
मिलै तो लिखावयो. तत्र पं० मेरुनी घणी सेवा करयो. सुसंपा रहयो, कांइ पठन
उद्यम करयो. कल्पसूत्र वांच्यो. डाहा थायो. घणुं स्युं लिखीइं. ताहरी लिखी
माघ समस्या शोधी, सपर्याय करी छईं. साता मानयौ. नैषधसमस्यानो उतारो
नथी थयो ते प्रीछयो. भाण, वृत्तमौक्तिक ? श्रृंगारतिलक २ अमरनाममाला ?
लिखै छैं. एकलो हींड करै छैं, ते अह्मनिं दुःख लागें छैं....

..... कालनें इमज सुहाई छई ह्वारो स्यो जोर छई ते जाणवुं. एक पासिं एकलो भाण पंडित तेहनई फिरवुं थाई छई, बीजई पासिं रतनसी गौतम जाई छई, काम काज जिहां पडें तिहां गौतम जाई छई ए समाचार जाणवा. तत्र पं० श्री भोजविजयगणि, पं० श्री मेरुविजयगणि, तेजविजय, प्रेमविजय, धनविजय स्थिरविजय, रूपविजय प्रमुखनई अनुनति कहवी, तुह्येऽनुनति जाणवी. श्राद्ध सर्वनै बिहुं पारई धर्मलाभ कहवो, वलता लेख सविशेष समाचारई लिखवा. अत्र

* કિશનગઢનિવાસી નાહાટ રણજીતમદલજી વકીલે, જે ભંડાર શ્રીઆચાર્યમહારાજશ્રીને વહોરાબ્યો હતો, તે ભંડારમાંથી, આ પત્ર પ્રાપ્ત થયો છે. આ પત્રની અસલ કાપી શ્રીઆ-ચર્યમહારાજશ્રી પાસે મોજૂદ છે.

× ગોપગિરિ=ગ્વાલીયર શહેર, કે જે ગ્વાલીયર સ્ટેટની રાજધાની હતું. આ પુરાણી રાજધાની સિંધીયાની નવી રાજધાની લક્ષ્મરથી ત્રણ માઇલ દૂર છે.

जलद चारु छई. + गोहुं दोढमण, चिणा २ छई, सुगाल छई. साता मानयो ॥
संवत् १७५६ भाद्र सुदि १ इति मंगलम् ॥

॥ उदयचंद यद् प्रत्यय लगे सारस्वत रत्नसी पासिं भण्यो, हविं हुं पाठ
चलवुं छुं. सवारे हैमप्राक्रिया पाठ करावुं छुं । सूत्रनो पाठ पूढी ? नो दिई छई.
बीजुं आठमि चओदसी पाछलुं भण्युं गुणई छई, तै साता मानयो. तथा सुगडांग
मध्ये प्रथम स्कंध मध्ये ' उसिणोदगतत्तभोइणो ' ए पाठ छई। आचारांगे ' उत्स्वे-
दिमादि ' जल कहां तथा उत्तराध्ययन मध्ये ' आयामक ' प्रमुख पांणी कहां ते
थंडिलवाधादि बाह्यपरिभोग निमित्त छई, जो पीवा योग्य हुई तो चाउलनुं पांणी
एकज किम उपवास मध्ये आदरणीय हस्यई, ते पणि उपवास मध्ये पीतां तेहने
पणि दोष नहीं लागई, ते माटई ' पडिगाहिच्चए ' पाठ छई, पणि भोगपाठ उष्णो-
दकनोज छई । ' पडिग्गहणई ' पणि दशवैकालिकसूत्रमध्ये ' सं से इमं चाउलोदगं
अहुणा धोयं विवज्जए ' ए पाठ छई. आगलि ' जे जाणिज्जाचिराधोयं ' इत्यादि
पाठ मध्ये ग्रहण कल्प जलनो पाठ पडिठाववानो छई, पणि पीवानो नथी । यदि
प्रत्याख्यान भंग न थाई तो ' आसाइत्ताण रोयए ' ए पाठ छई, प्रत्याख्यान
भंगवालो ' इत्थंगदलाहिमे ' ए पाठ विवेकई करी कहां छई. ' तं च हुज्ज अका-
मेणं विमणेण पडिच्छियं तं अप्पणा नपि वेनोवि अन्नस्स दावए ' इत्यादि स्पष्ट पाठ
परिठवानोज छई. नालं तएह विणित्तएइणं तृष्णा कहा, माटई ते भूलई छई, पणि
इहां तृष्णा शब्दई इच्छा प्रयोजननी जाणवी, अन्यथा परिठववानी आज्ञा न हुई.
सचित्त लवणाहारनी परई आचारांगे आहार आज्ञाज हुई ॥ तृष्णा शब्दई इच्छा
उत्तराध्ययन मध्ये छई, अन्यथा ' तित्तगं कडुयं व कसायं अंबिलं च लेई नहीं,
अनि ' जं जाणिज्ज चिराधोयं ' एइवुं तो जल अंबिलज्ज हुई वो ते बारई किम
चिराधोत हुई, ते निर्मल हुई तत्काल धौत आविल गडुल हुई ते धावन कार्यई
नावई चिरधौत धावन कार्यई आवई, ए परमार्थ जाणवो ॥ आचारप्रणिधि अध्य-
यने ' उसिणोत्तफासुयं पडिग्गाहिज्जसंजए ' । इति दशवैकालिके आठमई
अध्ययनई ॥

॥ शुभ ॥ गुरुगुरुतर भक्ति शक्ति प्रसक्त व्यस्तमुनि सुंदरविजय वराणाम् ॥

॥ *श्रीजिहानावादनागरे ॥ श्री ॥

+ ते वणतनी स्थितिनुं भान, आ अनाजना भाव उपरथी सडन थछ आवे छे
आ भलु अंगाणी (शुजरातना डअल) सभजवा, डेभडे ते तरइ अंगाणी भलु आवे छे.

* दिल्ली

मेघविजय उवज्जायशिरोमनि पूरनपुन्यनिधानके भारा
ग्यानके पूरतें दूर कियो सब लोकनकै मतिको अंधीयारा ।
जा दिन लागि उडुगणमै रबि चंद अनारत तेज है सारा
ता दिन लों प्रतपो मुनिराज कहे कवि आज भवोदधितारा ॥ १ ॥
भानु भयो जिनकै तपतेजतै मेद उदोत सदा जगतीमै
दूर गयो मरुदेश तेनां करि मूढपणो थरकी धरतीमै ।
जा दिन तें फुनि मुंह कयों इत कौं तुम सुंदर पूरबहीमै
ता दिन तें दुषरोख देशके दूर गये तजिकैं किनहीमै ॥ २ ॥
नाम जपै जिनकै सुख होय वनै अतिनीको जगत्तिमै सारै ।
भूरितरोसबरो इतमाम अमाम बधे सुबिधि दिन भौरे ।
वानीमै जाकै मिली सब आय सुधाइ सुधाइ तजी सुरसारै
मेघविजय उवज्जाय जयो तुम जादिन लों दिवि लौक मै तारै ॥ ३ ॥
विद्याविजय.

[આ પત્ર લખનાર મેઘવિજય મહોપાધ્યાય ઘણા વિદ્વાન હતા, કે જેમણે કવિવર
અનારસીદાસના અધ્યાત્મપર આલેખ કર્યો છે. સાહિત્ય દૃષ્ટિથી જોઈએ તો આ પત્રની
લેખનશૈલી સંવત્ અઢારમા સૈકામાં ગદ્યશૈલી કેવી હતી તેનો કંઈ આભાસ આપે છે.
શોધખોળ કરતાં આવા પત્રો (એક દેવચંદ્રજીનો અને બીજો પત્રવિજયજીનો હમણાના આત્મા-
નંદ પ્રકાશમાં છપાયા છે.) ઘણા મળી આવે તેમ છે. ધાર્મિક દૃષ્ટિથી જોઈએ તો જણાય
છે કે જૈન મુનિઓ પોતાના શિષ્યો પ્રત્યે ઘણી કાળજી ધરાવતા હતા અને સંસ્કૃત ભાષાના
સાહિત્ય ગ્રંથોનું પઠન પાઠન કરાવતા હતા. વ્યાકરણમાં જૈન ગ્રંથો નામે હૈમપ્રક્રિયા (ઘણું
કરી તેના સૈકામાં થયેલા વિનયવિજયજી ઉપાધ્યાય કૃત) કે જે શ્રીમદ્ હેમચંદ્રાચાર્ય
પર ટુંક પણ સુંદર ટીકા છે, કિયારત સમુચ્ચય (ગુણરત સંસ્કૃત કે જે હમણાં કાશીની
યશોવિજય સંસ્કૃત પાઠશાલા તરફથી છપાઈ બહાર પડેલ છે) શિખવાતા હતા; જ્યારે
શબ્દશાસ્ત્રમાં અમરનામમાલા, ન્યાયમાં મુક્તાવલી, પિંગલમાં વૃત્તભૌતિક, કવ્યમાં
ભાષ, નૈષ, શૃંગાર તિલક અને રઘુવંશ [કવિ શિરોમણિ કાલીદાસ કૃત] શિખવાતાં હતાં,
આમાં મંજરી જણાવેલ છે તે ધનપાલની 'તિલક મંજરી' હોય એમ લાગે છે. આ
સિવાય મુનિઓ શિષ્યની શંકાઓનું શાસ્ત્રના પ્રમાણથી સમાધાન કરતા હતા. સામાજિક
દૃષ્ટિથી જોઈએ તો મુનિઓ પોતાના શિષ્ય મંડળને યોગ્ય સૂચના આપી તેઓનું હિત
જળવવા સાથે સંઘમાં સંપ રાખતા હતા. સં. ૧૭૫૬ ની આસપાસ દુર્ભિક્ષે દેશમાં
દેખાવ આપ્યો હતો; તોપણ રૂપીએ ઘઉં દોઢ મણ, ચણા બે મણ (બંગાલી) એ ભાવે

અત્યારના ભાવો સાથે સરખાવતાં બમણાં સોંધા મારૂંમ પડે છે. જૈન સાધુઓ શ્રાવકને ‘ધર્મલાભ’ કહેવરાવે છે એ આપણે જાણીએ છીએ, પણ પોતાના શિષ્યને ‘અનુનતિ’ કહેવરાવતા હતા એ આ પત્ર પરથી જાણાવે છે અને પત્ર શરૂ કરતી વખતે પ્રથમ ‘શ્રી સર્વજ્ઞાય નમઃ કં એતું લખાતું હતું. તંત્રી.]

જૈન ધર્મનો અન્ય ધર્મોમાં ઉલ્લેખ.

(૩)

આ લેખને અંતે આ લેખના દ્વિતીય ખંડનો અને દ્વિતીય ભાગનો અંત આવે છે. અન્ય મતમાં થએલ ઉલ્લેખ તથા દંતકથાઓ અને તેમના પ્રાંત ભાગમાં આપેલી દીપો તથા સૂચનાઓ વાંચવાથી તે તે વિષયનું સામાન્ય જ્ઞાન થવા ઉપરાંત ઐતિહાસિક જ્ઞાનની પણ કંઈક અભિવૃદ્ધિ થવા વગર રહેશે નહિ. અન્યમત વાળા ગમે તેમ લખતા હોય પણ તે વાંચીને તેમાંથી ન્યાય દૃષ્ટિ પૂર્વક સવળો અર્થ લેવો અને કષાયને મદ પાડી દેવા એ જૈનોનો ખાસ ધર્મ છે. જૈન લોકોની અસહન શક્તિ નાશ પામીને જેમ જેમ સહનશક્તિ ખીલતી જશે તેમ તેમ જૈન કામ કુદરતી નિયમ પ્રમાણે ઉચ્ચતર થતી જશે. કોઈએ આપણને ગાળ આપી છે માટે તેના સામાં પગલાં લેવાં એ શ્રાવકોનો ધર્મ નથી ત્યારે સાધુઓનો તો તેવો ધર્મ હોય જ ક્યાંથી !! સહન કરવું, કષાય પાતળા પાડવા, સમભાવ રાખવો એ આપણો ધર્મ છે.

પંચદશી—શ્રી મત્પરમહંસ પરિત્રાજ્ઞકાર્ય શ્રી વિદ્યારણ્ય સ્વામિ પ્રણિત આ વેદાંતમતાવલંબી ગ્રંથ છે તેના ઉપર તેમના શિષ્યશ્રી રામકૃષ્ણજીએ પદ્મીપિકા વ્યાખ્યા કરી છે. આ ગ્રંથમાં જૈન સંબંધી ઉલ્લેખ નીચે પ્રમાણે છે:—

દિગમ્બરા મધ્યમત્વમાહુરાપાદમસ્તકમ્ ।

ચૈતન્ય વ્યાપ્તિસંદષ્ટેરાનસ્વાગ્રશ્રુતેરપિ ॥ ૮૨ ॥

મધ્યમ પરિમાણવાદિનો મતં દર્શાયતિ । દિગમ્બરા इति तत्रोपपत्तिमाह । આપાદેતિ । “ સપ્થ ઇહ પ્રવિષ્ટ આનસ્વાગ્રેભ્યઃ ” इति श्रुतिरप्यत्र प्रमाणमित्याह आनस्वाग्रेति ॥ ૮૨ ॥

સૂક્ષ્મનાડી પ્રચારસ્તુ સૂક્ષ્મૈરવયૈર્ભવેત્ ॥

સ્થૂલ દેહસ્ય હસ્તાભ્યાં કશ્ચુકપ્રતિમોકવત્ ॥ ૮૩ ॥

નનુ મધ્યમપરિમાણત્વે શ્રુતિસિદ્ધો નાડીપ્રચારો ન ઘટત इत्याशंक्याह । સૂક્ષ્મનાડીતિ । यथा देहावयवयोर्हस्तयोः कश्चुकप्रवेशेन देहस्य कश्चुक प्रवेशस्तद्देहावयवानां सूक्ष्माणां नाडीषु प्रचारेणात्मनोऽपि प्रचार उपचर्यत इत्यर्थः ८૩

ન્યૂનાધિક શરીરેષુ પ્રવેશોઽપિ ગમાગમૈઃ ॥

આત્માંશાનાં ભવેત્તેન મધ્યમત્વં વિનિશ્ચિતમ્ ॥ ૮૪ ॥

નન્વાત્મનો નિયતમધ્યમપરિમાણત્વેકર્મવશાન્યૂનાધિકશરીરપ્રવેશો ન ઘટત
 इत्याशंक्यावयवामपाप्याभ्यामात्मनो नित्यतमध्यमपरिमाणत्वाद् देहव दुभयं न
 विरुध्यते इत्याह । न्यूनाधिकेति । फलितमाह । तेनेति ॥ ८४ ॥

સાંશસ્ય ઘટવન્નાશો ભવત્યેવ તથાસતિ ॥

કૃતનાશાકૃતાભ્યાગમયોઃ કો વારકો ભવત્ ॥ ૮૫ ॥

આત્મનઃ સાવયવત્વે ઘટાદિવદનિત્યત્વ પ્રસંગે નૈતત્ દૂષયતિ । સાંશસ્યેતિ ।
 भवतु को दोषस्तत्राह । तथा सतीति । कृतयोः पुण्य पापयोर्भोगमन्तरेण नाशः ।
 अकृतयोर्न कस्मात् फलदातृत्वमकृताभ्यागमः । एत दोषद्वयमात्मनो नित्यत्वाभ्यु
 पगमे भवेदिति भावः ॥ ८५ ॥

તસ્માદાત્મા મહાનેવ નૈવાણુર્નાપિ મધ્યમઃ ॥

આકાશવત્સર્વગતો નિરંશઃ શ્રુતિસંમતઃ ॥ ૮૬ ॥

અતઃ પરિશેષાદાત્મનો વિસ્તૃત્વં સિદ્ધમિત્યાહ । તસ્માદિતિ । તત્ર પ્રમાણ-
 माह । आकाशवदिति । “ आकाशवत्सर्वगतश्चनित्यः । निष्कलं निष्क्रियं ”
 इत्याद्यागमः प्रमाणमित्यर्थः ॥ ८६ ॥

શ્રી પંચદશ્યાં ચિત્રદીપઃ

શુરજરામજી કૃત ભજન—આ ભક્ત આજથી ૫૦ વર્ષ ઉપર હૈયાત હતા અને
 તેઓ નિરાંત નામના કોળી (તળપદા) ના પ્રશિષ્ય હતા. તેમનો જન્મ કરજણ પ્રાંતના
 મેરાસર ગામમાં થયો હતો. તેઓ જાતે બ્રાહ્મણ હતા. તેમની ગાદી મેરાસરમાં છે અને
 તેમના પુત્ર મણિરામજી મહાસજ્જ હાલ હૈયાત છે.

રામ સારંગ.

સમજી લો સાર, સંતને સેવ્યા વિના કોઈ તરે નહિ;

માટે કરવો વિચાર આતમ ઝોળખ્યા વિના ભવ ભય જાણે નહિ. ૧૬.

જે સતગુરુ વિના સાધન કરશે, જેમ પથરને નાવે ચઢશે

તે દુઃખી થઈ ભવ કૂપમાં પડશે...સમજી લો.-૧

જોને સેવડા શ્રાવકને સમજાવે, કદિ કંદમૂળ ન ખાસો હાવે;

એમ લુલ્યા જીવને ભરમાવે. સમજી લો-૨

આપે રીંગડાં મુળાની બાધા, એણે સાચા સતગુરુ નથી લાધા;

એવા કપટીને કાળે ખાધા. સમજી લો-૩

તમે પાસે કરોને પાકમણું; તેથી ઘરમાં થાએ ધન ઘણું;

લે છે પંચકણુ ને પામરપણું સમજી લો-૪

તમે હાથે માંડવાળી ઘાડી, રોગ બેસને ડામે પાડી;

તમે ચાલ ચાલો છો બહુ આડી સમજી લો-૫

તમે મોક્ષમાર્ગ જઈ ઝાલો, નથી પ્રભુ વિના કામ કાલો;
સત સમજીને સર્વે પાળો સમજી લો-૬
તમે રાતે કરો ના વાળુ, આપો ઝોધું ને કરો કાળું;
જૂઠું બોલી કાઢો દેવાળું. સમજી લો-૭
એ પ્રપંચ સર્વે દૂર કરી, રહો સતચર શરણે શીશ ધરી;
સુરજસમ નામે નિરજો હરિ સમજી લો-૮

ટીપ્પણી:—આ પદમાં સેવકા શબ્દ વાપર્યો છે તેનો અર્થ શ્વેતાંબર-શ્વેટપટા—થાય છે. ગુજરાતમાં મુખ્યત્વે શ્વેતાંબરામ્નાયતું પ્રબલ હોવાથી અને શ્વેતાંબરો માટે ભકતોની ભાષામાં સેવકા શબ્દનો પ્રચાર હોવાથી આ પદમાં સેવકા શબ્દ વપરાય છે, ખાકમણ્ડ એટલે પડિકમણ્ડ અર્થાત્ પ્રતિકમણ્ડ. ઉપરના પદમાં તે સમયની વણિક દક્ષતા અને વણિક ચાતુર્યને ટકારા મારવામાં આવ્યા છે તે સમયમાં એક તરફથી પ્રતિકમણ્ડ કરતા અને બીજી તરફથી ઝોધું તોળતા તથા દીવાળું કાઢતા એટલે કે કહેણી અને રહેણીમાં પરસ્પર વિરોધાત્મકતાવાળા ધણા જૈનો મજકુર ભકતરાજના જોવામાં આવેલ હશે તેપરથી તેમણે આ પદની યોજના કરી જણાય છે, જૈનોના પાંત્રીસ માર્ગાનુસારીના ગુણમાં ન્યાયોપાર્જિત ધનવાળો ગુણ પ્રથમ હોવો જોઈએ. હાલમાં પણ જૈન નામ ધરાવનારા કેટલાક જૈન શેઠીઆઓમાં ન્યાયોપાર્જિત ધનની ખામી જોવામાં આવે છે.

શ્રી શંકર દ્વિગ્વિજય:—આ સંસ્કૃત ગ્રંથ શ્રી માધવાચાર્યજીએ શાલિવાહનના તેરમા શતકમાં રચેલ છે. શ્રી માધવાચાર્યજી જૈન માટે ઉલ્લેખ કરતાં આ ગ્રંથના ૧૫ મા સર્ગમાં ૧૪૨ મા શ્લોકથી ૧૫૬ શ્લોક સુધીમાં નીચે પ્રમાણે લખે છે.

પ્રતિપદ્યતુ બાહિકાન્મહર્ષે વિનયિભ્યઃ પ્રવિવૃણ્વતિ સ્વભાષ્યમ્ ॥

અવદન્નસહિષ્ણવઃ પ્રવીણાઃ સમયે કેચિદ્યાર્હતામિધાને ॥ ૧૪૨ ॥

(માળવાથી) વિહાર કરીને શ્રી શંકરાચાર્યજી બાહીક દેશમાં પધાર્યા અને પોતાના શિષ્યોને બાષ્યનું વ્યાખ્યાન સંભળાવતા હતા, આ વખતમાં કેટલાક આર્હત-જૈન મતાવલંબીઓ આવ્યા અને અસહનતાથી તેમણે શ્રી શંકરાચાર્યજીને કહ્યું કે—

નનુજીવમજીવમાસ્ત્રવં ચ શ્રિતવત્સંવરનિર્જરૌ ચ બંધઃ ॥

અપિ મોક્ષ મુપૈષિ સપ્ત સંખ્યાન્નપદાર્થાન્કથમેવ સપ્તભંગ્યા ॥ ૧૪૩ ॥

સપ્તભંગી ન્યાયની પદ્ધતિ પ્રમાણે જીવ, અજીવ, આસ્ત્રવ, સંવર, નિર્જરા, બંધ અને મોક્ષ એ સાત પદાર્થોને કેમ માનતા નથી.

કથયાર્હત જીવમસ્તિકાયં સ્ફુટમેવંવિષ્ણુત્યુવાચ મૌની ॥

અવદત્સચ દેહતુલ્યમાનો દદ કર્માણ્કવેષ્ટિત્ત્વવિદ્વાન્ ॥ ૧૪૪ ॥

મુખ્ય જૈનને શ્રી શંકરાચાર્યજીએ પૂછ્યું કે હે જૈનમતાવલંબી તું તારા મતમાં જે પ્રકારે જીવનું સ્વરૂપ કહેલ છે તેનું સ્પષ્ટ વર્ણન કર. ત્યારે જૈન બોલ્યો કે હે વિદ્વાન્ જેવડો દેહ છે તેવડો જીવ છે અને તે જીવ આદ્ય પ્રકારનાં દદ કર્મોથી વીંટાયેલો છે.

અમહાનનર્ણટાદિવત્સ્યાત્સન નિત્યોપિચ માનુષાચ્ચ દેહાત્ ॥

ગજદેહમયન વિશેષકૃત્સ્નં પ્રવિશેષ્યપ્લુષિદેહમપ્યકૃત્સ્નઃ ॥ ૧૪૫ ॥

જો જીવ મહાન નથી તેમ અણુ પણ નથી એટલે કે જો દેહ જેવડો જ જીવ હોય તો જેમ ઘટ અનિત્ય છે તેમ જીવ પણ અનિત્ય થશે વેળી હાથીનો જીવ મનુષ્યના શરીરમાં જશે તો જીવ શરીરથી વધી પડશે તેમજ માણસનો જીવ હાથીના દેહમાં જશે તો હાથીના શરીરનો અસુક ભાગ જીવ વગર રહી જશે તથા મચ્છરના દેહમાં ઘણો જીવ શરીર બહાર રહી જશે.

ઉપયાંતિચકેચ ન પ્રતીકા મહતા સંહનને સંગમેસ્ય ॥

અપયાત્યધિ જગ્મુષોલ્પદેહં તદયં દેહસમઃ સમશ્રુતેશ્ચ ॥ ૧૪૬ ॥

જૈનઃ--જ્યારે જીવ મોટા શરીરમાં જાય ત્યારે જીવને કેટલાક નવા અવયવો પ્રાપ્ત થાય છે અને જ્યારે જીવ નાના શરીરમાં જાય છે ત્યારે કેટલાક અવયવો જતા રહે છે એટલે જીવ દેહ જેવડો જ રહે છે તેથી અમારી માન્યતામાં દોષ આવતો નથી. વેદની શ્રુતિ પણ સ્વીકાર કરે છે કે “સમો નાગેન સમો મશકેન” હાથીના શરીરમાં હાથ જેવડો અને મચ્છરના શરીરમાં મચ્છર જેવડો આત્મા છે.

ઉપયંત ઇમે તથા પયંતો યદિવર્ષ્મેવન જીવતાં ભજેયુઃ ॥

પ્રભવે યુરનાત્મનઃ કથંતેકથમાત્માવયવાઃ પ્રયંતુ તસ્મિન્ ॥ ૧૪૭ ॥

શ્રી શંકરાચાર્યજીઃ--

જો અવયવો જતા રહે અને આવ્યા કરે તો તે જેમ શરીરથી આત્મા ભિન્ન છે તેમ આત્માથી તે અવયવો પણ ભિન્ન હોવા જોઈએ. તેમ એ અવયવોનું આવાગમન પંચમહાભૂતથી થવાનો સંભવ જણાતો નથી કારણ કે આત્મા પંચમહાભૂતનો વિકાર નથી.

જનિતા રહિતા ક્ષયેણ હીનાઃ સમુપાયંત્યપયાંતિ ચાત્મનસ્તે ॥

અમુકોપચિતઃ પ્રયાતિકૃત્સ્ન ત્વમુકૈ શ્વાપચિતઃ પ્રયાત્ય કૃત્સ્નં ॥ ૧૪૮ ॥

જૈનઃ--એ અવયવો જન્મરહિત અને ક્ષયહીન એટલે સનાતન છે છતાં આવે છે અને જાય છે માટે વૃદ્ધિ પામેલો જીવ હાથી વગેરેના શરીરમાં વ્યાપે છે અને સંકાય પામેલો જીવ મચ્છર વગેરેમાં વ્યાપે છે એ સિદ્ધાંત બંધ બેસતો છે.

કિમચેતનતોત ચેતનત્વં વદતેષાંચરમે વિરુદ્ધમત્યા ॥

વપુર્નમથિતં ભવેત્તુ પૂર્વે વત કાત્સ્ન્યેન વર્નચેતયેયુઃ ॥ ૧૪૯ ॥

શ્રી શંકરાચાર્યજી--એ અવયવો--પ્રદેશો અચેતન છે કે ચેતન છે? જો ચેતન હોય તો ઘણા ચેતનોનો એકજ અભિપ્રાય કોઈ વખતે ન રહેતો વખતે શરીરની ખરાબી થાય ખરી અને જો અચેતન હોય તો તેના વડે આખું શરીર ચેતીભૂત થઈ શકેજ નહિ.

ચલયન્તિ રથં યથૈકમત્યા બહવો વાજિન એવમપ્રતીતાઃ ॥

ઈતરેતરમંગમે જયંતુ જ્ઞપતે ચેતનતામપિ પ્રપદ્ય ॥ ૧૫૦ ॥

જૈન:—જેમ ધણા અશ્વો એક મતવડે રથને ચલાવે છે તેમ ધણા અવયવો એક મત-
થીજ શરીરને ચલાવે છે એમ માનીએ તો તેમાં કશી હરકત નથી.

बहवोपि नियामकस्य सत्त्वात्सुमते तत्र भजेयुरैक मत्यम् ॥

કથમત્રનિષામકસ્યતદ્વિરહાત્કસ્યચિદપ્ય દોષટેત ॥ ૧૫૧ ॥

શ્રી શંકરાચાર્યજી—હે સુત જૈન! રથમાં ધણા અશ્વોનો એક મત થવાનું કારણ
માત્ર સારથી છે તેમ શરીરમાં કોઈ નિયામક નહિ હોવાથી એ પ્રદેશો કેવી રીતે એક મત
યશે ? શરીરની અંદર ખીજે કોઈ નિયામક નહિ હોવાથી એકમતપણું કેમ ધટશે ?

उपयांति न चापयांति जीवावयवाः किंतु महत्तरे शरीरे ॥

વિકસંતિ ચ સંકુચત્ય નિષ્ટેયતિવર્યાત્ર નિદર્શનંજ લૌકા ॥ ૧૫૨ ॥

જૈન:—જીવના અવયવો કાંઈ આવે છે અને જાય છે એમ તો નથીજ પણ તે મોટા
શરીરમાં વિકાશ પામે છે અને નાના શરીરમાં સંકોચાય છે. આ બાબતમાં જોનાતું દૃષ્ટાંત
લાગુ પડે છે, કે જ્યારે જોના લોહી પીએ છે ત્યારે પુલે છે અને જ્યારે લોહી નીકળી જાય
છે ત્યારે સંકોચાઈ જાય છે.

यदि चैव ममी सविक्रियत्वाद् घटवत्ते च विनश्वरा भवेयुः ॥

इति नश्वरतां प्रयाति जीवे कृतनाशाकृतसंगमौ भवेतां ॥ ૧૫૩ ॥

શ્રી શંકરાચાર્યજી:—જે એમ અવયવો સંકોચ વિકાશનું બાજન હોય તો તે વિકારી
નાશ કરતાં પામવાવાળા થાય છે. અવયવોના નાશથી જીવ પણ નાશ પામે અને તેથી
જીવે પ્રથમ કરેલાં કર્મોના નાશ અને નવાજીવે તેણે ઉત્પન્ન નહિ કરેલાં કર્મોનાં ફલોની
પ્રાપ્તિ રૂપ એ દોષ પ્રાપ્ત થઈ પડે છે.

अपि चैवमलाबुवद्भवान्धौ निजकर्माष्टक भारमग्र जंतोः ॥

સ તતોર્ધ્વગતિ સ્વરૂપમોક્ષસ્તવ સિદ્ધાંત સમર્થિતો ન સિધ્યેત્ ॥ ૧૫૪ ॥

ખીજે દોષ એ આવે છે કે તું બડાના ન્યાયથી અષ્ટકર્માવરણ યુક્ત જીવ દબાયલો
રહે છે અને કર્મરહિત જીવ ઉર્ધ્વગમન કરે છે એમ તારો સિદ્ધાંત છે પણ અવયવો
જતા આવતા હોવાથી ક્યા મૂળ અવયવોનો મોક્ષ થાય છે તે સમજી શકાય
તેવું નથી.

अपि साधनभूत सप्तभंगी नयमप्यार्हतनाद्रिया महेते ॥

પરમાર્થ સતાં વિરોધભાજાં સ્થિતિરેકત્રહિ નૈકદા ઘટેત ॥ ૧૫૫ ॥

ખીજું પણ—પરસ્પર વિરૂદ્ધ ધર્મોનો એકી વખતે સમાવેશ કરવાવાળો જે સપ્ત
ભંગી નય તારા મનમાં છે તેને પણ અમે ચોગ્ય ગણતા નથી કારણ કે પરસ્પર વિરૂદ્ધતા
વાળા ધર્મોની એક સમયે એક પદાર્થમાં સ્થિતિ સંભવી શકે નહિ.

इति माध्यमिकेषु भग्नदर्पेण्वथभाष्यानि सनैमित्तोविनस्या ॥

દરદાન્યરતાંશ્ચ શૂરસેનાન્કુર પાંચાલમુસ્વાન્બહુન જૈષીત્ ॥ ૧૫૬ ॥

એ પ્રમાણે જૈન લોકોના ગર્વને તોડી નાખીને નૈમિષ ક્ષેત્રમાં સ્વકીય ભાષ્યોના પ્રચાર કરીને દરદ, ભરત, શરસેન, કુર અને પાંચાલ વગેરે ઇતર દેશોના મોટા મોટા વિદ્વાનોને પણ જીતી લીધા—

સામંતાશ્ચ દિગંબરાન્વયસુવશ્વાર્વાક વંશાંકુરા ॥

નવ્યાઃ કેચિદલં મુનીશ્વરં ગિરા નીતાઃ કથાશેષતાં ॥ ૧ ૭૩ ॥

કેટલાક વાદીઓ દિગંબરો એટલે જૈનોના વંશજોના ખંડીઆ રૂપ હતા અને ચાર્વાકોના વંશના નવીન અંકુરા રૂપ હતા તેઓને શ્રી શંકરાચાર્યજીની ગિરાએ વાતમાં જ નષ્ટ કરી નાંખ્યા.

મળકુર ગ્રંથના ૧૬ મા સર્ગના શ્લોક ૭૭ તથા ૭૮ માં નીચે પ્રમાણે છે.

અથાબ્રવીદિગ્વસનાનુસારી રહસ્યમેકં વદસર્વ વિચેત્ ॥

યદસ્તિકાયોત્તર શબ્દવાચ્યં તત્કિં મેતઽસ્મિન્વદ દેશિકમ્ ॥ ૭૭ ॥

પછી દિગંબર એટલે જૈન ધર્માવલંબીએ શ્રી શંકરાચાર્યજીને પૂછ્યું કે જો તમે સર્વજ્ઞ હો તો અમારા મતમાં જેમની પાછળ ‘અસ્તિકાય’ શબ્દ લાગે છે એવા શબ્દોથી શું શું કહેવાય છે તે કહો.

તત્રાહદેશિકવરઃ શૃણુરોચતેચેજ્જીવાદિ પંચકમમીષ્ટ મુદાહરન્તિ ॥

તચ્છબ્દવાચ્યમિતિ જૈનમતે પ્રશસ્તે યદ્યસ્તિ બોધ્યુમપરં કથયા શુતન્મે ॥ ૭૮ ॥

શ્રી શંકરાચાર્યજી બોલ્યા કે જો તારી ઇચ્છા છે તો સાંભળ. જીવાસ્તિકાય, પુદ્ગલાસ્તિકાય, અધર્માસ્તિકાય, અને આકાશસ્તિકાય, ધર્માસ્તિકાય એ પાંચ શબ્દોથી અનુક્રમે જીવ, પૃથ્વી, વગેરે સહિત સ્થાવર જંગમ, ધર્મ, અધર્મ, અને આકાશ કહેવાય છે. તારે કાંઈ ખીજું પણ જાણવાની ઇચ્છા હોય તો શીઘ્ર પૂછ.

ટીપ્પ:—શ્રી જગત્પુર આદિ શ્રી શંકરાચાર્યજીને થયાં લગભગ ૨૪૦૦ વર્ષ થવા આવ્યાં છે. આ શ્રી શંકરાચાર્યજીનું જીવન શ્રી માધવાચાર્યે શંકર દિગ્વિજયમાં લખ્યું છે. માધવાચાર્યજી શાક્ષીવાહનના ૧૩ મા શતકમાં હતા તેમનું રહેઠાણ તુંગભદ્રા નદી ઉપર આવેલા પંપાક્ષેત્રમાં હતું. આ વખતે વિજયનગરમાં હરિહરરાય અને બક્કરાય નામના રાજા થયા. આ રાજાઓના સમયમાં માધવાચાર્યની ખ્યાતિ થઈ. માધવાચાર્યજી તદ્દન ગરીબ હતા. ગાયત્રી દેવી તેમના ઉપર પ્રસન્ન થયાં અને તેથી માધવાચાર્યજીને ચૌદ વિદ્યા મળી ત્યારથી તે માધવાચાર્યને બદલે વિદ્યારણ્ય કહેવાયા. માધવાચાર્યના ગુરુનું નામ વિદ્યાતીર્થ હતું તે “શ્રી વિદ્યા તીર્થ રુપિણીમ્” એ શરૂઆતના શબ્દો પરથી જણાય છે.

લોકવાણી—————

હાહો.

ગળીને પાણી પીએ, અળગણ પીએ લોહ;

ઝીણું જીવની રક્ષા કરે. માણસ મારે જોઈ.—

૨

ટીપ્પ:—ઉપરનો ઉપાણો જૈનો માટેજ છે. કેટલાક જૈન બંધુઓ હામેશાં ઉપાશ્રયે ભય, મુહુરૂપિ બાંધી પાટ આગળ બેસીને જ મહારાજ, તેત, પ્રમાણ વચન, વગેરે બોલ્યા

કરે, ચોવિહાર પચ્ચખાણુ કરે, લીલોતરી ખાય નહિ, કીડી, મંકોડી, મચ્છર, વાયુકાય, અપકાય, તેઉકાય, વગેરેના સૂક્ષ્મ જીવો ઉપર દયા પાળવાનો પૂર્ણ દેખાવ રાખે; પાંજરાપોળની વફાદારી બતાવે પણ જ્યારે પ્રભુએ પણ વખાણુ કરેલી અને ઇદ્રાદિ દેવોએ પણ ઇચ્છાતી ખાણુસ જાત તેવાના સપાટામાં આવે ત્યારે તેમને માથે દાવા બાંધાને તથા બીજી રીતે હેરાન કરીને ધણી વખત પાયમાલ કરી મૂકે છે. વ્યવહારની લેવદેવમાં પણ માયા કપટ કરી ભોળા લોકોને ફસાવી પોતાનો સ્વાર્થ સાધવા નહિ બુદ્ધતા હોવાથી, જૈન નામને લગ્નવનારા અમુક ધર્મધૂર્ત વણિકો માટે જ ઉપરનો બંધ બેસતો ઉખાણો કરેલો છે.

જ્યારે જૈનબંધુઓ કહેણી પ્રમાણે પોતાની રહેણી રાખશે અને મનુષ્યકોમ તરફ ખાસ દયા ધરાવશે અને રેસ ખમવાની તાકાતવાળા થશે ત્યારે જૈનધર્મની કીર્તિ ફેલાશે.

શ્રી શંકરાચાર્ય વિજય ડિંહિમં:—આ સંસ્કૃત ઉલ્લેખ શ્રી ધનપતિસૂરિએ શ્રી માધ-વાચાર્યજી કૃત શંકર દિગ્વિજય ઉપર કરેલો છે તેમાં જૈન માટે નીચે પ્રમાણે લખેલ છે.

આચાર્ય આહ અમહાનનણુદેહ પરિમાણો જીવો ઘટાદયામધ્યમપરિમાણત્વા-
દ્યથા ન નિત્યાસ્તથા નિત્યો ન સ્યાત્ અપિચ શરરિણામવનાસ્થિતપારિમાણત્વાન્મનુ-
ષ્યજીવો મનુષ્યપરિમાણો ભૂત્વા પુનઃ કેનચિત્કર્મવિપાકેન હસ્તિજન્મ પ્રાપ્નુવન્ન સર્વે
હસ્તિ શરીરં પ્રવિશેદ્દેહાપરદેશો નિર્જીવઃ સ્યાત્પુત્તિકા દેહં ચ પ્રાપ્નુવન્ સર્વોન પ્ર-
વિશેત્ દેહાદ્બહિરપિ જીવઃ સ્યાદિત્યર્થઃ ચકારાદસ્મિન્નપિ જન્મનિ કૌમારયૌવનસ્થ-
વિરેષ્વેષદોષો બોધ્યઃ। યદીમેઽવયવા ઉપયંતસ્તથાપયંતશ્ચ તર્હ્યાગમાપાયિત્વાચ્છરીર
વદાત્મત્તાં ન ભજેયુઃ કિંચાનાત્મનસ્તે જીવાવયવાઃ કથં પ્રાદુર્ભવેયુઃ કથં ચ તસ્મિન્ન-
નાત્મનિતેલિયેરેન્ વિરોધાદિત્યર્થઃ। બહવોપિ વા જિનો નિયામકસ્ય સત્ત્વાદૈકમત્યં તત્ર
રથચાલને ભજેયુ રત્ર તુ તદ્વત્કસ્ય ચિદપિ નિયામકસ્યા ભાવાદદ એકમત્યં કથં
ઘટેત કટાક્ષેણ સંબોધયતિ હે સુમતે ઇતિ । યદિ ચૈવં તર્હિં સ વિક્રયત્વાત્તેઽપી વિન-
શ્વરાભવેયુરિત્યેવં જીવે નશ્વરતાં પ્રયાતિ સતિ કૃત્તનાશાકૃતાભ્યાગમૌ ભવેતાં। કિં ચૈવં
સતિ તુંબિકાવત્સંસારસાગરે નિજકર્માણ્કભારેણમગ્રસ્ય જંતોઃ અપિ ચ હે આર્હત તે
સાધનભૂત સપ્તભંગી નયમપિ નાદ્રિયામહે હિ યસ્માત્પરમાર્થસતાં વિરોધભાજાં સદસ-
ત્ત્વાદિધર્માણામેકસ્મિન્ધર્મણ્યેકદાયુગપતિસ્થિતિર્નઘટેત । ઇત્યેવં માધ્યમિકેષુ ભગ્નર્ગર્વ-
સત્સુ અથાનંતરં સ શ્રી શંકરાચાર્યો નૈમિશે.....

ટીપ:— આ ઉલ્લેખ શ્રી બાલગોપાલતીર્થના શિષ્ય શ્રી ધનપતિસૂરિએ રચેલો છે, જેવી રીતે જૈનો માટે, આજથી લગભગ ૨૪૦૦ વર્ષની આસપાસ થયેલા શ્રી આદિ શંકરા-ચાર્યજીએ તથા શ્રી રામાનુજાચાર્યજીએ તથા પંચદશીકાર શ્રી વિદ્યારણ્યજીએ તથા બીજા વિદ્વાનોએ દિગંબર શબ્દ વાપરેલો છે તેવી જ રીતે શ્રી ધનપતિસૂરિએ પણ દિગંબર શબ્દ વાપરેલો છે એટલું જ નહિ પણ વર્તમાન દિગંબર જૈનો કે જેઓ કાલના અણુ માને છે તે જ વાત શ્રી શંકરાચાર્યજી વગેરેએ પણ આજથી ૨૪૦૦ વર્ષની આસપાસ ઉપર બખી

છે જેથી એમ સમજી શકાય છે કે કાલનાં અણુમાન વાળા દિગંબરોની શાખા પણ સ્વેતાંબરો સામે મૂળથી જ ચાલી આવે છે તથા દિગંબરોમાં મહાન્ વિદ્વાનો થએલા તથા મહાન્ રાજાઓ થએલા અને તેઓ વેદાન્તમતાનુયાયીના મહાન્ વિદ્વાનોની સાથે શાસ્ત્રાર્થમાં ઉતરેલા. શ્રી દારિકાની શંકરાચાર્યજીની પરંપરા પ્રમાણે શ્રી શંકરાચાર્યજીને થયાં આજે ૨૩૮૦-૮૧ વર્ષ થયાં છે. શ્રી આદિ શ્રી શંકરાચાર્યજી ૩૨ વર્ષ જીવ્યાં એટલે ૨૩૮૧-૩૨=૨૪૧૩ માં શ્રી શંકરાચાર્યજીનો જન્મ. આજથી ૨૪૪૪ વર્ષે શ્રી મહાવીર સ્વામી મોક્ષે પધાર્યા. ૨૪૪૪-૨૪૧૩=૩૧. મહાવીર નિર્વાણ પછી ૩૧ મે વર્ષે શ્રી શંકરાચાર્યજી જનમ્યા અને ૬૩ મે વર્ષે કૈલાસ પધાર્યા. આ ઉપરથી સ્પષ્ટ સમજાય છે કે આદિશંકરાચાર્યજી અને શ્રી મહાવીર પ્રભુના પદ્મશિષ્ય સુધર્માસ્વામી તથા જંપુસ્વામી સમકાલિન હતા. શ્રી શંકરાચાર્યજીનો મહાન્ ભક્ત અને હિંદમાં ચક્રવર્તિ તૂટ્ય સુધન્વા રાજા પણ આજ સમયમાં હતો. ઔદ્ધર્મની મુખ્ય ચાર શાખાઓ, શાક્ત, વૈશ્ણવ, કાપાલિક, પાશુપત, ચાર્વાક વગેરે પથો પણ તે સમયે હયાતી ધરાવતા હતા. શ્રી શંકરાચાર્યજીએ શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનની મૂર્તિની પૂજા કરી હતી તે ઉપરથી સમજાય છે કે જૈનોની પેઠે તે વખતે અન્ય લોકોમાં પણ મૂર્તિ પૂજાનો પ્રચાર હતો. એટલું તો નિર્વિવાદ છે કે આદિ શંકરાચાર્યજીના સમયમાં જૈન કરતાં ઔદ્ધર્મ ખાસ ભરતક્ષેત્રમાં પણ વિશેષ કાચુ ધરાવતો હતો. જો કે શ્રી શંકરાચાર્યજીએ જૈન તથા ઔદ્ધર્મને મોટો ધક્કો લગાવ્યો હતો પણ તેમાં ઔદ્ધર્મને તો ભોંભરજ કરી દીધો; જૈનધર્મ તદ્દન ભોંભર ન થયો હતો જેના પરિણામે અત્યારે અને તે પહેલાં જૈનધર્મ જેવા પરમપવિત્ર ધર્મની હયાતી જેવાને ભાગ્યશાળી બની શકાયું છે. શ્રીરામાનુજચાર્યે પણ જૈન ધર્મને મહાન્ ધક્કો લગાવ્યો હતો. આવા અનેક મહાન્ હુમલાઓ વચ્ચે પણ શ્રી વીતરાગનો અભેદ માર્ગ અખિલ ભૂમંડલમાં પોતાના આત્મજ્ઞાનનો પ્રચાર, સત્યુક્ષોદ્ધાર કરી રહ્યો છે એ વિશેષ ખુશી થવા જેવું છે. જેમ શ્રી મહાવીર પ્રભુ અને શ્રી યુદ્ધદેવ સમકાલિન હતા તેમ શ્રી મહાવીર પ્રભુના પદ્મધર શિષ્ય આચાર્યશ્રી સુધર્માસ્વામી તથા જંપુસ્વામી અને શ્રી આદિશંકરાચાર્યજી સમકાલિન હતા. વળી શ્રી આદિ શંકરાચાર્યજીના વિચારોમાં ઉંડા ઉતરનારાઓ સમજી શકે છે કે શ્રી આદિ શંકરાચાર્યજીએ પોતાનો કેવલાદ્વૈતવાદ ચલાવ્યો ત્યારે તેમાં યુદ્ધ અને મહાવીરના કેટલાક સિદ્ધાંતોને દાખલ કરવા પડ્યા હતા. સમભાવના સિદ્ધાંતો શ્રીમહાવીરનાં છે અને શૂન્યને બદલે અચિન્ત્ય બ્રહ્મ એ શ્રીયુદ્ધના સિદ્ધાંતનું રૂપાંતર છે. ખરૂં જોતાં જગત્માં કાંઈ નવું જ નથી; માત્ર મૂળ વસ્તુના પર્યાયો જ છે. એ પર્યાયોની દેશકાળાનુસાર યોજના કરનાર શ્રવે એ સંભવિત છે.

શ્રીહનુમન્નાટકમ્:—આ સંસ્કૃત નાટક શ્રીમદ્ધનુમદ્ધિરચિત છે. આ નાટક ઉપર પંડિતવર શ્રીમોહનદાસજીએ દીપિકાપત્ર વ્યાખ્યા સંસ્કૃતમાં રચી છે. સંસ્કૃત છંદોથી સહેલી ભાષામાં આ નાટક રચાયેલું હોવાથી સાધારણ સંસ્કૃત જ્ઞાન ધરાવનારને પણ આનંદ આપે તેવું છે. આ નાટકના પ્રથમકંઠના ત્રીજા શ્લોકમાં નીચે પ્રમાણે ઉલ્લેખ છે.

યં શૈવાઃ સમુપાસતે શિવ ઇતિ બ્રહ્મેતિ વેદાન્તિનો

બૌદ્ધા બુદ્ધશ્ચિત્તિ પ્રમાણપટવઃ કર્તેતિ નૈયાયિકાઃ ।

અર્હન્નિત્ય જૈનશાસનરતાઃ કર્મેતિ મીમાંસકાઃ

સોઽયં વો વિદધાતુ વાઙ્ચિત્તફલં ત્રૈલોક્યનાથો હરિઃ ॥

જે શુદ્ધચૈતન્ય આત્મસ્વરૂપ એટલે પરમાત્માને શૈવલોકો શિવ નામવડે બળે છે, વેદાન્તીઓ બ્રહ્મ કહીને બળે છે, જૈનલોકો યુદ્ધદેવ કહીને બળે છે અને ન્યાયશાસ્ત્રપારંગત લોકો કર્તા કહીને બળે છે, જૈનશાસનરત-જૈનલોકો અર્હત કહીને બળે છે, મીમાંસકો કર્મ કહીને બળે છે તે ત્રૈલોક્યનાથ હરિ શ્રીરામ એટલે આત્મારામ કલ્યાણ કરો.

આ શ્લોક ઉપર શ્રી મોહનદાસજી પંડિતવર્ય દીપિકાખ્ય વ્યાખ્યા નીચે પ્રમાણે આપે છે.

અથ વિદ્યાવાનિતિ નેતૃગુણં વક્તું પદ્યમવતારયતિ—યમિતિ । યં રામં શૈવાઃ શિવમક્તાઃ શિવેતિ નામ્ના સમુપાસે ‘મહારુદ્રાદ મૂત્પ્રકૃતિરતઃ સૂત્રં તતોઽહમિતિ તતો વિશ્વમ્’ इति શ્રુતેઃ । વેદાન્તિનો બ્રહ્મેતિ ‘એકમેવાદિતીય બ્રહ્મ નેહ નાનાસ્તિ કિંચન’ इति શ્રુતેઃ । બૌદ્ધા બુદ્ધઈતિ ‘પ્રાણ્યાલંભનં સંસૃતિ નન્નદયેતિ મામ । इति શ્રુતેઃ । પ્રત્યક્ષાનુમાનોપમાન શબ્દા ભાવાર્થ પ્રાપ્તિપત્તિ પ્રમાણાનિતિ પ્રમાણેષ્વેવ નિપુ-
ણા નૈયાયિકાઃ કર્તેતિ ‘સનાતનાઃ પશવઃ પ્રાવિશંતિ પ્રમેયાનમૂતેઃ કર્તેવ તતઃ’ इति શ્રુતેઃ । જૈનાજ્ઞામિરતા અર્હન્નિતિ સ્વભાવ એવેશ્વરો નાન્યોઽસ્તિ કદાપ્યસ્યાનિ દશ-
ત્વાપત્તેઃ’ इति શ્રુતે, મીમાંસકાઃ કર્મેતિ ‘કર્મણા જાયતે નશ્યંતિ મયામયસુખાનિ’ इति શ્રુતેઃ । એતૈસ્તદુપશિક્ષિતૈર્માર્ગરેવ યમુપાસતે સોઽયં રામો વાઙ્ચિત્તફલં વિદધાતુ । એતેન વિદ્યાવત્ત્વમુક્તમ્ ।

ટીપઃ—ઉપરોક્ત નાટક શ્રીમાન્ હનુમાનજી નામના શ્રીરામચંદ્રપ્રભુના પરમ ભક્તે રચીને સેતુબંધ રામેશ્વર પાસે એક શિક્ષા ઉપર લખી રાખ્યું હતું. આ નાટક લખાયું તે વખતે યોગવાસિષ્ઠ તથા રામાયણના રચનાર આદિ સંસ્કૃત કવિ શ્રી વાલ્મિકિ રૂપિ હયાત હતા, જેથી જાણી શકાય છે કે આ નાટક પણ શ્રી વાલ્મિકિ રામાયણ જેટલું જ પ્રાચીન છે. કાલાન્તરે ધારાધીશ ભોજરાજા સેતુબંધ તરફ યાત્રાએ પધારેલ હતા. ત્યાં શિક્ષા ઉપર લખેલા શ્લોકો ધર્મધુરંધર ભોજરાજાના જોવામાં આવ્યા તે ઉપરથી સમુદ્રગાથી તે શિક્ષા કઢાવીને નિજસભા મહાપંડિત મિશ્ર દામોદર કવિને સાનુબંધકાવ્ય સંદર્ભ સંશુદ્ધન માટે આજ્ઞા કરી. તતુજયા ઉપલબ્ધ થએલ પ્રબંધને યુદ્ધિજ્ઞલાનુસાર સરલ કરીને તેનો પ્રચાર કર્યો. આ નાટકમાં કેટલાક શ્લોકો અર્વાચીન કવિ ભવભૂત્યાદિવડે ઉમેરાયેલા પણ જણાય છે. આ ઉપરથી સમજાય છે કે આ નાટક પંડિતવર શ્રીદામોદરમિશ્રવડે સમ્યક્ક્રમવડે સં-
દર્ભિત થએલું છે. યં શૈવાઃ એ શ્લોક ઉપરથી જૈન ધર્મની પ્રાચીનતા સાબિત થાય છે. શ્રી હનુમાનજીને જૈન ધર્મમાં એક વિદ્યધર તરીકે તથા મહાત્મા કે સંપૂર્ણજ્ઞાની તરીકે વર્ણવેલ છે. રામાયણમાં એ જ હનુમાનજીને શ્રીરામ-આત્મારામના પૂર્ણ ભક્ત કહેલ છે. શ્રી વાલ્મિકિ, શ્રીહનુમાનજી તથા શ્રીરામ જેવા મહાન્ પુરુષો જૈન હતા તથા જૈન ધર્મ તરફ પૂર્ણ માનની લાગણી ધરાવનારા હતા. આ વાત હનુમાન નાટક ઉપરથી પણ સિદ્ધ થાય છે. ટીકાકારે પણ જૈનનો અર્થ અર્હત કે અર્હત રાખીને પોતાની યુદ્ધિની વિશાલ-
તા દરશાવી છે. શ્રીહનુમાનજીનું ગુણગ્રાહીપણું તથા સમભાવ-વીતરાગભાવ-પણું જણાઈ આવે છે.

નાથ સંપ્રદાયમાં જૈન વચન:—૫૨મ યોગીરાજ શ્રી મત્સ્યેંદ્રનાથ તથા ગોરક્ષનાથ-
થી નાથ સંપ્રદાયની વિશેષ વૃદ્ધિ થઇ હતી. આ નવ નાથની સંપ્રદાયમાં જૈનો માટે એવું
કથન છે કે “ એક વખતે મત્સ્યેંદ્રનાથને સંસાર ભોગવવાની ઇચ્છા થઇ તેથી ગિરનાર
પર્વતની ધ્યાન ગુફામાંથી બહાર નીકળીને પોતાના શિષ્ય ગોરક્ષનાથને પોતાની સંસાર
ભોગવવાની ઇચ્છા જણાવી અને અમુક મુદતે પાછો આવીશ એમ કહીને શ્રી મત્સ્યેંદ્ર-
નાથજી ભરતક્ષેત્રમાં વિહાર કરવા લાગ્યા અને ક્રમે કરીને કામરૂપ દેશમાં પધાર્યા. કામરૂપ
દેશમાં ત્રિયારાજ્ય-સ્ત્રીઓનું રાજ્ય હતું. લગભગ તમામ સ્ત્રીઓ મંત્રશાસ્ત્રમાં પ્રવિણ હતી.
શ્રી મત્સ્યેંદ્રનું શરીર લાવણ્ય જોઇને કામરૂપ દેશની રાજા તરીકે રાજ્ય ચલાવતી મુખ્ય
રાણી નામે મેનાવતી (કોઈ બીજા નામે પણ આપે છે.) હતી તે શ્રીમત્સ્યેંદ્ર ઉપર મોહ
પામી. શ્રીમત્સ્યેંદ્રનાથ પણ મેનામાં લપટાયા. ઘણા વર્ષ સુધી બંનેએ સંસારસુખો ભોગવ્યાં,
કાળે કરીને શ્રીમત્સ્યેંદ્રનાથવડે મેનાને બે પુત્રો ઉત્પન્ન થયા તેમનાં નામે નેમનાથ અને
પાર્શ્વનાથ પાડ્યાં હતાં. ગિરનારથી નીકળતી વખતે મત્સ્યેંદ્રનાથે શ્રીગોરક્ષનાથને અમુક મુદત
આપેલી તે પુરી થઇ જવા છતાં પણ ગુરૂ મત્સ્યેંદ્રનાથજી પાછા નહિ આવવાથી શ્રીગોરક્ષ-
નાથજી મહાત્મા મત્સ્યેંદ્રનાથજીને શોધવા નીકળ્યા અને નટની સાથે કંપનીમાં ભળીને
ગામોગામ “ ચેત મચ્છંદર ગોરખ આયા ” એ વાક્યનું ઉચ્ચારણ કરતા કરતા કામરૂપ
દેશમાં પધાર્યા. ત્યાં શ્રી મત્સ્યેંદ્રનાથ અને ગોરક્ષનાથનો સમાગમ થયો. મેનાની રજા લઇને
સુવર્ણની ઈંટ સહવર્તમાન નેમનાથ અને પાર્શ્વનાથને સાથે લઇને મત્સ્યેંદ્રનાથજી તથા ગોરક્ષ-
નાથજીએ પ્રાતઃસ્મરણીય ગિરનારને રસ્તે ચાલવા માંડ્યું, રસ્તામાં ઈંટને વાવમાં ફેંકી દીધી
પછી એક શહેરમાં આવીને ઉતર્યા. તે શહેરમાં વણિક કોમની વસ્તી ઘણી હતી અને તેજ
દિવસે વણિકોમાં મોટું જમણું હતું. જમણુસ્થાને એક ગાયની વાછડી મરણુ પામેલી પડી
હતી. નેમનાથ અને પાર્શ્વનાથ બીકા અર્થે ગામમાં નીકળ્યા અને જ્યાં વાછડીનું મુડું
પડ્યું હતું અને વણિકોની ભોજનશાળા ચાલતી હતી ત્યાં આવી પહોંચ્યા. વણિકોએ તે
બંને બાલકોને લાડુથી ઝોળી ભરી આપવાનું કહી, ભોળવીને તે વાછડીનું મુડું એ બા-
ળકો પાસે ઢસડાવી ઘણે દૂર નંખાવી દીધું પછી લાડુની ઝોળી ભરી આપી. લાડુની ઝોળી
ભરીને આસને પાછા આવ્યા ત્યારે શ્રી મત્સ્યેંદ્રનાથજી તથા શ્રી ગોરક્ષનાથજીના જાણવામાં
તે વાત સમાધિદારા આવી અને બંને પુત્રોને વણિકોએ બ્રહ્મ કર્યા છે માટે તે પુત્રો વણિ-
કોને સોંપવા જોઇએ એમ વિચાર કરીને તે મહાન્ યોગીઓ બંને પુત્રો સહિત
વણિકો પાસે આવ્યા, અને વણિકોને ધમકાવ્યા. વાણિકો તે મહાત્માથી ડર્યા અને
પ્રાયશ્ચિત માગ્યું ત્યારે શ્રી મત્સ્યેંદ્રનાથજી તથા શ્રી ગોરક્ષનાથજીએ વણિક કોમને
આજ્ઞા કરી કે આ અમારા બ્રહ્મ યજ્ઞેલા પુત્રો નામે નેમનાથ તથા પાર્શ્વનાથને
તમે જૂલ ખવરાવી છે માટે તમે સર્વે તેમને માનો પુજો તથા તેમનું ભજન કરો
એથી તમારું કલ્યાણ થશે. એ નેમનાથ તથા પાર્શ્વનાથ પરમપદને પામશે અને તમારો
જૈનધર્મ આજથી પ્રસિદ્ધ થશે અને પાછળથી મંત્ર ચલાવવા, મ્લેચ્છ રહેવું, વેદની નિંદા
કરવી વગેરે આચારો તમારા ધર્મમાં દાખલ થશે. ” આ હકીકતને મળતી જ હકીકત
નવનાથના સંપ્રદાયવાળાઓ ભજન વગેરે દ્વારા બતાવે છે, અને જૈનમતને પાખંડ મત
માને છે. ઝુંડો-રજોહરણ છે તે ગાયનું પૂછું છે એમ તેઓ માને છે. આ માન્યતાના
સંબંધમાં વિચાર કરીએ તો નાથ સંપ્રદાયની માન્યતા ઐતિહાસિક પ્રમાણુ સાથે બંધ

ખેસતી થતી નથી. જૈન માન્યતા પ્રમાણે નેમનાથ અને પાર્શ્વનાથ એ બે ભાઈજ ન હતા. એ બંને તીર્થંકરો વચ્ચે ૮૩ હજાર વર્ષનું લગભગ અંતર હતું. બંને શુરવીર રાજપુત્રો હતા. તેમને અને મત્સ્યેંદ્રનાથજીને કશો સંબંધ ન હતો. વળી જૈનધર્મ કાંઈ નેમનાથથી ચાલ્યો નથી પણ ઋષભદેવજીથી જૈનધર્મ પ્રચલિત થયો છે. હવે મત્સ્યેંદ્રનાથજી તથા ગોરક્ષનાથજી ક્યારે થઈ ગયા તેનો વિચાર કરીએ. જગત્ ગુરૂ શ્રી આદિશંકરાચાર્યને થયાં આજે ૨૩૮૦ વર્ષ થયાં છે. શ્રી મહાવીર નિર્વાણ પછી ૩૧ મેં વર્ષે શ્રી આદિશંકરાચાર્ય ચાર્યજી જનમ્યા હતા. શ્રી આદિશંકરાચાર્યજી જ્યારે મંડનમિશ્રની સ્ત્રી ઉભયભારતી સાથે શાસ્ત્રાર્થમાં હાર્યા ત્યારે કામશાસ્ત્રનો અતુભવ મેળવવા સારૂ, મરણુવશ થયેલા અમરક રાજના શરીરમાં પ્રવેશ કરવા વિચાર કર્યો ત્યારે શ્રી પદ્મપાદે શ્રી આદિશંકરાચાર્યજીને કહ્યું કે ધણું વર્ષો પહેલાં શ્રી મત્સ્યેંદ્રનાથજીએ પણ સંસાર ભોગવવાની ઇચ્છા કરી હતી, આ ઉપરથી સમજી શકાય છે કે શ્રી આદિશંકરાચાર્યજીની પહેલાં ધણું વર્ષો શ્રી મત્સ્યેંદ્રનાથજી થઈ ગયા છે. શ્રી મહાવીર પ્રભુ પછી ૩૧ વર્ષેજ શ્રી આદિશંકરાચાર્યજી થયા માટે શ્રી મહાવીર પ્રભુની પણ અગાઉ શ્રી ગોરક્ષનાથ વગેરે થઈ ગયા હોય એમ જણાય છે. મહાવીર પ્રભુ પહેલાં ૨૫૦ વર્ષે લગભગ શ્રી પાર્શ્વનાથ સ્વામી થઈ ગયા છે. શ્રી પાર્શ્વનાથજી પ્રભુના સમયમાં અગર તેમની પણ અગાડી શ્રી મત્સ્યેંદ્રનાથજી તથા શ્રી ગોરક્ષનાથજી થઈ ગયા હોય એમ જણાય છે કારણ કે શ્રી આદિશંકરાચાર્યજી પહેલાં ધણું વર્ષો શ્રી ગોરક્ષનાથ વગેરે થઈ ગયા હતા એમ શ્રી શંકરદિગ્વિજયમાં લખ્યું છે. શ્રી મત્સ્યેંદ્રનાથજી અને શ્રી ગોરક્ષનાથજી કદાચ શ્રી પાર્શ્વનાથજીના સમકાલિન હોય અને તે સર્વે નાથ કહેવાતા તેથી નાથ સંપ્રદાયવાળાએ પાર્શ્વનાથજી તથા નેમનાથજી પ્રભુને નાથ સંપ્રદાયમાં ભેળવી દે છે પણ તે વાત જૈન ઇતિહાસ સાથે બિલકુલ મળતી આવતી નથી; નેમનાથ અને પાર્શ્વનાથની હૈયાતીનો પુરતો પુરાવો જગત્તા બીજા ધર્મોના ઇતિહાસમાંથી નહિ મળતો હોવાથી માત્ર જૈન પરંપરા પ્રમાણે ઉપરજ આ બાબતમાં આધાર રાખીને સંતોષ માનવો પડશે. શ્રી મત્સ્યેંદ્રનાથજી અને શ્રી પાર્શ્વનાથજી સમકાલિન હતા તથા બંનેમાં નાથ શબ્દ આવે છે તથા બંને યોગી-વૈરાગી હતા વગેરે બાબતો ઉપરથી નાથ સંપ્રદાયવાળાએ શ્રી પાર્શ્વનાથજીને નાથ સંપ્રદાયમાં જોડી દીધા જણાય છે પણ ખરૂં જોતાં તો પાર્શ્વનાથજી એક રાજકુમાર હતા. નેમનાથ પ્રભુ તો શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનના વખતમાં થઈ ગયા છે. શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનના સમય પછી ધણું વર્ષો શ્રી મત્સ્યેંદ્રનાથજી થયા હતા માટે નેમનાથ પ્રભુ તથા શ્રી મત્સ્યેંદ્ર સમકાલિનજ હતા નહિ,

પૌરાણિકોમાં ચાલતી એક કંતકથા અને તેમાં શિવ પુરાણની કંઈક સહાનુભૂતિ:—શિવપુરાણમાં ગૌતમઋષિના સંબંધમાં એક એવી આખ્યાયિકા છે કે “એક વખતે આ ભરતક્ષેત્રમાં ઉપરાહિપરી ધણા દુષ્કાળો પડવાથી બ્રાહ્મણો સહિત તમામ માણસો ભુખ્તમર્યાદી પીડાવા લાગ્યા. આવા કટાકટીના સમયમાં ક્રી ગૌતમ ઋષિ એક મહાન પ્રતાપી પુરૂષ ગણાતા હતા તેથી સર્વ બ્રાહ્મણો સહવર્તમાન શ્રી ગૌતમ ઋષિને શરણે ગયા. શ્રી ગૌતમ ઋષિએ પોતાના તપોબલ અને અધ્યાત્મ બલવડે સવારે જ વાવે અને સાંજે લણે એવી સિદ્ધિનો પ્રયોગ અજમાવીને તમામ લોકોને સાત કે બાર ફાળ ઉતાર્યા. આવા મહાન કાર્યવડે સકલ પ્રજા શ્રી ગૌતમઋષિના અહેશાનમાં દબાઈ

ગાંધી શ્રી ગૌતમઋષિની કીર્તિ સ્વર્ગપર્યંત વ્યાપી જવાથી લોકોમાં કહેવાતી કહેવત (ભામણની આંખમાં ઝેર હોય) પ્રમાણે ધણા ખરા બ્રાહ્મણોને ગૌતમઋષિની કીર્તિની ધર્ષા આવી અને ગમે તે પ્રકારે પણ શ્રી ગૌતમઋષિ પટ્ટી પડે તો ફીક એને એ વિચારમાં બ્રાહ્મણોએ એક એવી યુક્તિ શોધી કાઢી કે એક બનાવટી-કૃત્રિમ-ગાય કરીને ગૌતમના જવના ખેતરમાં મૂકવી અને ગૌતમ તે ગાયને હાંકવા આવે કે તુરત ગાય મરણ પામે અને તે ઉપરથી ગૌતમને ગૌહત્યારો કરાવીને ન્યાત બહાર મૂકી દેવો આવી નીચ યુક્તિ શોધીને તેજ પ્રમાણે શ્રી ગૌતમઋષિના જવના ખેતરમાં ગુપ્તપણે કૃત્રિમ ગાય ઉભી કરી દીધી. શ્રી ગૌતમના જોવામાં તે ગાય આવવાથી, તે ગાયને પોતાના ખેતરમાંથી બહાર કાઢવા માટે એક દર્બની સળી લઇને ગાય તરફ ફેંકી કે તરતજ ગાય નીચે પડી ગઇ અને મરણ પામી. આ સમયે ધણા બ્રાહ્મણો આસપાસ સંતાઇ રહ્યા હતા. તેઓ ધરાપૂર્વક બહાર આવીને ગૌતમે ગાયને મારી નાંખી છે માટે “ ગૌતમ ગૌહત્યારો ગૌતમ ગૌહત્યારો ” એવા પોકારો માર્યા અને ગૌતમને બ્રહ્મ ગણીને તેમની સાથેનો વ્યવહાર બંધ કર્યો. પરમપવિત્ર શ્રી ગૌતમઋષિએ જાહેર રીતે પાવન થવા સારૂ શ્રી અદ્વૈતોચિની ગંગાજી ઉપર સંપત તપ કર્યું. શ્રી ગંગાજીએ પ્રકટ થઈ સર્વ લોકો દેખે તેમ શ્રી ગૌતમઋષિને પાવન કર્યા તેથી ગૌતમઋષિ પાછા જ્ઞાતિમાં દાખલ થયા. આને મળતુંજ આટલું જ લગભગ કથન શિવપુરાણમાં છે. આ કથનમાં લોકો તથા ઇતર પૌરાણિકો કંઈક વિશેષ ઉમેરીને એવું કહે છે કે શ્રી ગૌતમ ઋષિને બ્રાહ્મણોએ વિના વાંકે પજવ્યા તેથી શ્રી ગૌતમઋષિની આંખમાં બ્રાહ્મણો માટે ઝેર આવ્યું અને વૈરનો અદ્વૈતો લેવા માટે અને બ્રાહ્મણોએ લોકોનું દ્રવ્ય હરણ કરવા વાસ્તે પાથરેલી જાળ તોડી પાડવા માટે જ વેદ ધર્મની સામે એટલે બ્રાહ્મણ ધર્મની સામે પોતાનો જૈનધર્મ નામે મત ચલાવ્યો. ધર્મના નામથી યજ્ઞમાં બ્રાહ્મણો ગાય, પાડા, બકરાં, અશ્વ, મનુષ્ય, વગેરે હોમાવતા અને નિરપરાધી પ્રાણીઓના પ્રાણો હરણ કરાવતા હતા; ઉપરાંત તે જીવોના માંસોનું ભક્ષણ પણ કરતા હતા. શ્રી ગૌતમે એ બ્રાહ્મણોની હિંસકશક્તિ અને પાછા સજીવન કરવાના ડોળની સામે અહિંસાનો ઉપદેશ ચલાવ્યો. લાખો મનુષ્યો અને રાજાઓને જણાવ્યું કે યજ્ઞને નામે હિંસા કરવી તે વ્યાજબી નથી તેથી તે લોકો શ્રી ગૌતમના જૈન ધર્મમાં ભળ્યા તેથી બ્રાહ્મણોની આજીવિકામાં ઘણાજ ફેર પડી ગયો. શ્રી ગૌતમે ગાયના પુંછડાનો ઝુંડો વગેરે બનાવ્યા તે રજેહરણમાં દેખાય છે. આવા પ્રકારની પૌરાણિકોની કથાનો સાર એટલોજ નીકળે છે કે શ્રી ગૌતમને દુઃખનું હતું પેટ અને કુટવા માંડ્યું માથું એ નિયમ પ્રમાણેજ વેદની સામે જૈનધર્મ નામનું પાખંડ પોતાનું વૈર લેવા નિમેષેજ ઉભું કરેલું છે. આવી દંત કથા લોકોમાં ચાલે છે. આ દંત-કથા શિવપુરાણ ઉપરથી લોકોએ તદ્દન કલ્પી કાઢી છે કારણ કે શિવપુરાણમાં શ્રી ગૌતમે જૈનધર્મ ચલાવ્યો. એ હકીકતજ નથી મળતી, વળી જૈનધર્મ માટે શ્રીમદ્ ભાગવત પુરાણમાં તે ભવિષ્ય ભાષ્યું છે તેમાં પણ શ્રી ગૌતમ જૈનધર્મ ચલાવશે એમ નથી લખ્યું પણ કેકેવેકેકેટ દેશનો આર્હત નામે રાજા જૈનધર્મ ચલાવશે એમ લખ્યું છે. આ ઉપરથી એમ સમજાય છે કે જૈનધર્મના ઇંદ્રભૂત ઉદ્દેશ ગૌતમનું નામ સાંભળીને લોકોએ જૈનધર્મ ગૌતમે ચલાવ્યો છે એમ બ્રાંતિથી માની લીધેલું છે. ખરૂં જોતાં જૈન ધર્મ તો શ્રી ઇષભદેવજીથી ચાલેલ છે અને શ્રી મહાવીરપ્રભુના એકશિષ્ય તરીકેજ ઇંદ્રભૂત નામના ગૌતમગોત્રી બ્રાહ્મણ હતા.

ઉલટું ઉપલી દંત કયાઓમાં તો બ્રાહ્મણો ઉપકારને બદલે અપકાર કરવાવાળા છે એવું સાબિત થાય છે. **इत्यलम् ऊँ शान्तिः शान्तिः शान्तिः :**

એ પ્રમાણે જૈનધર્મનો અન્યધર્મોમાં ઉદ્દેશબના દ્વિતીય ભાગનો દ્વિતીય ખંડ અને દ્વિતીય ભાગ સંપૂર્ણ થયો.

—ગોકુલદાસ નાનજીભાઈ ગાંધી.

લાલા લજપતરાય શુ કહે છે ?

“ અહિંસા પરમો ધર્મ ” સત્ય છે કે ઘેલછા !

અહિંસા પરમો ધર્મ :

સત્ય કરતાં ઉચ્ચ ધર્મ નથી અને ‘ અહિંસા પરમો ધર્મ : ’ કરતાં વર્તન દર્શક એકે ઉત્તમ માર્ગ નથી. યથાર્થ સમજાય અને જીવન વ્યવહારમાં યથાર્થ જોતપ્રોત કરવામાં આવે તો એ સૂત્ર મનુષ્યને મહાત્મ્ય અને વીરતા બક્ષે છે. અયોગ્ય ભ્રમથી જીવનમાં તેનો અયથાર્થ ઉપયોગ થાય તો મનુષ્ય ખીકણ, બાયલા, અધમ અને મૂર્ખ બની જાય છે. એક કાલે ભારતવાસીઓ તે સૂત્ર યથાર્થ સમજતા હતા, અને તેનો આચરણમાં યથાર્થ ઉપયોગ કરી પણ જાણતા હતા, ત્યારે તેઓ સત્ય, ઔદાર્ય, અને વીરતાના ગુણવર્ગે અલંકૃત હતા.

એ ઉદાર સત્યનું વિકૃત સ્વરૂપ

એક સમય એવો આવ્યો કે જ્યારે કેટલાક સદ્ગુણી મનુષ્યોએ સંપૂર્ણ ઉચ્ચ આશયથી અને સાધુતાથી તેનું સ્વરૂપ ઘેલછામાં ફેરવી નાખ્યું, તેને સર્વ સદ્ગુણથી ઉચ્ચસ્થાન આપ્યું એટલું જ નહિ પરંતુ સદાચારી જીવનની કસોટીનું અપૂર્વ શસ્ત્ર બનાવ્યું. તેમણે પોતાના જ જીવનમાં તેને અતિશય મહત્વ આપ્યું એટલું જ નહિ પણ અન્ય સર્વ ગુણને ભોગે ઉચ્ચતમ પ્રજાકીય સદ્ગુણનું સ્વરૂપ આપી દીધું, અન્ય સર્વ ગુણો જે મનુષ્યને અને પ્રજાને ઉચ્ચ પ્રતિભાશાળી બનાવે છે, તેને પાછળ મૂકી દાધા અને તેમના મત અનુસાર આ ભલામની એકજ કસોટીથી તે સર્વ ગુણને ગોણપદ આપ્યું.

તેનાં ભયંકર પરિણામ

ધૈર્ય, શૌર્ય, વીરત્વ એ સર્વ સદ્ગુણો ધીમે ધીમે ધસાઇ ગયા, પ્રતિષ્ઠા અને સ્વમાન વિલુપ્ત થઇ ગયાં. સ્વદેશાભિમાન, સ્વદેશ પ્રીતિ, કુટુંબ પ્રતિ અનુરાગ જાતિ ગૌરવ એ સર્વનો ઝળહલતો દીપ ઝોલવાઇ ગયો. અહિંસાના વિપરીત આચરણના દુરપયોગને લીધે અથવા સર્વ ઉચ્ચ તત્વોને ભોગે તેને અન્યાદિત મહત્વ આપવાથી જ હિંદુઓનો સામાજિક, સંસ્કૃતિક તેમજ નૈતિક અધઃપાત થયો. મરદાનગીમાં અહિંસા કરતાં કોઇ પણ રીતે તાત્વિક ઉણપ નથી એ વાત તેઓ તદ્દન વિસરી ગયા. તત્વતઃ એ સદ્ગુણને જે યોગ્યરીતે વ્યવહારમાં મુકાય તો તે અહિંસાથી અલ્પાંશે પણ અસંગત નથી. વ્યક્તિહિત કે રાષ્ટ્રીય કલ્યાણ માટે બળીઆથી નિર્બળનું રક્ષણ કરવાની, અન્યાયભર્યું આક્રમણ કરનાર

* જીલાઇના મોડર્નરિયુમાં આવેલા અંગ્રેજ લેખનું ભાષાંતર.

અને રાજ્યાપહારી, ચોરટા અને લકંગા, કામાંધ, નરાધમ અને સ્ત્રીના સતીત્વને બ્રષ્ટ કરનાર, દુરાચારી, ખુની અને શકને અન્યાયાચરણ કરતા અને ઉપદ્રવ આપતા અટકાવવાની અનિવાર્ય અગત્ય તરફ તેઓએ દુર્લક્ષ આપ્યું. નિર્દોષને પીડા આપતા, વિશુદ્ધને બ્રષ્ટ કરતા, અને અન્યના વ્યાજબી હકક ઉપર તરાપ મારતા—દુષ્ટ સ્વભાવવાળા મનુષ્યોનાં હૃદયને ન્યાયપુરઃસર ક્રોધ અને તેને અંગે નીપજતાં પરીણામના બચથી તેમ કરતા અટકાવે એમ માનવભાવના સ્વીકારે છે, તે વાત તેઓ વિસરી ગયા. જે મનુષ્ય અધર્મ અથવા ઝેર અને જીલમની જખરજસ્તીથી જમાવેલી સત્તાને સહન કરી, “ ચાલે તેમ ચાલવા દેવાની રીત ” રાખે છે, તે એક રીતે તેને અનુમોદન આપી ઉત્તેજે છે, અને તેથી દુરાચારીના અબ્યુદય અને પ્રાબલ્યની વૃદ્ધિ માટે કેટલેક અંશે જવાબદાર છે એ સત્યમાં રહેલા આવશ્યક અને મહાન્ રહસ્યને તેઓ પ્રત્યક્ષ કરી શક્યા નહિ.

અહિંસાનો અયોગ્ય વ્યવહાર—

આ અહિંસાનો નિર્મર્થાતિત અને અયોગ્ય વ્યવહાર કોહાણુરૂપે પલટી જઈ સુવ્યવસ્થાના સુંદર દેહમાં વિષરૂપે પ્રસરે છે, શક્તિને નિર્વીર્ય કરી મૂકે છે અને પુરૂષો અને સ્ત્રીઓને ચસકેલ મગજના, ચિત્તભ્રમિત, નિસ્તેજ બનાવી મહત્વાકાંક્ષા અને ઉચ્ચ સદ્ગુણોની પ્રાપ્તિ પાછળ અપ્રતિહત ખતથી મંડ્યા રહેવામાં જોઈતા સામર્થ્ય વિનાના અને નમાલા કરી મૂકે છે, તેનાથી મનુષ્યહૃદય એકલતીલું અને બીર બની જાય છે. જૈનધર્મના સંરચાપકો આત્મસંયમન અને દેહદમનમાં જીવનને વ્યતિત કરનાર મહાત્માઓ હતા. તેમના અનુયાયી જૈન સાધુઓ વિકારોનો નાશ કરવામાં મહાન્ સંભવિત વિજય પ્રાપ્ત કરનારા મહાપુરૂષોની કોટિમાં આવે છે. ટોલ્ટોયનો અહિંસા સિદ્ધાંત થોડાં જ વર્ષ પહેલાંજ જન્મ પામ્યો છે. જૈન અહિંસાને ભારતવર્ષ ત્રણ હજાર વર્ષથી જાણતો આવ્યો છે. પૃથ્વીતળ ઉપર એકે એવો દેશ નથી કે જેને ભારતવર્ષની માફક સૈકાઓ થયાં આવા અનેક અહિંસાવાદીઓ શોભાવી રહ્યા હોય પણ પૃથ્વીતળ પર એવોયે એક દેશ નથી કે જે હાલના અથવા છેલ્લાં પંદર શતકના ભારતવર્ષ માફક તદન કચડાઈ ગયેલો અને પૌરુષત્વના એકેએક અંશ ગુમાવી ખેડેલો હોય. કેટલાક લોકો કહેશે કે ભારતવર્ષની આ સ્થિતિ અહિંસાવાદનું પરિણામ નથી, પણ બીજા સદ્ગુણોને તિલાંજલી આપવાનું પરિણામ છે. પણ હું તો આગ્રહપૂર્વક માતું છું કે ગૌરવ, મનુષ્યત્વ, અને સદ્ગુણના માર્ગને વિસારે પાડી અધઃપતન આણનાર જે જે કારણો છે, તેમાંથી એક અહિંસાવાદના ઉચ્ચ સત્યની વિકૃતિ છે. અત્યંત ખેદ તો એથીજ થાય છે કે જે લોકો આ સિદ્ધાંતને સંપૂર્ણ શ્રદ્ધાથી વળગી રહે છે, તેઓ પોતાના જ વર્તનથી ખતાવી આપે છે કે આ સત્યનો વિપરીત વ્યવહાર મનુષ્યોને દ્વાંબિક, નિર્માલ્ય અને ક્ષુદ્ર જીવનને માર્ગે દોરી જાય છે.

મારા કુટુંબનું ઉદાહરણ—મારો જૈનધર્મનો ત્યાગ.—

મારો જન્મ જૈન કુટુંબમાં થયો હતો, મારા દાદાને અહિંસામાં અત્યંત શ્રદ્ધા હતી. એટલે સુધી કે સર્પને મારવા કરતાં તેનાથી મૃત્યુ પામવાનું વધારે પસંદ કરે. તે એક જંતુને પણ ધમ્મ કરતા નહિ, ધાર્મિક ક્રિયાઓમાં કેટલાક કલાકના કલાક ગાળતા. દેખીતી રીતે તે એક સદ્ગુણી નર હતા અને કોમમાં માતખર માણસ ગણાતા. સૌને તેમની પ્રતિમાન ઉત્પન્ન થતું. તેમના ભાઈ સાધુ થયા હતા અને પોતાના પંથમાં એક પ્રતિષ્ઠાશાળી

ગુરૂ હતા. મારા જીવનમાં મેં જોએલા ઉચ્ચ સાધુઓમાંના એક હતા. તેઓ પોતાના સિદ્ધાંતને જીવનભર જાળવી રહ્યા અને દેહદમન તથા વિકારને અંકુશમાં રાખવામાં નિપુણતા મેળવવામાં સફળ નિવડ્યા હતા, પણ નૈતિક ધોરણના ઉચ્ચ કાનુનેને અનુસરીને જોઈએ તો તેઓનું જીવન શુષ્ક અને અસ્વાભાવિક હતું. હું તેમને ચાહતો અને માન આપતો પણ તેમનો મત સ્વીકારી શક્યો નહિ. તેમજ તેમણે પણ મને પોતાનો મત સ્વીકારાવવાની કાળજી કરી નહિ. પણ તેના ભાઈ-મારા દાદા-જીદીજ પ્રકૃતિના પુરૂષ હતા. તે અહિંસા ધર્મ-વિકૃત અહિંસાધર્મ-પાળતા. તે મત ગમે તેવા સંયોગોમાં કોઈના પ્રાણ હરવાની મનાઈ કરે છે, પણ તે પોતે, પોતાના ધંધાને અનુસરતાં, જે જે પ્રપંચ ખેલવા પડતા તે સર્વ પ્રપંચને વ્યાજબી ગણતા એટલુંજ નહિ પણ સર્વોત્તમ માનતા. પોતાના ધંધાના વ્યવહાર શાસ્ત્રાનુસાર એ પ્રપંચ તેમને મન છુટ આપી શકાય તેવા હતા. જી, પક્ષી અને એવા બીજાં પ્રાણીઓ મૃત્યુના મુખમાં આવી પડતાં હોય તો તેને બચાવવામાં હજારો રૂપિયા ખર્ચી નાંખે પણ સગીર કે વિધવા સાથે લેવડ, દેવડ. કરવામાં તેમનો છેલ્લો કોળીઓ પણ ઝુંટાવી લે એવા એ મતને માનનારાં ધણાં મનુષ્યો મેં જોયાં જાણ્યાં છે.

હાલના જૈનો—

હું કોઈ રીતે એમ કહેવા નથી માગતો તે ભારતવર્ષમાં અન્ય હિંદુ કોમો કરતાં જૈનો વધારે અનીતિમાન છે, અથવા એમ પણ નથી કહેતો કે અહિંસા એવી અનીતિ તરફ દોરી જાય છે- એવા મિથ્યા દોષારોપણનો અણસારો પણ મારાથી દૂર રહે ! પોતાની રીતભાતમાં જૈનો ઉદાર, અતિથિપૂજક, યુદ્ધિશાળી અને વ્યવહારમાં કુશળ છે. હિંદુઓમાં એવી બીજી જ્ઞાતિઓ પણ છે. મારો કહેવાનો ભાવાર્થ એવો છે કે અહિંસાના અમર્યાદિત વ્યવહારે તેઓને અન્ય કોમ કરતાં વધારે ઉચ્ચ નીતિના પથે ચડાવ્યા નથી. વસ્તુતઃ જોર જીલમ અને છુટકાટને લીધે જો કોઈ કોમને વધારે ખમવું પડતું હોય તો તે જૈન કોમજ છે. કારણ કે વારસામાં મળેલી ભીંશ્તા અને બળના ઉપયોગ તરફ તિરસ્કારને લીધે બીજા કરતાં તેઓ વધારે લાચાર હોય છે. તેઓ આત્મરક્ષણ કરી શકતા નથી, તેમજ પોતાના પ્રિયજનની આબરૂને સાચવી શકતા નથી.

શુ' કર્તવ્ય છે ?

વર્તમાન કાળે યુરોપ, સામાર્યના દૈવી હક્ક માગનાર અવતાર છે. ત્યાં ટોલ્સ્ટોયનો અવતાર પોપના સદ્ભાગ્યેજ થયો. પરંતુ ભારતવર્ષની સ્થિતિ તદ્દન જીદીજ છે. જીલમટના; આ-ક્રમણનાં કે છુટકાટનાં કર્તવ્યો માટે બરજેરી કે જગરજસ્તી વાપરવાનો ઉપદેશ આર્યસંતાનો આપેજ નહિ. મને વિશ્વાસ-શ્રદ્ધા છે કે આર્યભૂમિ એટલી પતિત થશેજ નહિ. પણ આ-પણી આગરું તેમજ આપણી સ્ત્રી, મેન, પુત્રી કે માતાની પ્રતિજ્ઞાનું રક્ષણ કરવા માટે પણ આપણે આપણા સાર્મથ્યનો ઉપયોગ કરવો એ પાપભર્યું છે એવું શિક્ષણ તો આપણે માલવે તેમ નથી. એવું શિક્ષણ અસ્વાભાવિક અને અનિષ્ટકારક છે. આપણે રાજ-દારી ખૂનોને ધિક્કારી કાઢીએ; અરે ! એથી પણ ન્યાય ખાતર, ન્યાયપુરસ્કર હેતુ પાર પાડવા અન્યાયયુક્ત અને કાયદા વિરૂદ્ધ બળનો ઉપયોગ કરવાની રીતને અવખોડી કાઢીએ પરંતુ જ્યારે એક મહાન અને લોકમાન્ય પુરૂષ આપણા યુવાનોને કહે કે “ દુષ્ટ જોર-જીલમ કરનાર મનુષ્યને સામા થયા વિનાં આત્માર્પણ કરીને જ આપણે આપણા આધારે

રહેલાં મનુષ્યોની પ્રતિષ્ઠાનુ રક્ષણ કરી શકીએ. ” અને વળી “કહે કે “ઉપાયમાં શસ્ત્રના ધા કરવા કરતાં શારીરિક અને માનસિક ધૈર્ય વધારે રહેલું છે ” શું ? આમ મુંગા બેસી રહેલું આપણને પરવડે તેવું છે ? ધારો કે કોઇ નરાધમ આપણી પુત્રી પર હુમલો કરે તો રા. ગાંધી કહે છે કે તેમના પોતાના અહિંસા સંબંધી મત અનુસાર આપણી પુત્રી અને તે નરાધમ વચ્ચે ઉભા રહેવું. પણ જો તે નરાધમ આપણને મારી નાખે અને પોતાની પિત્રાશ વૃત્તિને પાર પાડે તો આપણી પુત્રીની કેવી દુર્દશા થાય ! રા. ગાંધીના મત પ્રમાણે, બળ જોરીથી સામા થવા કરતાં તેને તેનાથી બને તેટલું ખરાબ કરવા દેવું અને શાન્ત ઉભા રહેવું એમાં શારીરિક અને માનસિક ધૈર્ય વધારે જોઇએ.)

રા. ગાંધી માટે સંપૂર્ણ માન દર્શાવતાં મારે કહેવું જોઇએ કે આનો અર્થ કાંઇ નથી. રા. ગાંધીના વ્યક્તિત્વ માટે મને ધન્ય જ માન છે. તેઓ હું જે મહાપુરુષોને પૂજું છું તેઓમાંના એક છે, હું તેમની સહૃદયતા માટે શંકા કરતો જ નથી. તેમની શુભ ધારણાઓ માટે મને સંશય જ નથી, પણ તેમણે જે અનિષ્ટકારક સિદ્ધાંત ફેલાવવાના સમાચાર મળ્યા છે તેની સામે સખ વિરોધ દર્શાવવાની હું ફરજ સમજું છું, એક ગાંધી જેવા મહા પુરુષને પણ આ વિષયમાં ભારત યુવકોના હૃદયને વિસ્મય કરી મુકવાની છુટ ન હોવી જોઇએ, રાષ્ટ્રીય ચૈતન્યના નિર્મલ ઝરાને મલિન કરવાની કોઇ પણ વ્યક્તિને સ્વતંત્રતા ન હોવી જોઇએ, યુદ્ધદેવે પણ એવો ઉપદેશ કર્યો નથી, કાઇરટ તો એમ કહેજ નહિ, જૈનો પણ એટલી હદ સુધી જાય એમ હું જાણતો નથી, અરે ? એવા સંયોગોમાં માન ભર્યું જીવન જ અસંભવિત છે- એ મતનો કોઇ પણ અનુયાયી ન્યાય પુરઃ સર કોઇ પણ સ્વેચ્છાચારીની સામે થઇ શકે નહિ, દક્ષિણ આફ્રિકામાંથી ભારતવર્ષીઓને કાઢી મુકવાની તે દેશના ગોરાઓની પ્રિય ઇચ્છા સામે વિરોધ દર્શાવીને રા. ગાંધીએ શા માટે તે ગોરાઓની લાગણી દુભાવી ? ન્યાયાનુસાર કહીએ તો જ્યારે ગોરાઓએ ભારતવાસીઓને કાઢી મુકવાની ઇચ્છા દર્શાવી ત્યારે તેમણે પોતાનો સરસામાન બાધીને તે દેશ છોડી દઇ આજ્ઞા જવું જોઇતું હતું અને પોતાના બંધુઓને પણ એવીજ સલાહ આપવી જોઈતી હતી. એવા સંયોગોમાં સામા થવામાં હિંસા રહેલી છે, શારીરિક હિંસા એ માનસિક હિંસાનું આચારસ્વરૂપ છે. જો એક ચોર, લુટારા કે શત્રુનો નાશ કરવાનો વિચાર કરવામાં પાપ હોય તો અલબત્ત તેના સામે બળ અજમાવવામાં વધારે પાપ છે જ. વાતજ એવી મૂર્ખાઇ ભરી જણાય છે કે રા. ગાંધીના ભાષણનો હેવાલજ ભૂલ ભરેલો હોય એમ શંકા કરવાની મને સહજ જ ઇચ્છા થઇ આવે છે. પણ પત્રો તે ઉપર છૂટથી વિવેચન કર્યા કરે છે; અને રા. ગાંધીએ તેનો જાહેર ઇન્કાર કર્યો નથી. ગમે તેમ હો પણ જ્યાં સુધી તે ભાષણમાં રહેલો વિરોધ દૂર થાય નહિં કે તેનો ખુલાસો થાય નહિ ત્યાંસુધી મને લાગે છે કે હું મુગો બેસી રહી શકું નહિ અને ભારતવાસી યુવકોમાં આ મતને અવિબાધિત અને ઉચ્ચ સત્ય તરિકે પ્રસરવા દઇ શકું નહિ. રા. ગાંધી કાલ્પનિક પૂર્ણતાનું જગત રચવા ઇચ્છે છે, અલબત્ત તેમ કરવા અને અન્યને તેમ કરવાનું કહેવા તેઓ પૂર્ણ સ્વતંત્ર છે, પણ તેજ પ્રમાણે તેમની ભૂલ દર્શાવી આપવાની હું મારી ફરજ સમજું છું.

—ઉદયેશુ.

કૉન્ફરન્સ મિશન.

૧ શ્રી સુકૃત મંડાર ફંડ.

(તા. ૨૪-૬-૧૬ થી તા. ૩૧-૭-૧૬, સંવત ૧૯૭૨ ના જેઠ વ. ૯ થી શ્રાવણ સુ. ૧ સુધી.)
વસુલ આવ્યા રૂ. ૪૪૩-૮-૦ ગયા માસ આખરના ખાકી રૂ. ૨૪૮૩-૩-૦

૧ ઉપદેશક મી. વાડીલાલ સાંકળચંદ—મહીકાંડા.

ખેડબ્રહ્મા ૧૬, ગરોડા ૭, ધડર ૨૦, કુકડીઆ ૮૧, સાબલી ૬૧, જામળા ૭૧, ખેરણા ૪, આગીઆલ ૬, હુંદોર ૬૧, વામોજ ૦૧, મનોરપર ૩૧. કુલ રૂ. ૮૫-૧૨-૦

૨ ઉપદેશક મી. પુંજલાલ પ્રેમચંદ—વહાડ.

માંડક ૧૧, ચાંદા ૨૯૧૧, વરોરા ૧૦૧, નાગપુર—સરાફબજાર ૧૫, કાંમડી ૪૧૧, નાગપુર ૧૪૨, શાપા ૨૧, સીંદી ૬૧, વરધા ૧૩, નાચળગાંવ ૬૧૧, પુલગાંવ ૫૧, ધામળગાંવ ૧૨ તેલહારા ૫, શેગાંવ ૪૧૧, શામળગાંવ ૨૧.

કુલ રૂ. ૩૩૫-૮-૦

૩ ઉપદેશક મી. અમૃતલાલ વાડીલાલ—અમદાવાદ જીલ્લો.

પંચાસર ૪.

કુલ રૂ. ૪-૦-૦

મુંબઈના ગૃહસ્થો તરફથી પાંચ રૂપીઆવાળી અને એક રૂપીઆવાળી

રસીદોના આવ્યા (દશમી શ્રી જૈન શ્વેતાંબર કૉન્ફરન્સ વખતના)

રૂ. ૧૮-૦-૦

અમદાવાદ એક ગૃહસ્થે મોકલ્યા.

રૂ. ૦-૪-૦

૨૯૨૬-૧૧-૦

નાટ—એ રસીદ બુકો ચાર આનાવાળી નં. ૨૨૧-૨૪૦, ૪૮૧-૫૦૦ સુધીની દશમી શ્રી જૈન શ્વેતાંબર કૉન્ફરન્સના મંડપમાં વોલંટીઅરો માર્ફત સ્ત્રી પ્રેક્ષકોએ મંગાવેલી તે પાછી આવી નથી. તે જ બહેનો પાસે તે બુકો રહી હોય તેમણે કૉન્ફરન્સ ઓફીસમાં મોકલી આપવી.

૨ શ્રી ધાર્મિક હિસાબ તપાસણી શાતું.

તપાસનાર—શેઠ ચુનીલાલ નાહનચંદ ઝોનરરી ઓડીટર શ્રી જૈન શ્વે. કૉન્ફરન્સ.

૧ ઉત્તર ગુજરાતના કડી મહાલના ડાંગરવા ગામ મધ્યે શ્રી ધર્મનાથજી મહારાજના દેરાસરજીના વહીવટને લગતો રીપોર્ટ—સદરહુ સંસ્થાના શ્રી સંઘ તરફથી વહીવટ-કર્તા શેઠ હેમચંદ દલીચંદ તથા શેઠ ફૂલચંદ લાલચંદ, તથા શેઠ બાદરચંદ કંકુચંદ, તથા શેઠ ડાહ્યાચંદ અમુલખના હસ્તકનો સંવત ૧૯૪૬ થી સંવત ૧૯૭૨ ના જેઠ સુ. ૭ સુધીનો વહીવટ અમોએ તપાસ્યો. તેની હકીકત નીચે મુજબ:—

દેરાસરજી તથા મહાજન ખાતાના ચોપડા ભેગા રાખી વહીવટ ચલાવવામાં આવતો હતો તેથી જૈનો દેવદ્રવ્યના લેપમાં પડતા હતા. માટે દેરાસરજીનો વહીવટ જૂદો ચલાવવા ગોઠવણ કરી આપી છે.

મહાજન ખાતામાં તથા કૂતરા, કચુતર વગેરે તમામ ખાતામાં પૂરતી આવક નહી હોવાથી ખૂટતાં નાણાં દેરાસરમાંથી વાપરવામાં આવ્યાં છે એટલુંજ નહીં પણ તે ગામમાં પાખીઓ

૪ જમવાના રૂપીઆ ગામ મધેના જૈનીઓને વ્યાજે આપવામાં આવ્યા છે તે વ્યાજ પૂરેપૂરું વસુલ નહીં આવવાથી દેરાસરજીના વહીવટમાંથી જૈની પાસે લેણું રહ્યું હોય તેના ખાતે ઉધારી પાખીઓ જમે છે તે ઉપર ત્યાંના શ્રી સંઘનું ધ્યાન ખેંચી હવેથી તેવી રીતે નહીં કરવા સૂચવવામાં આવ્યું છે.

૨ ઉત્તર ગુજરાતના ખેરાળુ મહાલના બલાદ ગામ મધ્યે શ્રી ચંદ્રપ્રભુજી મહારાજના દેરાસરના વહીવટને લગતો રીપોર્ટ—સદરહુ સંસ્થાના • શ્રી સંઘ તરફથી વહીવટકર્તા શેઠ મુળચંદ પરશોતમદાસના હસ્તક્રમે સંવત ૧૯૭૧ ના આસો સુ. ૧ થી સં. ૧૯૭૨ ના જેઠ વ. ૮ સુધીનો વહીવટ અમોએ તપાસ્યો. તે જોતાં વહીવટ ચલાવવાનું દારણુ સાદું અને સરલ હોવાથી તેનું નામુ રીતસર રહી વહીવટ જૈન શૈલીને અનુસરી સારી રીતે ચાલે છે. એટલુંજ નહીં પણ ચકાવા વગેરેનાં નાણાં વસુલ આવી જાય છે તે માટે વહીવટકર્તા ગૃહસ્થને ધન્યવાદ ઘટે છે.

પુરાતમાં રહેતાં નાણાં સાચવવા માટે જૈનોમાં ૪-૪ મહિનાના વારા કરવામાં આવ્યા છે તેનો ખરાબર અમલ થતો હોવાથી તેમાં કોઈ રીતે ગેરવ્યવસ્થા નહીં થતાં નાણાં સારી રીતે સચવાય છે એટલુંજ નહીં પણ તેના સમાગમમાં આવતા જૈનો દેવદ્રવ્યના લેપમાં ફસતા નથી. સદરહુ સંસ્થાનું જૈનમંદિર ઘણું જીર્ણ થઈ ગયેલું હોવાથી અકસ્માત તૂટી પડી ફેટલીક આશાતના થવાનો ભય રહે છે. તેથી તાકાદે તેનો જીર્ણોદ્ધાર કરાવવાની જરૂર હોવાથી તે માટે વહીવટકર્તા ગૃહસ્થને સૂચના કરવામાં આવી છે.

અમારા તરફથી સદરહુ સંસ્થાનો વહીવટ તપાસવાની માગણી કરતાં તેના વહીવટ કર્તા ગૃહસ્થે તરત દેખાડી આપ્યો તે માટે તેમનો આભાર માનીએ છીએ.

૩ ઉત્તર ગુજરાતના ખેરાળુ મહાલના ગામ ચાણસોલ મધ્યે શ્રી રૂપભદ્રેવજી મહારાજના દેરાસરના વહીવટને લગતો રીપોર્ટ—સદરહુ સંસ્થાના શ્રી સંઘ તરફથી વહીવટકર્તા દોશી લાલચંદ લીલાચંદ તથા સોની રવચંદ લક્ષ્મીચંદ તથા શા. બીખાભાઈ ખેચરના હસ્તક્રમે સંવત ૧૯૭૨ ના જેઠ વ. ૧૦ સુધીનો વહીવટ અમોએ તપાસ્યો. તે જોતાં નામું બહુજ ગુચવણ ભરેલી રીતે રાખવામાં આવ્યું છે. તેથી લોકોના ખાતાનો હિસાબ કરતાં બહુજ મુશ્કેલી પડતી હતી. પરંતુ તે ગામ મધ્યેના જૈનો સરલ સ્વભાવના હોવાથી પોતપોતાના હિસાબો કરી આપી હવે પછી અમોએ નામું લખવાની જે પ્રમાણે ગોઠવણ કરી આપી છે તે પ્રમાણે નામું લખી વહીવટ રીતસર ચલાવવાનું તેઓએ પોતપોતામાં ચોક્કસ કરેલું છે.

નોટ—સદરહુ ત્રણે સંસ્થાઓના વહીવટ તપાસી તેમાં જે જે ખામીઓ દેખાણી તેને લગતું સૂચનાપત્ર દરેક વહીવટકર્તા ગૃહસ્થને આપવામાં આવ્યું છે.

૨ શેઠ ફકીરચંદ પ્રેમચંદ સ્કોલરશીપો (ફનામો.)

મહુમ શેઠ ફકીરચંદ પ્રેમચંદ તરફથી સને ૧૯૧૬ ની સાલમાં મેટ્રીકમાં પસાર થયેલ જૈન શ્વેતાંબર મર્તિપુજક વિદ્યાર્થીઓ પૈકી એક લીંબડીના રહીશ મી. સૌભાગ્યચંદ ખીમચંદ કોઠારીને સંસ્કૃત વિષયમાં સૌથી વધારે માર્ક મેળવ્યા હોવાથી શ. ૪૦) ની સ્કોલરશીપ આપવામાં આવેલ છે, અને બીજી સ્કોલરશીપ શ. ૪૦) ની સુરતના વતની માટેની હોવાથી મી. ત્રીભોવનદાસ છોરાલાલ કાપડીઆને ઉંચા નંબરે પાસ થવાથી આપવામાં આવેલ છે તે સર્વ જૈનશ્રદ્ધુઓને જાહેર કરવામાં આવે છે!

તૈયાર છે ?

તૈયાર છે ?

તૈયાર છે ?

કોન્ફરન્સ ઓફીસની ચાર વર્ષની અથાગ મહેનતનું અપૂર્વ ફળ

શ્રી જૈન ગ્રંથાવલી.

જુદા જુદા ધર્મધુરંધર જૈન આચાર્યોએ ભિન્ન ભિન્ન વિષયો ઉપર રચેલા અપૂર્વ ગ્રંથોની સંપૂર્ણ યાદી આ પુસ્તકમાં આપવામાં આવી છે. જૈન આગમ, ન્યાય, શિલોસોશી ઓપેશિક, ભાષા સાહિત્ય તથા વિજ્ઞાન સંબંધી ગ્રંથોનું લિસ્ટ. ગ્રંથકર્તાઓનાં નામ, શ્લોક સંખ્યા, રચ્યાનો સંવત, હાલ કયા બંડારમાંથી કેવી સ્થિતિમાં મળી શકે તેમ છે વિગેરે સંબંધી હકીકત બતાવનાર આ અમૂલ્ય પુસ્તક છે. વિશેષ કુટુંબોમાં ગ્રંથોને લગતી ઉપયોગી માહિતી આપવામાં આવેલી છે. ગ્રંથ અને પૃષ્ઠ, રચ્યાનો સંવત અને ગ્રંથ, એવી રીતે ત્રણ પ્રકારની સંભાળ પૂર્વક બનાવવામાં આવેલી અનુક્રમણિકાઓ આ પુસ્તકની છેવટે આપેલી છે. આ પુસ્તક દરેક પુસ્તક બંડાર, લાયબ્રેરી તથા સામાન્ય મંડળમાં અવશ્ય રાખવા લાયક છે તેમજ દરેક જૈનને ઉપયોગી છે. કીંમત માત્ર રૂ. ૩-૦-૦

પાયધુની, મુંબઈ નં. ૩,

આસિસ્ટન્ટ સેક્રેટરી.
શ્રી જૈન શ્વેતાંબર કોન્ફરન્સ.

શ્રી જૈન શ્વેતાંબર-મંદિરાવલિ. પ્રથમ ભાગ.

આ પુસ્તકમાં ગુજરાત, કાઠિયાવાડ, કચ્છ અને મારવાડ દેશના દેરાસરોની (ધર દેરાસર સુદાંત) હકીકત આપવામાં આવેલી છે. કોન્ફરન્સ ઓફીસ તરફથી મહાન ખર્ચ કરી શરૂ કરવામાં આવેલ હીરેકટરીના અમૂલ્ય તેમજ પ્રથમ ફળ રૂપે આ પુસ્તક જૈન સમાજના હિતને માટે બહાર પાડવામાં આવેલ છે. હિંદુસ્તાનમાં આવેલા આપણાં પાવન ક્ષેત્રોની યાત્રા કરવા જનાર જૈન ભાઈઓને આ પુસ્તક એક સુંદર ભોમીયા તરીકે થઈ પડવા સંભવ છે. આ પુસ્તકમાં જુદી જુદી કલમો પાડી દેરાસરવાળા ગામનું નામ, નજીકનું રોશન યાને માટા ગામનું નામ તથા તેનું અંતર, દેરાસરનું ઠેકાણું, બાંધણી, વર્ણન, બંધાવનારનું નામ, મૂળ નાયકનું નામ, બંધાયાની સાલ, પ્રતિમાજીની સંખ્યા, નોકરોની સંખ્યા તથા મકાનની સ્થિતિ વિગેરે તમામ હકીકત સવિસ્તર દાખલ કરવામાં આવી છે. આ પુસ્તક શેયલ સાઈઝ ૨૬૦ પાનાનું સુંદર પુઠાથી બંધાયેલું છે. બહારગામથી મંગાવનારને વી. પી. થી મોકલવામાં આવશે. કીંમત માત્ર રૂ. ૧-૮-૦.

પાયધુની મુંબઈ નં. ૩.

આસિસ્ટન્ટ સેક્રેટરી.
શ્રી જૈન શ્વેતાંબર કોન્ફરન્સ.

શ્રી જૈન શ્વેતાંબર કોન્ફરન્સ હેરલ્ડ.

શ્રી શ્વેતાંબર કોમમાં સર્વોપરી સ્થાન યોગવતા આ માસિકમાં વિદ્વાન લેખકોના તેમજ મુનિ મહારાજના હાથથી લખાયેલા સાંસારિક, ધાર્મિક, તેમજ સાહિત્યને લગતા વિદ્વાતા ભરેલા લેખો આપવામાં આવે છે. તેમજ કોન્ફરન્સને લગતી દરેક બાબતનો યોગ્ય હેવાલ આ માસિકમાં આપવામાં આવે છે. તે દરેક જૈનને અવશ્ય વાંચવા લાયક છે. કોન્ફરન્સના કાર્યને ઉત્તેજન આપવા ઉપરાંત ખાસ અકોનો લાભ લઈ શકાશે. વાર્ષિક લવાજમ પોસ્ટેજ સહિત માત્ર રૂ. ૧-૮-૦ છે.

મળવાનું ઠેકાણું-આ. સેક્રેટરી શ્રી જૈન શ્વેતાંબર કોન્ફરન્સ, પાયધુની, મુંબઈ.

તૈયાર છે

તૈયાર છે !

તૈયાર છે !

જૈન બંધુઓ ! વાંચો અને અમૂલ્ય લાભ લ્યો.

શ્રી જૈન શ્વેતાંબર ડીરેક્ટરી.

જ્ઞાતા બંધુઓ ! આપ સારી રીતે જાણતા હશે કે વડોદરા અને પાટણ કોન્ફરન્સ વખતે જૈન શ્વેતાંબર કોમની આધુનિક સ્થિતિ જાણવા માટે સર્વ જૈન બંધુઓનો વિચાર થવાથી ડીરેક્ટરી કરવાનું કામ કોન્ફરન્સ ઓફીસે હાથ ધરેલું હતું. આ મહાભારત કામના પ્રથમ ફળ રૂપે અમદાવાદ કોન્ફરન્સ પહેલાં શ્રી જૈન શ્વેતાંબર મંદિરાવલિ ભાગ ૧ લો બહાર પાડવામાં આવ્યો હતો ત્યાર પછી કોન્ફરન્સ ઓફીસ તરફથી આ મુકદ્દમ કામના દ્વિતીય ફળ રૂપે શ્રી જૈન શ્વેતાંબર ડીરેક્ટરીનો-ભાગ ૧ લો (ઉત્તર ગુજરાત) અને ભાગ ૨ નો [દક્ષિણ ગુજરાત] એવી રીતે બે ભાગ જૈન પ્રજા સમક્ષ પ્રસિદ્ધિમાં મુકવામાં આવેલ છે. આ બન્ને ભાગમાં સમસ્ત ગુજરાત દેશની પ્રાચીન તેમજ અર્વાચીન જાણવા લાયક હકીકતો દાખલ કરવામાં આવી છે; જૈનોની વસ્તી સંખ્યા દેખાડનારી ગામની નિશાનીઓ ઉપરાંત તીર્થ સ્થળ, દેરાસર, તથા રેલ્વેની સરળ માહિતી આપનારાં ચિન્હો વાળો સુંદર નકશો પણ આપેલો છે. ટુંકમાં જૈનોની વસ્તીવાળા જિલ્લા અને તાલુકાવાર ગામ, રાજ્ય, નજીકનું સ્ટેશન અને તેનું અંતર, તજીકની પોસ્ટ તથા તાર ઓફીસ, દેરાસર, તીર્થસ્થળ, ધર્મશાળા, ઉપાશ્રય, પુસ્તક ભંડાર, લાઘજેરી, પાંડશાળા, પાંજરાપોળ અને સભા મંડળ વિગેરેને લગતી સઘળી જાણતોથી આ ડીરેક્ટરી ભરપૂર છે. આ સિવાય ગામવાર જ્ઞાતિ અને ગચ્છની કુવારા પરજોલા, વિધુર અને વિધવાની તેમજ બજોલા તથા અજણી સંખ્યા આ ડીરેક્ટરીમાં સમજૂતી કરવામાં આવેલ હોવાથી દરેક જૈન બંધુને આપણી આધુનિક સ્થિતિ નજરે તરી આવે છે, વિશેષમાં જિલ્લાવાર જનરલ રીપોર્ટ પણ આપેલ છે, આ ડીરેક્ટરી જૈન સમાજ માટે બહુ ઉપયોગી કરવામાં લગાર પણ કયાસ રાખવામાં આવી નથી. ડીરેક્ટરી તૈયાર કરવા પાછળ રૂ. ૧૫૦૦૦ની મોટી રકમ ખર્ચવામાં આવી છે; તે છતાં જુજ કિંમત રાખવાનું કારણ કમાવાની ખાતર નહીં પરંતુ શ્રીમંત તેમજ ગરીબ જૈન બંધુને આ પુસ્તકનો સરખો લાભ આપવાનું છે, માટે સર્વ જૈન બંધુઓ આ મોટો લાભ અવશ્ય લેશે એવી અમોને સંપૂર્ણ ખાતરી છે. કિંમત માત્ર પહેલા ભાગના રૂ. ૦-૧૨-૦ બીજા ભાગના રૂ. ૧-૪-૦ બન્ને ભાગ સાથેના ૧-૧૪-૦ નકશાની છુટક નકલ અહીં આપનાની પોષ્ટ ટીકીટ મોકલનારને મોકલવામાં આવશે.

પાયધુતી, મુંબઈ નંબર ૩

}

આસિસ્ટન્ટ સેક્રેટરી,
શ્રી જૈન શ્વેતાંબર કોન્ફરન્સ.

હૈરેલ માસિકના ગ્રાહકોને વિનંતિ.

આ માસિકનો બધો આધાર લવાજમ ઉપર છે. માટે જે જે ગ્રાહકો પાસે લવાજમ ખાકી હોય તેમણે મનીઓફીસથી તાકીદે મોકલી આપવા કૃપા કરવી. અગર વી. પી. આવે તો સ્વીકારી લેવા વિનંતિ કરવામાં આવે છે.

પાયધુતી, પોસ્ટ નંબર ૩
મુંબઈ.

}

આસિસ્ટન્ટ સેક્રેટરી,
શ્રી જૈન શ્વેતાંબર કોન્ફરન્સ.

શ્રી જૈન શ્વેતાંબર કોન્ફરન્સ.

શ્રી સુકૃત ભંડાર ફંડ.

આ ફંડમાં કંઈ આપી સુકૃત કરો.

પ્રિય બંધુઓ અને બહેનો ! યાદ રાખજો કે આ ફંડમાંથી અર્થો ભાગ કોન્ફરન્સના નિભાવ ખાતે અને અર્થો ભાગ કેલવણીના પ્રચાર અર્થે ખર્ચાય છે.

કોન્ફરન્સ દૈનિકે અત્યાર સુધી જૈન સમાજના ઉદ્ધાર અર્થે જે કાર્યો છે તે કોઈ પણ કરી શક્યું નથી. તો તેના કાર્યને હમેશાં નિભાવો. કેલવણી કે જેના પર સમગ્ર દેશ, માતિ, કોમ અને વ્યક્તિના અભ્યુદયનો આધાર છે, તેને પુષ્ટ બનાવો. આવી રીતે કોન્ફરન્સ અને કેલવણીને સ્થાયી પાયા પર મૂકવા માટે આ ફંડમાં યથાશક્તિ મદદ કરો. મદદ કરી અનેક ભાઈઓના શુભ આશીર્વાદો મેળવો અને આત્માનું કલ્યાણ કરો. શ્રીમતી કોન્ફરન્સની દશમી બેઠક મુંબઈમાં હાલ શરૂ થઈ છે. આ પ્રસંગે નીચે સૂચવેલો ૧૩ મો દરાવ થયો છે:—

દરાવ ૧૩ મો સુકૃત ભંડાર ફંડ (Sukrit Bhandar Fund).

આ કોન્ફરન્સ દ્વિતાથી આગ્રહ કરે છે કે દરેક વર્ષે દરેક શ્રાવક શ્રાવિકાએ ઓછામાં ઓછા ચાર આના શ્રી સુકૃત ભંડાર ફંડમાં દેવાનું જોઈએ કે જે ફંડની આવક કેલવણી અને કોન્ફરન્સના નિભાવમાં વપરાય છે અને જે ફંડની ઉપર કોન્ફરન્સની હયાતી તથા કોન્ફરન્સે ઉપાડેલા કાર્યનો આધાર રહેલો છે.

(૧) આ ફંડમાં અત્યાર સુધી જે જે મહાશયોએ પૈસા ભરી પોતાની સહાનુભૂતિ દર્શાવી છે તેને આ કોન્ફરન્સ ધન્યવાદ આપે છે. (૨) જે જે સ્થળના સંઘોએ આ ફંડ એકઠું કરી કોન્ફરન્સ ઓશીસપર મોકલાવવાનો પરિશ્રમ ઉઠાવ્યો તે સર્વેનો આ કોન્ફરન્સ આભાર માને છે. (૩) પોતાપોતાના ગામમાંથી સંવત ૧૯૭૨ નું સુકૃતભંડાર ફંડ એકઠું કરીને જેમ બને તેમ જલદી કોન્ફરન્સ ઓશીસપર મોકલાવી આપે એવી પ્રત્યેક ગામ અને શહેરના સંઘને આ કોન્ફરન્સ આગ્રહપૂર્વક વિનંતિ કરે છે.”

શ્રી સુકૃત ભંડાર ફંડમાં દરેક શ્રી પુરુષોએ એક વર્ષમાં ઓછામાં ઓછા ચાર આના આપવાના છે. ચાર આના જેવી રકમથી કોઈને કશો ભાર પડવાનો નથી. ચાર આના જેવી રકમ વરસ દિવસે આપવી તે કાંઈ વિસાતમાં નથી. દરેક માણસ પોતાની સુકમાઈમાંથી અડવાડીઆમાં એક પાઈ શ્રી સુકૃત ભંડાર ફંડ માટે જુદી કાઢે તો એક વર્ષે રકમ સવાધાર આનાની થાય. આવી જૂન રકમ દરેક જૈન બંધુઓ પોતાના ઉમંગથી મોકલી આપે તો આપણી શ્રી જૈન શ્વેતાંબર કોન્ફરન્સ તરફથી કેળવણી ખાતામાં-પાઠશાળાઓ વગેરેમાં અપાતી મદદમાં ઘણા આવે નહિ. તેમજ આપણી મહાન સંસ્થા (કોન્ફરન્સ) ને નિભાવવામાં કશી અડચણ આવે નહિ.

પાયધુની, પોસ્ટ નં. ૩

મુંબઈ.

સં. ૧૯૭૨. સને ૧૯૧૬

લી. શ્રી સંઘના સેવકો,
કલ્યાણચંદ શાભાગચંદ ઝંબેરી.
શુભાખચંદ હટ્ટા.

જનરલ સેક્રેટરીઓ, જૈન શ્વેતાંબર કોન્ફરન્સ.

આ હેરલ્ડ માસિકમાં જાહેર સ્વર આપનારાઓને અમૂલ્ય તક.

આ માસિકનો હિંદુસ્તાનના જુદા જુદા ભાગોમાં તેમજ શાંશીવાસ્માં વસતી જૈન કોમમાં વહોઠો ફેલાવો થયેલો છે. તેમાં જાહેર સ્વર આપનારાઓ માટે નીચે મુજબ ઘણા ઓછા ભાવો રાખ્યા છે.

	એક પેજ.	અર્ધ પેજ.	પા પેજ.	ચાર લાઇન,
એક વર્ષ માટે.	૩૦	૧૫	૧૦	૫
છ માસ માટે.	૨૦	૧૦	૫	૪
ત્રણ માસ માટે.	૧૨	૬	૪	૩
એક વસ્ત માટે.	૫	૩	૨	૧

જાહેર સ્વરો, હિંદી, ગુજરાતી યા ઈંગ્રેજી ભાષામાં લેવામાં આવશે. જાહેર સ્વરનાં નાણાં અગાઉથી મલ્યા સિવાય જાહેર સ્વર દાખલ થશે નહીં. આ માસિકની માર્ફત છુટાં ડેન્ડબીલો વહેંચી શકાશે નહીં. પણ માસિક સાથે બંધાવી વહેંચી આપવાના ભાવ સ્વર મલવાથી કે પત્રવ્યવહારથી નહીં થશે.

પાયથુની, મુંબઈ નં. ૩

આસીસ્ટન્ટ સેક્રેટરી.

શ્રી જૈન સ્વેતાંવર કોન્ફરન્સ.

ધી જૈન એજ્યુકેશન ફંડ.

[મુંબઈમાં આ વર્ષે ભરાયેલી દશમી કોન્ફરન્સમાં આ ફંડની સ્થાપના કરવામાં આવી છે, અને તે સંબંધીની વિગત નીચે પ્રમાણે છે:—]

આપણી કોન્ફરન્સ તરફથી જૈન એજ્યુકેશન બોર્ડ નામનું મંડલ આપણી જૈન કોમમાં ફેલાવણીનો વધુ ફેલાવો કરવાના હેતુથી સ્થાપવામાં આવ્યું છે. આ ફંડને અંગે નાણાંની મોટી મદદની જરૂર છે. તે કેટલેક અંશે પુરી પડે એવી ધારણાથી ધી જૈન એજ્યુકેશન ફંડ એ નામની યોજના કરવામાં આવે છે.

મેમ્બર ૧. એજ્યુકેશન બોર્ડના દરેક સભાસદે દર વર્ષે રૂપીઆ પાંચ લવાજમના આપવા, અને એકી વસ્તે રૂપીઆ ૧૦૦ સોની રકમ આપનાર સભાસદને લાઈફમેમ્બર ગણી તેને લવાજમમાંથી મુક્ત કરવા.

૨. લાઈફ મેમ્બરના જે રૂપીઆ આવે તે કાયમ ફંડ તરીકે રાખવામાં આવશે ને તે સારી સીક્યુરીટીમાં સેક્રેટરીઓના નામે મૂકવામાં આવશે અને તે નાણાંનું વ્યાજજ માત્ર સ્વરચવામાં આવશે.

સહાયક. મેમ્બર સિવાયના અન્ય સદ્ગૃહસ્થ દર વર્ષે રૂપીઆ પાંચ આપનારને સહાયક ગણવામાં આવશે.

પ્રત્યેક સ્ત્રી પુરૂષે મનન કરવાયોગ્ય ગૃહસંસારની શિખામણોનો અપૂર્વ ગ્રંથ

તૈયાર છે ! **નવ-દંપતીને શિખામણ.** તૈયાર છે !

૫૪ ૩૦૦, સોનેરી પાકું પૂકું, મૂલ્ય રૂ. ૧૫, વી. પી. પોસ્ટેજ ૩ આના.

અજ્ઞાન, વહેમ, ખરાબ સોખત, કુટેવો, વિહારનો અતિયોગ, સ્ત્રીઓની આરોગ્ય સંબંધી અણ-સમજ, વાંઝીયાપણું, જીવાન વયમાં થતાં અનેક ભયંકર તથા ગુપ્ત દર્દો, ગર્ભસંચાર પ્રસવ અને બાળકની માવજત સંબંધી અજ્ઞાન ઇત્યાદિ કારણોને લીધે અનેક નવ-દંપતીઓનો ગૃહસ્થાશ્રમ જીવતાં નરકાવાસ બોગવવા જેવો દુઃખજનક જણાઈ આવે છે. નવ-દંપતીઓ પોતાના ગૃહસ્થાશ્રમના પ્રારંભથી જ અને ખીજાઓ “ બૂદ્યા ત્યાંથી ફરીથી ગણો ” એ કહેવત પ્રમાણે સવેળા બે કેટલીક ઉપયોગી શિખામણો મેળવી લે, તો તેઓ પોતાનું બનિષ્ઠ સુખમાં વ્યતીત કરે, એટલું જ નહિ, પણ સંસારમાં તેઓ નળજાઈ, હિરિરિયા, વાંઝીયાપણું, દુર્બળ અને રોગિષ્ઠ સંતાનો ઇત્યાદિ દોષોથી સંતાપ પામ્યા કરે છે તે સત્વર દૂર થવા પામે. આવી સર્વ પ્રકારની શિખામણો, આહારવિહારના સ્પષ્ટ નિયમો, દર્દોનાં લક્ષણો અને તેની સમજ, દર્દોના ધરગથ્ય ઉપાયો વગેરે સર્વ કાંઈ વિષયો નવ-દંપતીને શિખામણ નામના પુસ્તકમાં બે સ્ત્રીઓના સંવાદરૂપે સ્ત્રીઓ પણ સમજે તેવી સરલ ભાષામાં સમાવેલા છે. સમજીતી એટલી સ્પષ્ટ છે કે ઓછું બોલેલાઓ પણ સમજી શકે અને જે કાંઈ ઉપાયો આપેલા છે તે એટલા સરલ છે કે નાના ગામડામાં પણ કરી શકાય. વિષયોની અનુક્રમણિકા ઉપરથી પુસ્તકની ઉપયોગિતા સમજી શકો છો:—

૧ યુવાવસ્થા. (જીવાની આવવાનો સમય અને તેનાં ચિન્હો). ૨ શયન, શય્યા અને ગૃહ. (સૂવાનું સ્થળ અને રીત). ૩ સમાગમ. (સ્ત્રીસમાગમ સંબંધી નિયમો અને તેના સારા માઠા પ્રકાર સંબંધી સમજણ). ૪ અસ્વાભાવિક ગમનમાં રહેલો દોષ. (કેટલીક કુટેવો ને તેનાં માઠાં પરિણામો). ૫ સ્તન (સ્તનની રચના અને સ્ત્રીના સૌંદર્ય સંબંધી વિગતો). ૬ ઋતુની શરૂઆત અને માસિક ઋતુ. (નીરોગી ઋતુ અને ઋતુદોષનાં લક્ષણ તથા નિવારણ). ૭ કષ્ટપ્રાપ્ત ઋતુ અથવા બાધક. (ઋતુ સંબંધી દર્દો અને તેના ઉપાયો). ૮ પ્રદર રોગ. (ઘોળા તથા લાલ પ્રદરનાં લક્ષણ અને તે મટાડવાના ઉપાયો). ૯ કુમારિકાઓનો પ્રદર. (છોકરીઓને થતો પ્રદર અને તેનાં કારણ). ૧૦ વાઈ અથવા હિરિરિયા. (જીવાન સ્ત્રીઓને થતો હિરિરિયા, તેનાં કારણો અને તે મટાડવાના ઉપાયો). ૧૧ લગ્ન, સ્ત્રી-પુરૂષ અને આરોગ્ય. (લગ્નની મહત્તા અને દંપતીધર્મ). ૧૨ વીર્ય અને આર્તવ. (પુરૂષનું વીર્ય અને સ્ત્રીના આર્તવ સંબંધે સમજીતી તથા તેનો ઉપયોગ). ૧૩ ગર્ભસંચાર અથવા ગર્ભાધાન. (ગર્ભસંચાર સંબંધી સમજણ અને તે જાણવાની રીત). ૧૪ વંધ્યત્વ પ્રાપ્ત થવાનાં કારણો અને તેના ઉપાયો. ૧૫ સગર્ભાવસ્થામાં રાખતી ભેદની સંભાળ. ૧૬ ગર્ભધારણનાં લક્ષણો. (ગર્ભ ધારણ થયો હોય તો તે જાળખવાની રીત). ૧૭ દોહક અથવા ડોહોળો

(ગર્ભવતી સ્ત્રીને ઉત્પન્ન થતી ધ્રુષ્ટા અને તે પૂર્ણ કરવાની જરૂર). ૧૯ ગર્ભસ્તાવ અને ગર્ભપાત. (તેનાં કારણ અને તેમ ન થવા દેવાના ઉપાયો). ૨૦ ગર્ભમાના આળકનાં લક્ષણો. (પુત્ર પુત્રી થવા વિષેનાં ચિન્હો અને તેની સમજણ). ૨૦ કયા ઉપાયોથી સન્તાન સુંદર થાય ? (સુંદર સંતાનો પ્રાપ્ત કરવાની કેટલીક ઉપયોગી રીતો). ૨૧ પ્રસવની તૈયારી. (પ્રસૂતિ થયા પહેલાં રાખવાની સંભાળ અને તે સમય આવી પહોંચ્યા વિષેની સમજૂતી). ૨૨ પ્રસવકાળે થતી વેદના. (કયાં કારણોથી પ્રસવકાળે થતી વેદના થોડી અથવા વધારે વાર સુધી લાંબાય છે અને કયા દેશમાં કેવા પ્રકારના નિયમોથી પ્રસવ થાય છે ?). ૨૩ પ્રસવનો સમય અને વેદના થવાનું કારણ. ૨૪ પુત્ર કે પુત્રીની સંખ્યા, ઉત્પત્તિ અને આયુષ્ય. ૨૫ વંશ વધારવાના ઉપાયો. (બળવાન અને સુંદર સંતાનો ઉત્પન્ન કરવા માટેના નિયમો અને વીર્યવૃદ્ધિના ઉપાયો). ૨૬ અનિયમિત ઋતુથી થતી વેદના તથા ગર્ભ-ધારણના ઉપાયો. ૨૭ સન્તાન જીવતાં ન હોય તેના ઉપાયો. ૨૮ અર્ધમૃત અવસ્થામાં જન્મેલાં આળકોને બચાવવાના ઉપાયો. ૨૯ આળકોનાં મળમૂત્રનો ત્યાગ કરાવવા વિષે. ૩૦ કેવી રીતે ઉછેરવાથી આળકો દીર્ઘાયુષી થાય ? (બાલસંગોપનની પદ્ધતિ). ૩૧ આળકોના રોગ અને તેનાં કારણોનો નિર્ણય. ૩૨ શા કારણથી આળક ક્ષીણ થઈ જાય છે ? ૩૩ આળકને ધવરાવવા વિષે સામાન્ય નિયમો. ૩૪ દૂધના સંબંધમાં રાખવી જોઈતી સંભાળ. ૩૫ આળકને ઉંઘાડવાના નિયમો. ૩૬ દાંતનું રક્ષણ. (દાંતને બગડતા તથા કોહાતા અટકાવવાના ઉપાયો). ૩૭ આળકોનો કૃમિરોગ. ૩૮ ધાત્રી અથવા નર્સ (આળકની માવજત કરનાર સ્ત્રીની પસંદગી કેવી રીતે કરવી ?) ૩૯ આળકોના આરોગ્ય સંબંધી કેટલાક સામાન્ય નિયમો. ૪૦ સ્નાન સંબંધી ઉપયોગી નિયમો. ૪૧ આહાર સંબંધી ઉપયોગી નિયમો. ૪૨ આળકોનો તાણનો રોગ. (તે રોગ થવાનાં કારણો અને તે મટાડવાના નિયમો). ૪૩ આળકોની શર્દિ તથા ખાંસી (અને તેના ઉપાયો). ૪૪ આળાગોળી અને આળકોના પ્રકીર્ણ રોગો. ૪૫ આળકના ગળામાં કાંઈ ભરાઈ રહે ત્યારે શું કરવું ? ૪૬ ઝોરી અને અછબડા. (એ દર્દો ઉભરાય ત્યારે કેવી સંભાળ રાખવી જોઈએ ?) ૪૭ શીળી અથવા બળીઆ. ૪૮ વંશનો લોપ થવાનું કારણ. ૪૯ આળકનો પ્રસવ થવાની ચોક્કસ મુદત. (ગર્ભધારણનો કાળ અને પ્રસવ-કાળના નિર્ણયનું કોષ્ટક). ૫૦ ઉપસંહાર.

આ પુસ્તક એટલું ઉપયોગી થયું છે કે વિદ્વાનોએ તેને માટે ઉંચા અભિપ્રાયો આપ્યા છે અને વાચક વર્ગે તેને ‘ અમૂલ્ય ’ ની ઉપમા આપી છે. મી. હીરાલાલ સંપટ ગોંડલવાળા લખે છે કે “ આ પુસ્તક બહાર પાડીને તમે જનસમાજ ઉપર મોટો ઉપકાર કર્યો છે. ” મી. પ્રજ્જલાલ સી. શાહ લખે છે કે “ તમારું પુસ્તક મારા એક મિત્રને તેના લગ્નની બેઠ તરીકે આપતાં તે તેને સોનાના મૂલ્યનું થઈ પડ્યું છે. ” મી. એચ. જી. હગટ મુંબઈથી લખે છે કે “ પ્રથમ મેં નવદંપતીને શિખામણની એક કૌપી મંગાવી હતી. મારા મિત્રોને પણ તે ઉપયોગી જણાવાથી તેની બે વધુ પ્રતો વી. પી. થી મોકલશે. ” આવાં વખરમાંગ્યા અનેક સર્ટિફિકેટો મળ્યાં છે.

ગુજરાતી ભાષામાં એક અપૂર્વ અને અદ્વિતીય ગ્રંથ

શ્રી ભક્તામર-મંત્ર-માહાત્મ્ય ॥

૫૪ ર૫૦, છીંટનું પાકું પૂઠું, મૂલ્ય રૂ. ૧, વી. પી. પોસ્ટેજ ૨ આના.

‘ભક્તામર’ સ્તોત્રની મહત્તા ધણાઓના સમજવામાં છે; પરંતુ તેના અપૂર્વ માહાત્મ્યથી તથા ‘મંત્ર’ અને ‘જંત્ર’ તરીકેના તેના વિશુદ્ધ ઉપયોગથી હજી ધણાઓ અગણ્યા પણ છે. ભક્તામર સ્તોત્રનો પ્રત્યેક શ્લોક એક એક અપૂર્વ બળધારી મંત્ર છે અને તે મંત્રની સિદ્ધિ યથાવિધિ કરવામાં આવે તો અનુપમ ફળસિદ્ધિ કરી આપવાનું સામર્થ્ય પણ તેનામાં રહેલું છે. તેવી જ રીતે પ્રત્યેક શ્લોકનો જંત્ર તરીકે ઉપયોગ પણ કરી શકાય છે, પરંતુ તે શ્લોકની સાથે ઉપયુક્ત ‘ઋદ્ધિ’ અને ‘મંત્ર’ જોડવાની જરૂર હોય છે કે જેને ધણાઓ મેળવી શકતા નથી. પ્રત્યેક શ્લોકનો મંત્ર અને જંત્ર તરીકે ઉપયોગ કેવી રીતે કરવો, તેથી કેવું ફળ પ્રાપ્ત થાય અને ફળના જિજ્ઞાસુ પુરુષમાં કેવી યોગ્યતા હોવી જોઈએ તે તો કોઈક જ જાણી શકે છે અને એ સિદ્ધિદાયક સ્તોત્રનું ખરૂં મૂલ્ય સમજનારાઓ તો વિરલ જ જોવામાં આવે છે.

‘શ્રી ભક્તામર-મંત્ર-માહાત્મ્ય’ નામનો જે આ નવીન ગ્રંથ મુનિ શ્રી છોટાલાલજીએ અને સુ. વ. શાહે ગુજરાતી ભાષામાં તૈયાર કર્યો છે તેમાં સર્વ કાષ્ઠને સમજ પડે એવી રીતે ભક્તામરના શ્લોકો, તેના અર્થ, પ્રત્યેક મંત્ર તથા ઋદ્ધિના પાઠ, જાપ, જંત્ર તૈયાર કરવાનો વિધિ, જંત્રોની આકૃતિ, તેથી થતું ફળ, વગેરે સંબંધી વિસ્તૃત સમજૂતી આપવામાં આવી છે. વિશેષમાં એ મંત્રોના પાઠથી કોના કોના ઉપરની કેવી કેવી આપત્તિઓ અને કેવાં કેવાં અરીબોટા કેવી કેવી રીતે દૂર થયાં તે દર્શાવનારી પ્રાચીન ગ્રંથોમાં આપેલી બોધક અને ચમત્કારપૂર્ણ કથાઓ પણ આપેલી છે. પ્રત્યેક શ્લોકનું ફળ દર્શાવનારી કથાઓનો મોટો સંગ્રહ આ પુસ્તકમાં આપવામાં આવ્યો હોવાથી પુસ્તકનું કદ લગભગ ૨૫૦ પૃષ્ઠનું થયું છે અને તેને સારા ટકાઉ કાગળમાં છાપીને તથા છીંટના પાકા પૂઠાથી બાંધીને બહાર પાડવામાં આવ્યું છે. તેનું મૂલ્ય માત્ર ૧ રૂપિયા (પોસ્ટ ખર્ચ વધારે) રાખવામાં આવ્યું છે.

મંત્રોમાં જે અપૂર્વ શક્તિ રહેલી છે તેને નાહ સમજનારા કેટલાકો તેને વહેમ ગણે છે પરંતુ મંત્રશક્તિ શું શું કરી શકે છે અને તેમાં કેટલું સત્ય રહેલું છે તે ‘સાયન્ટીફિક’ રીતે સમજાવવાને આ ગ્રંથમાં ‘મંત્રશક્તિ’ વિષે એક મોટો નિબંધ આપવામાં આવ્યો છે કે જેથી મંત્રોને નહિ માનનારાને પણ સત્યનો પ્રકાશ મળી શકે. વળી તેમાં ભક્તામર સ્તોત્રના જ માનવામાં આવતા કેટલાક વધારાના શ્લોકોનું સંશોધન કરીને આપવામાં આવ્યું છે. દુઃકમાં આ પુસ્તક પ્રત્યેક રીતે તેના ગ્રાહકને ઉપયોગી થઈ પડે તેવી રચના સાથે તેને બહાર પાડ્યું છે. છાપવામાં તથા જંત્રોની આકૃતિઓમાં શુદ્ધતા ઉપર ખાસ લક્ષ આપ્યું છે કારણકે આવા પુસ્તકોમાં અશુદ્ધિ મહા અનર્થકારક થઈ પડે છે. માત્ર થોડી પ્રતો સીલીકે રહી છે.

એક નવીન ઉપદેશક અને રસિક ગ્રંથ

સુબોધક કથાપંચક.

૫૪૧૫૦, છીંટનું પાકું પૂંકું, મૂલ્ય માત્ર ૫ આના, વી. પી. પોસ્ટેજ ૨ આના.

આ ગ્રંથમાં પાંચ સુબોધક કથાઓનો સંગ્રહ કરવામાં આવ્યો છે. (૧) રાજા શશીશેખરની કથામાં એ રાજાનાં રહસ્યમય સ્વપ્નનો વર્ણન છે. એક ગરીબ બ્રાહ્મણને એક અમૂલ્ય રત્ન મળે છે, પરંતુ તે રત્ન તે કેવી રીતે ગુમાવી નાંખે છે તેનો કથણાજનક વર્ણન આપવામાં આવ્યો છે. એકંદરે એ વાર્તા બોધક અને એટલી રસિક છે કે એક વાર હાથમાં લીધા પછી છોડવાનું ગમેતું નથી. (૨) મંગલકલશ કુમારની કથા જૈન સંજ્ઞાઓને આધારે લખવામાં આવી છે અને તેને એક નવલકથાનું રૂપ આપી આકર્ષક બનાવવામાં આવી છે. તેમાં મંગલકલશ કુમારનો ભાગ્યોદય ઉપદેશક છે. (૩) અમરકુમાર એક ગરીબ બ્રાહ્મણનો પુત્ર હતો અને તેને માથે અનેક આફતો આવી પડી હતી, છતાં માત્ર એક નવકાર મંત્રના ઉચ્ચારણના પ્રભાવથી તેનાં કષ્ટો દૂર થયાં હતાં અને છેવટે તે ઉચ્ચ ગતિને પામ્યો હતો. (૪) 'વિધિના લેખ ટાળ્યા ટળતા નથી' એ કહેવત યથાર્થ રીતે દર્શાવનારી કથા મત્સ્યોદર કુમારની છે. તે કુમાર ઉપર અત્યંત દુઃખો આવી પડ્યાં હતાં પરંતુ છેવટે વિધિ ઉપર આધાર રાખીને તેણે ધૈર્ય રાખ્યું હતું તેને પરિણામે છેવટે તે સુખી થયો હતો. (૫) રાજા શુદ્ધભતિની કથા 'સંસાર ક્ષણિક છે' તે નિદર્શન કરાવનારા ચમત્કારોથી ભરપૂર છે અને એક વાર વાંચવા માંડ્યા પછી તેને પૂરી કર્યા વિના એવું પડતું નથી.

આ પાંચે કથાઓ 'સુબોધક કથાપંચક' ને નામે બહાર પાડવામાં આવી છે. તે કથાઓ ઉપરથી ગ્રહણ કરવાનો બોધક સારાંશ પંડિત મુનિરાજ શ્રી રત્નચંદ્રજીને હસ્તે લખાએલો આપવામાં આવ્યો છે અને કથાઓ પ્રકાશકે જ લખેલી છે. માત્ર ગણી ગાંડી પ્રતો સીલીકે છે.

ઉપર જણાવેલાં સઘળાં પુસ્તકો તૈયાર છે. જેમને જે પુસ્તક જોઈતું હોય તેમણે આ હસ્તપ્રત ભરીને મોકલવું અથવા જુદા પત્રથી ખર્ચ આપવી. ત્રણે પુસ્તક સામટાં મંગાવનારને માત્ર ૪ આના જ પોસ્ટ ખર્ચ બેસશે. પુસ્તક દુરતજ વી. પી. થી મોકલવામાં આવશે.

મળવાનું સ્થળ:—

સુનીલાલ વર્ધમાન શાહ.

સરંગપુર—અમદાવાદ.

નવ-દંપતીને શિખામણની પ્રત	ભક્તામર-મંત્ર- માહાત્મ્યની પ્રત	સુબોધક કથા- પંચકની પ્રત	પાહંકનું પૂરું નામ, ઝામ, ઠેકાણું, પોસ્ટ, જિલ્લો.

आजकल करते २ भरसा २० सालसे मैं कुछ ऐसी दवाकी खोजमें था जो जगतको आशीर्वाद रूप हो जाय, एक ही छोटी सीसी अपने जेबमें रखनेसे सारा दवाखाना निकम्मा हो जाय—यानी अपना जाकीटके जेबमें एक छोटीसी सीसीके अंदर सारा दवाखाना आ जाय। परदशमें, रेलमें, जहाजमें, जंगलमें छोटे मोटे गांवमें जहांजिस वक्त कोई बीमारी उमड़ आई उसीदम उसका इलाज अपने जेबमेंसे निकाल पड़े। कई आशा निराशाके झोके खाते आज २० वर्षके बड़े परिश्रमके बाद मैंने यह चन्द्रामृत पाया है।

इससे बादी, बदहजमी, दस्त, कै, खांसी, दमा, शीरदर्द, जुखाम, आंखका दर्द, दांत वा डाढ़का दर्द, कर्ण रोग, दाद, खुजली, खाज, हैजा, सूजम गठिया, वात, लकवा, कमजोरी, अशक्ति, नामर्दी, जहरी डंक, प्लीहा, अण्डवृद्धि, प्रदर रोग, सरदी, बवासीर मुंह के छाले, प्रेमह, रक्त शुद्धि, जलना, ताप (बुखार) न्हारआ हिचकी, दुर्गन्धि, खटमल आदि प्रायः सर्व रोगोंका पूरा २ इलाज है। गृहस्थों को एक शीशी अवश्य पास रखना चाहिये। कीमत अमीर गरीब सब के लिये थोड़ी रखी है। खाने लगानेकी तरकीब दवा के साथ मिलती है। की० फी० शीशी ॥॥ तीन शीशी २) ६० डा०. खर्च अलग।

दवा मंगाववानुं स्थलः—

चन्द्रसेन जैन वैद्य, चन्द्राश्रम—इटावह. U. P.

લોહી સુધારવા માટે સૌથી સરસ
 ડૉ. વામન ગોપાલનું
 જગપ્રસિદ્ધ અને લોકપ્રીય
 આયોડાઈઝડ
સાસાપરિલા

જેનો લાખો દરદીઓએ ઉપયોગ કરી પોતાની નિરાશા દુર કીધી છે.
 આ સાસાપરિલા ખગડેલા લોહીથી થતા દરદો માટે એક
 દ્રતેહમંદ અકસીર ધલાજ છે.

અને આજ ૬૦ વરસથી એક સરખી રીતે માન પામેલું છે અને જુદા જુદા પ્રદર્શનામાં

સોના અને રૂપાના ચાંદો મેળવવા

આ એક જ સાસાપરિલા ભાગ્યશાળી નિવડયું છે.

લોહી એ મનુષ્યનું જીવન છે તે ખગડયું હોય તો અનેક રોગ ઉત્પન્ન થાય છે. માટે તે સુધારવા દરેક માણસે કાળજી લેવી જોઈએ, તેને માટે આ સાસાપરિલા વિના બીજી એક પણ દવા લેવાની જરૂર નથી. વળી આ દવા પીવાથી ઉપદેશ એટલે ગરમી અને તેના વડે થતા રોગો—તેમજ લકવા, સંધીવા, ચામડી પરના કાળા ડાઘ પડવા, અંગનું સુજ આવવું, શરીરમાં બળતરા થવી, શરીર ઉપર દેવી સરખા ફાલેલા થઈ આવવા વિગેરે વિકારો ઉપર આ દવા અકસીર થઈ ચુકી છે.

શીશી ૧ નો રૂ. ૧૫, ચાર શીશી પીવાથી સારો ગુણ આવે છે. પોસ્ટ ખર્ચ જુદું.
 ચાર એકદમ મંગાવનારને રૂ. ૪૫. પોસ્ટેજ સાથે.

ડૉ. ગતિત્તમરામ કેશવ-ઠાકુરદ્વાર—મુંબઈ.

અમદાવાદના અજંટે—શા. ગોકળદાસ મોતીચંદ કે. ધાંચીની પોળ—અમદાવાદ.